

سه‌لام عه‌بدوللا

پيشكه‌ش به كه‌مال حه‌سه‌ن

له پشت په‌نجه‌ره‌ی پاسه‌كه‌وه چاوم پي‌كه‌وت، به ده‌ست پيشانمدا بۆ وي‌ستگای پاسه‌كه‌ بيه‌ت " به‌ري‌كه‌وت چاوی لايبوو " ئه‌و شتي‌كي ووت " چه‌ند هه‌نگاوێك بۆ دواوه‌ گه‌رايه‌وه. سه‌ره‌پای مه‌ترسی جیگا‌كه، له وي‌ستگا‌كه‌ دابه‌زيم و چاوه‌پي‌م كرد. . . . نه‌هات. . . له‌و رۆژه‌ به‌ دواوه‌ يه‌كه‌ترمان نه‌بينيه‌وه. ئه‌وه‌ چه‌ندين سال‌ به‌ سه‌ر ئه‌و رۆژه‌دا تپه‌پويه. رۆژتي‌كيان براده‌ري‌كم ئه‌م هه‌واله‌ی بۆگيرامه‌وه : كه‌مال حه‌سه‌ن چووه‌ بۆ پياسه‌ " راكيتي‌ك له‌ ته‌نيشتيه‌وه ته‌قيوه‌ته‌وه و يه‌كسه‌ر گيانی له‌ ده‌ستداوه‌. . .
- داخۆ ئه‌و رۆژه‌ چی پي‌ و تم ؟

ئه‌وه‌ چه‌ندين ساله‌ به‌ جي‌ی هيشتوين، به‌لام ئه‌و پرسيا‌ره هيشتا زۆرم بۆ ده‌هي‌نيت : ده‌يوست چيم پي‌ بليت ؟ . . . ئه‌م نووسينه پيشكه‌ش به‌ براده‌ر كه‌مال حه‌سه‌ن ده‌كم، به‌ ئومیدی ئه‌وه‌م قسه‌كه‌يم بۆ دووباره‌ بکاته‌وه !!

ئه‌و رۆژه‌ رۆژتي‌كي نااسايی و پرگومان بوو بۆ خه‌لكی شاره‌كه، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی، پسپۆره‌ جي‌ؤلۆگ و مي‌ژووناسه‌كان برپاريان دابوو، سه‌ره‌ئه‌نجامي پشكنين و لي‌كۆلینه‌وه‌كانيان ده‌رباره‌ی رۆژی له‌ دايك بوونی شاره‌كه‌ بلاوي‌كه‌نه‌وه. شه‌وه‌كه‌ی بي‌جگه‌ له‌ مندا‌له‌كان، كه‌س خه‌وی لي‌نه‌ده‌كه‌وت. شاره‌كه‌ بري‌تی بوو له‌ چاو و چاوه‌روانی، ته‌نانه‌ت كه‌سيش خولقي ده‌مه‌ته‌قه و باسی جنۆكه‌ و مي‌رده‌زمه‌ی نه‌ما‌بوو. شاری ماله‌ قوربه‌كان جووله‌ی لي‌برابوو، كش و خاموش، هي‌چ كه‌سيش هاتوو وچۆی نه‌ده‌كرد، ته‌نيا يه‌ك كه‌س نه‌بي‌ت، ئه‌ويش يحي‌ا ده‌لی بوو. يحي‌ا به‌ تاقي ته‌نها و به‌ هي‌مني له‌ ناو كۆلانه‌كاندا پياسه‌ی ده‌كرد. يه‌كي‌كي وه‌ك محي‌دينيش، له‌ ناو ته‌لاره‌ وي‌ران بووه‌كه‌دا، له‌ ژوره‌كه‌ی خۆيدا ئوقره‌ی گرتيوو و ده‌رگا‌كه‌ی پتوه‌دابوو، كه‌س نه‌يه‌دزانی له‌ و كات و ساته‌دا خه‌ري‌كي چی بووه‌ . سه‌عات بوو به‌ دوازه‌دی نيوه‌رۆ، گه‌رما‌كه‌ مي‌خي ده‌رگا‌كاني ده‌سووتاند، هه‌موو دانيشتوانی شاره‌كه‌ له‌ (ته‌ياره‌خانه) كۆبوونه‌وه، هي‌چ ئافره‌تي‌ك ئارايشی نه‌كردبوو، مندا‌له‌كان جلو‌به‌رگی جه‌ژن و شاييان له‌ به‌ردا نه‌بوو، پياوان به‌رگی رۆژانی ئاساييان له‌به‌ركردبوو. ئه‌مه‌ خۆی له‌ خۆيدا ناكو‌كيه‌ك بوو له‌ گه‌ل ئه‌م چاوه‌روانيه‌ مي‌ژووييه‌دا. . . كه‌س فززه‌ی نه‌ده‌هات، بي‌جگه‌ له‌ رۆژنامه‌نووس و په‌يامنيري رۆژنامه‌كاني شاره‌كه‌ و وي‌نه‌گره‌كانيان و به‌هجه‌تی وي‌نه‌گر. هه‌موو چاوه‌كان له‌ ماي‌كرو‌فۆنه‌كه‌ بوون. . . كابرايه‌ك له‌ پشت ماي‌كرو‌فۆنه‌كه‌وه وتی : ئي‌ستا به‌ري‌ز زانای ئه‌لمانی شايسه‌ فۆن ئاشلوخ به‌ ناوی گروپه‌كه‌يه‌وه قسه‌ده‌كات. كه‌س چه‌پله‌ی لي‌نه‌دا، هه‌ر ده‌لي‌ی ده‌رده‌ مامر لي‌يانی داوه، له‌وه‌ ده‌چوو، ئه‌گه‌ر جي‌گای نووستن رايخرايه‌، يه‌كسه‌ر هه‌موويان خه‌ويان لي‌ده‌كه‌وت. فۆن ئاشلوخ : ئه‌ی خه‌لكی شاری نارنج و پرته‌قال، ئه‌ی خه‌لكی شاری شووتی، هه‌نار و كاله‌کی شيرين، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی وا شاره‌كه‌تان كاروانسه‌رای ري‌گای كه‌شمير و چين بووه، شاره‌ پيرۆزه‌كه‌تان، له‌ رۆژی چوارشه‌مه‌ ري‌كه‌وتی ۱۵۰۷ / ۸ / ۲۹، سه‌عات دووی پاش نيوه‌رۆ له‌ دايك بووه‌ ! . . .

۲۲

حه‌مه‌ عه‌لی وتی : ئه‌م كه‌رانباوگاوه‌ به‌ پۆستالی سه‌ربازيه‌وه هاتوووه و لاف و گه‌زافي زانست لي‌ده‌دات. ئاخ‌ر پۆستال له‌ پي‌، چی له‌ زانست ده‌زانيت "

پاشان زانا ئينگليزه‌كه‌ وتی : ئه‌وه‌ راست نييه‌، به‌گويره‌ی پشكنين و لي‌كۆلینه‌وه‌كاني گاپتر ئه‌دوارد و به‌ گويره‌ی قولايی نه‌وته‌كه‌، شاره‌كه‌تان له‌ رۆژی شه‌مه‌ ري‌كه‌وتی ۱۹۰۹ / ۲ / ۴ دا له‌ دايك بووه‌ !

نازه‌نين : ده‌لي‌ن ئه‌م كابرايه‌ به‌ بۆنی نه‌وت سه‌رخۆش ده‌بي‌ت، خالۆ جومعه‌ به‌ چاوی خۆی بينبووی وه‌كو مشك لووتی له‌ عه‌رزه‌كه‌ توند كردوووه‌ .

مام نايف وتی : باوكم، ئه‌مانه‌ دز و جه‌رده‌ن، ده‌لي‌ن ئيمه‌ شارستانيه‌تان بۆ ده‌هي‌نين، ئاخ‌ر شارستانيه‌ت چ په‌يوه‌نديه‌کی به‌

جە لە خورماکه دانه خورمايهکی خوارد و وهکو کۆستکه ووتويه که وته پری . . .

پیری زه مانه، عیدانه جه له وهی وتی " ئەلوهن، ئەم بەری له پەلکەزیرینه دەسچین کردوو، ئەو بەری له دەنگی بلویر. له و رۆژهوه هەتا ئیستا، کاتیک رحیم له دەشتاییه که ی ریگی مه نزه ریه دا بلویر ده ژهنی " ئەو بهر خۆی به دنیا پیشان دەدات. ئەوهی چاوی پیده که ویت، رووخساری گەش دەبیته وه " له خوشیاندا ئاره زووی زاوی و پەشبه له کی سی پیتی دهکات ! . . .

دهلین شاره که، هه موو شارهکانی دنیا و دانیشتوانهکانی به خوشه و یستی خۆی ده زانیت " وهکو سیقای خواوهند که له یه کیک له تیشکهکانی فینۆس له دایک بووه " خوشیانیده ویت - کاتیک ژنه که ی گیان له دهست دەدات، سیقا به شان هه لیده گریت وحهوت جار به دەوری جیهاندا دهیگپری .-

دهلین، فینۆس له خاک و خۆلی ئەو شاره پیکهاتوو. گوايه له سهردهمه کۆنهکانی میژوودا، له و سهردهمه ی که مرۆف به تاق و تهرا هه بوون " به زمانی شالوور و ئاو و چیا و سهوزایی قسهیان دهکرد " له و کاته ی که هیشتا وشه ی جهنگ، پالهوان، دهسهلات، ئایین، فاشیزم، نهتهوه و مولکایه تی تاییه تی، پۆرنۆگرافی و پۆلیس به سهر زاریاندا نه دههات، له شارستانییه کی ئیدیالدا ده ژیان، ئەوه نه بیته گه شه سه ندنی ته کنیکی ئەمرۆیان نه بوو، به رهه می به رفراوانی کیمیای له ئارادا نه بوو، ته نانه ت که ره واتشیان له مل نه ده کرد، کهس له کهس بیزار نه ده بوو، هه ر بۆ خۆیان پیده که نین، هه ندی جار له حه بیه تی پیکه نین میزیان به خۆیاندا ده کرد به بی ئەوهی ده ری گه لاییه کانیان ته پ بیت.

له و سهردهمه دا که هیشتا زه مین وهکو ئیستا سفت و رهق نه بوو، ره شه با و گه رده لولویکی زه به لاح هه لیکرد و به شیک له خاک و خۆلی ئەو شاره ی له گه ل خۆیدا لولدا. ئەو ورده خاک و خۆله، رۆژ له دای رۆژ له حه له له ی ئاسماندا، نه ختیک نه می باران و تۆزی با و رۆشنا ییان به رکهوت و به یه که وه نووسان و له خوشی و زهوق و نه شهوی به یه که وه نووسانیان دره وشانه وه " سه ره نجی هه موو دنیا یان بۆ خۆ پاکیشا و مرۆقه کان ناویان لێ نا فینۆس.

فینۆس ریک له سه ر شاره که جیگایه کی بۆ خۆی هه لپژارد و ماچ و خوشه و یستی به سه ریدا ده بارینیت، شه وانیش له گه ل یه کتریدا سه ره تاتکی ده کن. له و رۆژه وه شه وانه ده دره وشیتته وه و شادی له سه ر رووی مرۆقه کان ده نه خشینیت، به تاییه تی بۆ ئەهین داران و ئەو ئافرهت و پیاوانه ی وا رۆژیان به کۆل هه لگرتوو " نا ئارامی و مه ترسیان لاده بات و تینوتیشیان ده شکینیت. هه روا ده لین فینۆس سمبۆلی خوشه و یستی، که سیش نازانیت ئەو نه ئینیه له کوپوه سه رچاوه ی هه لگرتوو !

وه حیده وتی " ئەلوهن شه و و رۆژ هه ردوو دیووی شاره که ی له ئامیزگرتوو، ئیستاش و رهنگه تا ئەبه د تامه زروییان بۆ یه کتر نه شکیت ". به لām هه ندی کهس هه بوو وایان ده گپرایه وه، که ئەلوهن له ترسان شاره که ی له ئامیزگرتوو " گوايه، هه ر هه موو نه ئینیکانی گه ردوونی له لایه نه ئینی شه وه نه بیت، بۆیه نه ده سه بهرداری ئەم بهر ده بیت، نه ئەوه به ریش. ره سمیه ش وتی " وایه هه ردوو به ری به قه د یه ک خوشده ویت، نازانیت کامه یان یه که م جار له سه ر زه مین دابنیت، ناشیه ویت دلێ هیچ لایه کیان بشکینیت. ئەلوهن ده زانیت دلێ ئەو دووانه چه ند ناسکه، بۆیه کۆرپه کانی هه ر وا له باوه ش هه لگرتوو و هه تا ئیستاش نه یه توانیوه به ریا ریک بدات. ئەوه ملیونه ها و ملیونان ساله به و حاله ماوه ته وه ".

مه حه مه د که ره م وتی " مرۆف، ئەو زمان شیرینه یه، ئەو دنه گه سازگاره ی که مال و سۆز و ئاشتییه، ئەو بوونه جوان و رهنگاوپهنگه ده گمه نه یه، له خه ونیکی شیرینی قه تی له دایک بووه ".

ئەم رووداوه بۆ هه تا هه تايه روی ئەم بهر و ئەو بهری جیهانی گۆری. ئەوهی له نیوان هه ردووکیاندا هاوبه ش بیت، ته نها که مال و سۆزه. ئەم جفته جهیرانه یه ئەوهنده له ناو یه کدا ئالان، هیچ کهس هه تا ئیستا پینیه کراوه تاییه ته ندیکانیان دیاری بکات.

کاتیک قه تی بۆ خۆراک هینان ده فپری، له گه رانه وهیدا، ئەگه ر گوئی له جیکه ی برسیتی به چه که قه تییه کی تر بیت، بۆ لایان ده فپری، خۆراکی خۆی و به چه که برسیه کانی به وان ده دا. پاشان سه ر له نوێ ده فپیت و خۆراک بۆ جگه ر گوشه کانی خۆی ده هینیت. . .

به لām ئیستا هه ندی گیان له بهر هه ن، به شیوه له مرۆف ده چن، چاو و ده ستیان هه یه، له شیری دایکیان خواردوو و پینشه که نن، به لām مامه له کردنیان دژ به که مال و سۆزه. ئەمانه ریک به پینچه وانه وه، زۆر به لنگه وقوچی بۆ شته کان ده رپۆن و بیرده که نه وه. ئەمانه نه ک هه ر خۆراک به مندالی برسی که سیکی تر ناده ن، به لکو ئەگه ر بۆیان بلویت، کاری سوخره شیان پیده که ن، گۆشتی دایک و باوکیان ده خۆن. ئەوهی ده نگیش هه لپریت، دهنگی ده بن. . . .

چەند كەسێك له خەلكی ئەو شارە بپوای سەیریان هەبوو، كەس نەیدەزانی لە قوتووی چە عەتاریكدا دۆزیویانەتەو. ئەمانە بپوایان بەو هەبوو، كە هێزی تا قە پەردی شارەكە (جاران) و توانای بەرگری لە "تورپیی رووبارەكە"، دەگەرپێتەو بۆ ئەو، گواپە ئێرانییەكان، پەردەكەیان بە ئاوی سەرپوپی دروستكردووە. یحیا دەلی بەم قەسەلۆكە زۆر پێدەكەنی، بەلام لە هەمان كاتدا زۆر توورپە دەبوو، دەبیوت "خالۆ، ئێرانی چە، سەرپوپی چە ؟؟ چاموور عالیاوە باشوزە، پەردەكە سەر پەنجەكانی ئەلوانە، كوێراییتان هاتوو، پەنجەكانی نابینن ؟؟ عەیب و شورەیی، گەز و گران. ئەلوان لە دەورووبەری پەردەكەو دەسپێدەكات و لەلای كووورە خەشەكان كۆتایی پێدیت ! راستە لە سەرەو بەرەو خوارەو دەپوات، بەلام لە ژێرەو مەنگی خوارووتەو. ئەوانە دەلێن " لە پێژاوەو دەست پێدەكات " ئاگایان لە هیچ نیە. ئاخەر چۆن ئەلوان هەناوی ئەم بەر و ئەووبەری خۆی بەجی دەهێلێت ؟ هەر باشە هەردوو بەری شارەكە لە بەر ئەو جۆرە كفرانە دلێان ناتەرەكێت !. پێش بەجێهێشتنی ئەو جۆرە كەسانە، یحیا پێدەوتن " نان بۆ نەوان، گوشت بۆ قەساو"، برا بپۆن بە پەیی كارتانەو. . .

بپوایەکی وایش هەبوو، كە گەرماوەكانی شارەكە پەن لە جۆكەیی شەر، بێجگە لە گەرماوەكەیی گەرپەكی عەبدوللا بەگ . جەلیل فەرەج سوێندی دەخوارد، كە بە چاوی خۆی، پیاویكی درێژی دسداشە لەبەر و رەپین سپی بینیو، كە چاوی بە جەلیل كەوتوو، خۆیی كردوو بە پشیلە و بۆ ناو توونی گەرماوەكە رايكردوو ! ئەمە نیشانەیی مەلايكەتی خێرە !

عەدولی ئەلوان زاده وتی : لەو سەردەمە تاريكەدا، بنەمالەیی قەرەج لە گەرپەكی ئاغاوخەلیفە نیشەتەجی بوون. ئەمانە مرۆقەكانیان بە ئاواز و هەلپەركی سەرمەست دەكرد. رۆژێكیان شەو زەفەری بە ئۆكوردیونی تا قە كۆرپەكەیان برد. بۆ ئەم بەسەرھاتە، ئەلوان چل رۆژ و چل شەو فرمیسکی پشتبوو. لەو رۆژەو هەتا ئەمڕۆ، قەرەجەكان، نەو لە دواي نەو، بۆ تا قانەكانیان پرسە باری خۆیان دەردەپن، هیشتا هیوایان بەو هەیی، جێپەنجەیی كۆرپە ئەلوانێكەیان بدۆزنەو، لە ولاتەكاندا وێل و سەرگەردانن. لەم ناوهراستەدا، رێگای ئەلوانشیان وونكردوو، ئیستا شیوونەكەیان بوو بە دوو شیوون، هەر بۆیە بەكەمانیش مۆسیقا دەژن. . .

لەو رێگا دوور و نزیکانەیی وا لەو شارەو هەتا پایتەختەكانی جیهان راکیشراون، هەموو هیوا و شەكستیی ئەبەدیەكان، لە سووچ و كەلەبەرەكانیدا هەلگرتوو. ئینتەما و بی ئینتەما " هەلپەركی لە سەر ریتمی ئازادی سەرپراو و فەنتازیاي گێرانی رۆلی ولاتی ئازادی " رەشبینی و گەشبینی هومانی لە سەفەرە درێژەكانیدا. لە نیو وردەكارییەكانی هەموو ئەو دژانەدا، لە نیو شیوونە زۆرەكان و ئەو شادیە بچكۆلانانەیی وا هەتا ئیستا گەرە و زال نەبوون، نەناسەكە هەموو رێگاكان " هەموو ئەو رێگایانەیی وا لە ئەلوانەو دەست پێ دەكەن و لەم بەر و لەو بەری شاری یالە وەنەوشەییكان و دلە شەو پۆكان كۆتاییان پێدیت، دەگرتەبەر.

لە نیو ئەو رێگایانەدا، مرۆقەكان بریتیبوون لە چاوهروانی و ئارەقەیی رەنج " دەستەكانیانیش لە سۆز. سروشتی شەرمۆنیەكی دەگمەن بوو.

ئەم بەر پرسیری کرد : " ئەو كێیە وا سەفەر بەلكی دووبارەكراو بۆ شارەكە دینیت ؟ نامۆیی بلاودەكاتو ؟ ئەو كێیە وا لە شارەكە، كوشتن و وێرانی دەچینیت ؟ لە شارێكدا كە كوشتن و وێرانكردن یاساغە !

ئەو بەر پرسیری کرد : ئەو كێیە تەلار و دەرگای ئاسنن و تەلبەندی بۆ هیناوه ؟ لێرەدا، هەر بە حوكمی سروشت، بە بی چەند و چوون ئاو و بەروبووم وەكوو ئاسمان و با، وەكوو خۆشەویستی و مردن هاوبەش و یەكسانن.

ئەلوان وتی : ئەو شتیكی كەر و كوێر و بێزمانە، سۆزی لە لیکاوی گورگ هۆنراوەتەو، شەیدای خوینپشتنە و لە ناویدا سەما دەكات !

لە گەل تۆمە ئەیی ئەو هی وا گویت لێمە تر زلی و خۆ پەرەستیت بۆ چیه ؟ لێگەرپێ لێ " هەمووتان وەكو یەك مائناوایی دەكەن. تۆ بلیت شانازی بە گۆرە گران بەهاكانتانەو بەكەن. ئەگەر وەكو فرەوونیکانیشت بە داودەرمانی نەینی بتانیچنەو، سوودی نییە، بگرە كارەساترە، چونكی وەكوو ئەوان رسواتان دەكەن، دەتانكەن بە سینەما لە ناو مۆزەخانەكان. لێگەرپێن لە كوشتن و تۆقاندن !

ئەم قسانەیی من بە چی دەچیت، ئەگەر ئەمانە كەرپین ؟؟ . . .

نەناسەكە رێگای گرتەبەر بۆ گەشتن بە شتەكەیی تر، بەو هی وا روح و گیان دەبن بە هەناسەیی ژین و ئۆخەیی بۆ یوسف و ئەوینە سووتاوەكان : بە خەون " بە سەرنجدانی رووخساری ئەوانەیی هاتوچۆدەكەن " بە كارکردن لە نیو لاپەرەیی پەرتوووەكان " بە خۆشەویستی " بەتیرۆر و زەبروزەنگ " بە گەمە " بە ئارەق پشتن لە كارە پیس و سەختەكان " بە تورپیی و گریان " هەروا بە

نیه ! " حه مه رهق وتی " شیرێ حوشره کانیان زۆر به له زهت بوو " ده میکه به دوای حوشره کانیان نه که وتوین " خۆزگا ئیستا له م ناوه ده رده که وتن ! یوسف مهحه وتی " ئه مجاره ئه گهر هاتن، من ره شمه ی حوشره کانیان راده کیشم " " فاته مه رهزای دایکی سه لاح و سه باح گوئی له قسه کان بوو، وتی " چیشتیکی خویی به دووه کانی تیدا نه بیته، تامی خۆش نابیت " ! ئه دیبه وتی " خۆزگه جه ژن بهاتبایه، هه تا به دیبه ک گۆرانی به بالای مهحه ددا بلیت " . کاک شوکور وتی " به دووه کانیش خۆشه ویستی ئه لوه نن " " سه لام حه مید وتی " ئه م جاره بیته وه منیش وه کو حوشره کان میزده کم .

یوسف مهحه " منیش "

ئه دیب " هه موومان پیکه وه ! بۆ ئه وه ی منداله کانی تر قیزیان بیته وه و نه یه ن بۆ شیر خواردن .

منداله کان زۆر جار بۆ شیر خواردن هه تا نزیکێ ده رگای سه راکه دوایان ده که وتن " په نهجه کانیان له سه ره یه ک ریزده کرد و مژیان له قامکه گه وره که یان ده دا و ده یانوت " خودا چه ند خۆشه " ! . ئه وه که ی تر له نیوه ی ریگا ده یوت " من تیر بووم، با نه فه ریکی تریش شیرێ به رکه ویت " و ده گه رایه وه، به لام هه ندی مندال هه بوون ده یانوت " ئه وه شیره که ی نیه، میزه که یه تی " . هه موو خه لکی شه ره که له منداله کانه وه تیگه یشتن، که ئه وانه به دو نین ! ده لێن گوایه یحیا ده لی به فه یزه که باجی وتوو " ئه مانه به چه که شه وهن، ده یانه ویت په لکه زیزینه تیگ بدن و بلویره که ی ره حیم بشکینن ! ئه ری، راستیان وتوو " قسه له شیت یا له مندال " !

بارو دۆخی ره نگا وره نگی شه ره که وای کرد بوو، زمانه کانیش له ناو یه کدا تیگه ل بن . موختار که عه ره ب بوو " هه ره به تور کومانی قسه ی ده کرد . باوکی عادل و باوکی نه جم به زمانی عه ره بی له گه ل یه کتر ده دوان " به تور کومانی جمینیان به یه کده دا و هه ردوو کیشیان کورد بوون . باوکی عادل له ئه لوه نه وه فیزی دلپاکی بوو، هه موو ته مه نی له سه ره شو عیه ت سووتا بوو . له و سووتانه ش منداله کانی بییه ش نه کرد بوو، که پرسیا ریان لیده کرد " چۆن بوویت به شو عی " - زۆر جار ئه م پرسیا ره یان لیده کرد ! - له وه لامدا " من بچوو کترین کریکاری کۆمپانیای نه وته که بووم . روژیکیان کریکاری ره شپیت، خه لکی شه ره کانی خواری بوو، پییگوتم " سه بی بۆ سه ره ئه و ئۆتۆمبیله، له کاتیکدا کریکاره کان له وی کۆده بنه وه، هاوار بکه : چیتان ده ویت " . روژی داها تو، کریکاره کان له لای ئۆتۆمبیله که کۆبوونه وه، منیش هاوارم کرد " چیتان ده ویت ؟ " ، کریکاره کان به یه ک ده نگ " زیاد کردنی کریی کار " . . . چیتان ده ویت " که م کردنی سه عاتی کار " ، پاشان بلاوه یان لیکرد . بۆ روژی دووایی، وه کو هه مو روژیکی تر له گه ل کریکاره کان به ئۆتۆمبیلی کۆمپانیه که بۆ سه رکار چووم، به لام له بهر ده رگا که دایانه زاندم و نه یانه یشت بۆمه ژوو ره وه . پیتان ووتم " ناوت له ناو لیسته ره شه که دایه " ! . له و روژه به دو اووه ده گه رام بۆ تیگه یشتن له هۆ و ناوه روکی ئه و به یانه یه و بووم به شو عی، چونکه بپوام به ره وایی داخواریه کانیانم کرد، به لام به بی ئه وه ی فرم پیوه هه بیته و قور به سه رمداکرا، ئه م هه موو په ته تی و نه گبه تییه م به سه رهات تا ئاخرم به م شیوه یه یه که ده بیینن، ئه وه نده نه هاته . هه ی ره حمه ت له گۆری مردوو هه کانی کاکه په شه، ئه گه ر ئه و نه بوایه، ئه وا منیش وه کو شو تۆر موخبار، عه لی مرته ب، کاول خه تاسه، تایه ر خو فیتر و رفعه ش ئه فه ندی ده مردم و نه ده بووم به ماسیه ک له ناو ئه لوه ن !

له و شه ره دا گه مه و گالته ده ستی بالایان هه بوو، جا چپیان بۆ ده مینیته وه . هه ندی له و گه مانه ئه وه نده پپ مانا بوون، مه گه ر مرۆف له زاری زانا گه وره کان گوئی لی بیت، که چی کریکاریکی ئاسایی وه ک ئه ده هم باقی ده یوت : سی مه سه له هه یه قه د سه رناکه ون . . . نه شو عیکان دینه حوکم . . . نه فه له ستین رزگار ده بیته . . . نه کوردستانیش ده بیته ده ولته . روژیکیان به سه رخۆشی وتی : به راستی حکومه تیکی که رمان هه یه !!

جه ماعه ت : یائهللا خیر، ئه را ده مت ناگریت ؟

ئه ده هم : ده م جه بگرم باوه، حکومت یه ک دنیا پاره ده ده تۆپ و ته یاره ئه را ئه وه ی کورد بکوژد و کورپ عاله مه گه بیه د وه کوشت، ئه یه فره خه رایه تییه !

جه ماعه ت : ئه را

ئه ده هم : ئه ی قه تل عامه نیتواد، خۆ له لای هه ره جه وه لیگ ده ول و زوپنا بیه د له لی، کورده گان گشتیان چه گه گانیان فره دن و وه هه را تییه خواره وه و ده س که نه هه لپه رکی، ئه و وه خه ش حکومه ت تواد وه بی خوین پرشتن گشتیان بگرد و دوایی یه ک عفو عام بیه د و ناو بار ده س بشور . ئاخیر بیژ تایر یحیا و تایر خو فیتر ئه ی گه وادیه ئه را چه دانه ؟ . چایخانه کانی شه ره که گۆره پانی باسه بی

کۆتاییکان بوون، لهویوه پرۆژه و پرۆگرامی کودهتا و نهخشه کیشان بۆ توپهکردن و گالته پیکردن و روژ بردنه سهه و دهبرینی ئازار و ئەشکه نهجکانیان دهستی پیدهکرد، نیچه تهمه لخانهیهک بو بۆ خۆی، به سهعات خهریکی شهش بیس. . . پینج جههار. . . زارهکانیان دهگرده دهست و فویهکیان لیدهکرد و دهیانووت " یاشینخ عهبدولقادر خۆت و هیمهتت، با دوو شهش باد ! " . . . قاپی باغله مه. . . کش مات. . . شاخ. . . لهولایشهوه یاری ئەزنیف به چوارقۆلی دهکرا، توند دۆمینهکهیان دهدا به سهه میزهکه. . . خودا حهقمان بسهند !

- فه ره ج گهواد دوو چای بار !

فه ره ج : پۆخ یه، مه وه پین. . .

به گشتی پیاوهکان لیره ژانیان به سهه دهبرد، ماله وه بۆ ژمهکانی ناخواردن بوو له گه ل خهوتن، به کورتی چاپخانهکان گۆره پانی ژیان بوو شان به شانی کوله مه رگی کاری هه رزان. ئەو روژه، هۆشیار، بورهان، ئیبراهیم مه دحەت، تهحو، ئیبراهیم حه سه ن و براده رکهانی تر، له ناو چاپخانه کهی ئەبو شوکور خهریکی گه مه وگالته بوون. له م کاتدا عه ره بیکی خۆمانی به دشداشه و عه گاله کهی به به رده میاندا تیپه ری. هۆشیار هاواری کرد : قاز گیلده ! - واته، قاز هات - به و عه ره بانه دهوترا، که رژیم به ته ماح یا به زۆره ملی بۆ شاره کهی هینابوون، یا راو رووتکه ربوون -

کاکی عه ره ب له شوینه کهی خۆی ووشک وهستا، به غه زه بیکه وه : کوره هه ی دا لگ حیزه گان " وه قنه وکریایه گان، چه نی تر له ناودان بووم، هه تا وه منیش نه یژن قاز " من که ی قازم ! موعیب عه لیکم !!

کو په گه ل کردیان به چه په لیدان و فیکه کیشان : حلوه " زیاتر، زیاتر. هۆشیار و ئیبراهیم قه نه فه یه کی چاپخانه کهیان هه لگرت وه ک میکره فۆن لێیان نزیک کرده وه : ئیسه ختاب بیه، با عاله مه گه گشتی گوش له قسه گاند بوود. . .

مام عه ره ب : ختاب چه بیه م، ختاب کوسه گه ی دایگدان بیه م ؟

تهحو : چه س ئەیه، ئەللاه و ئەکبر، ئەرا ئەی قسه خۆشانه !

بورهان : عه ره بانه گه د بکیش، باوه گوی خواردین، وازیار، گه مه کردین، ئەرا نێزانی. . .

هۆشیار : جور عه ره بانته یاولد. . . مام عه ره بیس به پیکه نین و سه ریادانیکه وه، ریگه کهی گرت به ر.

کابرا نه ناسه کهش، وهکو شاره که، له و ناوه راسته دا ببوو به رادیوی چه ند مه وج " له ماله وه یان به جافی قسه یان ده کرد " له گه ره که کهیان به که لهوپی " له مه کته ب به عه ره بی ده یخویند و شاکر فیلیش له و لاوه ده هات و ده یووت " کۆپه ک ئو غله " ئیمه فیتری زمانی ئیوه بووینه و به جافی له گه لتان قسه ئەکهین، تۆ بۆچی فیتری تورکومانی نابیت ؟ "

مه محمود مه سعود (باوکی شاکر فیلی برای نه ناس) هه ندی جار به عه ره بی قسه ی ده کرد، هه ندی جار به تورکومانی، وینه یه کی خۆیشی به عه گالیکی هاشمی وه له ماله وه هه لواسیبوو. ده یانوت ئەمانه له و هۆزه ن که ده لێن - بۆ نمونه - " مه رته ک و مه رت مال ئانی، راحه و لسه وه زه لانی، وا لگیا جای للزانی " له لایه کی تره وه مه دحەتی حه مال و هاوسه ره کهی له گه ل نعه مه تی کو ریان له ناو کۆلندا هاتو هاواری " چیشکه رۆ و چیشمه که رۆ " بوون، ده بوایه نه ناس ئەمه ش حالیییت. به یانیانیش بۆ ماست کرپن ده بوایه له گه ل سنجاویکان قسه بکات، بۆ قه یماغ کرپن دوو هه نگاو له ولای سنجاویکانه وه له گه ل عه ره به کان که به شیوه زمانیکی تازه دارپژراو قسه یان ده کرد، بدویت. له وانه یه زمانه وانه کان هه تا ئەم کاته ئەم شیوه زمانه یانه نه یاندۆزیبیتته وه (عه ره بی بازاری تیکه ل به که لهوپی و جافی) .

شان به شانی ئەمانه ییش، که خزمانی به غدا (دوو بهش بوون) بۆ سه ردان ده هاتن، به کوردی قسه یان ده کرد، به لام روحم بیته به قوریانی ئەو زمانه کوردیه. ئەمه یان تیکه ل بو له عه ره بی و فه یلی " من وتم پیی، ئەرا شارعه گه عه بر ئەکه ی " ئەوانه ی به م شیوه یه قسه یانده کرد، پیکه ت بوون له خزمانی (باب الشیخ) ، هه ندیکیان نه یانده زانی به کوردیش قسه بکه ن، به هه زار حال نه ختی فیتری زمانیک بووبوون، گوایه زمانی کوردیه !! . به شه که ی تریان ئیستاش نازام کوردن " تورکومان " فارسن " هه ندیکیان به جافی تیکه ل به فه یلی و عه ره بی قسه یان ده کرد. زمانه کوردیکه ی سه لیم تیکه ل بوو به فه یلی و جافی له گه ل تورکومانی و عه ره بی، هه ندی جاریش به تورکی ئەسته نبولی قسه ییده کرد، خزمیشی له وی هه بوو. جاریکیان چوو بوو بۆ سه ردانیان، که گه راپیه وه، به شان و بالی ئەتاتورکی گۆرپه گۆرپا هه لگوت. خانزادیش پیی دهوت " با بپوات، وللاهی سه لیم ئیرانیه، خورما خواردی فیرانیه " . به غه یبه ت نه بیته، کاتیکی

كاك شوکور : ئهوه سه‌رۆکیانه، پیاویکی ئازایه . . . ؟!

شاره‌که، شێواز و لایه‌نه لادێیه‌که‌یی وونکرد، دوکانی سه‌رافه‌کان، له با‌تی ئه‌وه‌ی بچن بۆ ناو بۆرسه جیهانی‌کانه‌وه، داخران " جا به من چی ؟ ". دوکانی توتن و ده‌به‌ فرۆشه‌کان داخران. نانه‌واکان که زۆریه‌یان ئافره‌ت بوون وه‌ک : میم خاتون، ژنه‌که‌ی ئه‌حم‌د کافر، دایک خه‌لیل، میم شه‌ره‌فه، باجی شه‌فیه‌که، مه‌لیحه نانه‌وا، نازه نانه‌وا، جه‌واهیر نانه‌وا، میم‌گه‌ زیپین. ئه‌مانه سه‌ره‌رای نانه به‌له‌زه‌ت و جوانه‌کانیان، کاره‌کانیان له ده‌ستدا.

ئهم کار له ده‌ستدانه، په‌یوه‌ندی به‌ پروپاگه‌ندیه‌کی نا‌ئاساییه‌وه هه‌بوو ده‌رباره‌ی فرنیکی ئۆتۆماتیکی، گوايه له نانی ته‌نور زۆر هه‌رزاتر و خۆشتره، له سه‌عاتیکدا هه‌زار سه‌مۆن دروست ئه‌کات ! کاتی‌ک کرایه‌وه، به‌یانیان به‌ سه‌دان که‌س ریزیان بۆ ده‌گرت، ده‌بوايه کرایه‌کان یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک راوه‌ستن، به‌ پێچه‌وانه‌ی سه‌ره‌گرتن له پێشی نانه‌واخانه‌که‌ی مه‌لیحه‌ی دایکی حوسین یا ناو بازار. لێره خه‌لکه‌که به‌ تیکه‌لی و به‌گه‌له‌کۆمه‌کی راده‌وه‌ستان، هه‌ندی نا‌که‌س به‌چه‌ خۆیان به‌ ئافره‌ت و کچ و منداله‌کانه‌وه ده‌نوساند، شاگرد نانه‌واکان ده‌بوايه هه‌تا ده‌کریت خێرا نانه‌کان ئاماده‌ بکه‌ن. هه‌ندی شاگردانه‌وا به‌ بینینی رۆژه‌ شه‌ره‌کانی به‌یانیان چاویان زیته‌ی ده‌کرد و زه‌وقیان هه‌له‌ده‌ستا. هه‌رچه‌ند ده‌یانوت " باوکم، ئافره‌تان به‌ جیا راوه‌ستن، پیاوه‌کان به‌جیا " به‌لام هه‌ر هاوار بوو، هه‌چی نه‌ده‌خایاند، سه‌رله‌نوێ هه‌ندی له پیاو و گه‌نجه‌کان خۆیان له گه‌ل ئافره‌ت و کچه‌کان تیکه‌ل ده‌کرد، رۆژ نه‌بوو به‌بێ شه‌پ یا هه‌را تێپه‌ر بێت. ئه‌وه‌ی جینگای سه‌رسورمان بوو، فرنه ئۆتۆماتیکیه‌که ئه‌و نانه‌وايانه‌ی په‌ک خست که ته‌نها یه‌ک ته‌نورمان هه‌بوو، به‌لام هه‌یزی به‌سه‌ر ئه‌و نانه‌واخانه‌دا نه‌شکا که دوو سی ته‌نورمان هه‌بوو، بۆیه نه‌یتوانی درێژه به‌ کاره‌که‌ی بدات و داخرا !

ئارایش‌تگا‌کان و کوتا‌لفرۆشه‌کان که زیاتر له سه‌ر کرپین و فرۆشتنی کالای و شه‌مه‌که قاچاخه‌کان راوه‌ستابوون (حه‌مه شمیرانی نه‌بیت شتی قاچاخی نه‌ده‌فرۆشت و له ناو دوکانه‌که‌ی داده‌نیشت و هه‌ر قورئانی ده‌خویند). له کوتایی حه‌فته‌کان خه‌لکی له به‌غداوه، به‌ ده‌یان پاس و قه‌مه‌ره بۆ کرپینی شتی قاچاخ بۆ ئه‌و شه‌ره‌ ده‌هاتن، له پاشاندا باری قاچاخچیان شپ بوو. هه‌ر له‌م کاته‌شدا چیترا برا سنجاو‌یکانمان نه‌بینی. دوکانی ئاسنگه‌ره‌کان، که داس و بیل و نال و په‌نجه‌ره‌و ده‌رگایان دروسته‌کرد داخران. مرۆف ده‌بیینی ئه‌مانه چۆن پارچه ئاسنه بیکه‌له‌که‌کانیان ده‌کرد به‌ ئامیریکی به‌که‌ک، دوو کرپکار به‌ چه‌کوشی گه‌وره به‌ ئاسنه سوورکراوه‌که‌یاندا ده‌کیشا، له گه‌رمان کراسه‌کانیان داده‌کند، چین چین ئاره‌قه‌یان ده‌کرد و به‌ سه‌ر هه‌موو له‌شیاندا ده‌هاته خواره‌وه، بازویان به‌ قه‌د بازوی پاله‌وانه‌کانی لێهاتبوو، له کاتی کارکردندا ده‌نگیکی سه‌یریان لێوه ده‌هات. هه‌ندی که‌س هه‌بوون ده‌یانوت " راسته ئه‌مانه به‌ چه‌کوشه‌که به‌ ئاسنه‌که‌دا ده‌کیشن، به‌لام به‌ هه‌یزی ده‌نگیان ئامیره‌کان دروسته‌کهن "

کورتان دۆزه‌کان " خانه‌که‌ی سه‌یفوللا سیو‌لی " چایخانه باریک و تاریکه بچکۆلانه‌که‌ی بیغلی " دوکانی ده‌باغه‌کان له (تاریکه بازار) داخران. حوسین حه‌داد بیکارکرا، له‌و ماوه‌یه‌دا بوو به‌ ئاره‌قخۆر، زۆری نه‌برد بوو به‌ ده‌رویش، سه‌ری ده‌چوو به‌لام نوێژی نه‌ده‌چوو، به‌ غه‌یبه‌ت نه‌بیت، ده‌یانوت له پال ده‌رویشیکه‌یدا هه‌تیوبازیشده‌کات.

پاش ئه‌وه‌ی شریف جه‌واد‌ی دوکاندار، ماله‌که‌ی کرد به‌ ته‌کیه‌ی که‌سه‌نه‌زانیه‌کان، به‌ غه‌یبه‌ت نه‌بیت گوايه ده‌رویش و هه‌تیوبازه، له ده‌رویشی وازی هه‌ینا و پرچی تاشی، بوو به‌ باخه‌وان. شه‌ریف، ماکه‌ریکی سپی جوانی هه‌بوو، هه‌میشه له دوايه‌وه ده‌رویش، به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌و پیاوانه‌ی که سی چوار مه‌تر له پێش ژنه‌کانیانه‌وه ده‌رویشتی. که‌ره‌که هه‌میشه ماندوو دیاربوو و سه‌ری له خواره‌وه بوو، ئیتر. . . هه‌ندی گه‌نج شه‌وانه به‌ دزیه‌وه ده‌چوونه ماله‌که‌ی شه‌ریف، جاریکیان هه‌ستی پیکرد و خۆیی ماته‌کرد، هه‌چی نه‌ما‌بوو دوو سی کورپی گه‌ره‌ک بگریت. جاریکیان نزیکه‌ی شه‌ش گه‌نج بۆ نیوه‌پۆکه‌ی که‌مینیکیان بۆ ماکه‌ره‌که‌ی نایه‌وه " چاوه‌پوانی ئه‌وه‌یان ده‌کرد شه‌ریف ئه‌فه‌ندی له باخه‌که ده‌رچیت بۆ ئه‌وه‌ی به‌ شه‌ش نه‌فه‌ری بین به‌ زاوی. که‌ریم وتی : ئه‌وه‌نده کابرایه‌کی به‌ شه‌ره‌ف بوو، ماکه‌ره‌که‌ی قه‌د به‌ ته‌نهایی به‌جی نه‌ده‌هیشت. خاوارپاسان هیوا‌ی جه‌ماعه‌ت هاته‌دی و به‌ چه‌پله‌ ریزان وگۆرانی :

(هه‌له‌له وێرن بۆینه. . . ده‌سته گۆل وێرن ئه‌لنه. . .) بۆ ناو باخه‌که که‌وته‌ن پێ. ئه‌کبه‌ر یه‌کێک له زاواکان بوو وتی : ماکه‌ره‌که‌مان به‌سه‌ر پشت خست، فلان قاچی راستی گرت، فیسار قاچی چه‌پی، دووانیش قاچه‌کانی دوواوه‌وه‌ی، ئه‌مجار به‌تۆره به‌ حه‌یرانی بووین "

كاك حوسین بوو به‌ کرپکاری بیناسازی، ئهم ومام شه‌ریف له‌گه‌ل تالو شه‌قاوه زۆر کۆک بوون، به‌ غه‌یبه‌ت نه‌بیت تالو ده‌رویش،

ههتیوباز، ئارهقخۆر و شهلاتی بوو. ئەمانه توخونی عهباس نانهوا نهدهکهوتن، ههروا ئەمیش پتویستی بهوان نه مابوو، به یانیان، پاش فرۆشتنی نانهکانی، دهیان سهربازی ئازای دهروازی روژهلاتی مسۆگەر دهکرد، پاشان کلأوهکهی دههینایه سهرا ناوچهوانی، بۆ سهرنج راکێشان دشداشهکهی بۆ سهروهوه دهبرد، به ناو جاده گهورهکهی شارهکهدا دهرویشت. له بهر چاوی ههموو خهلهکهکه، به قن بادان و به لهنجهولار "دهم به پیکه نین و گۆرانی وتن دهگهراپهوه مالهوه. به ئاشکرایهی باسی گاندانهکانی خۆی دهکرد، به بالای فلانه سهرباز و فیساره رهئیس عورهفایدا ههلهگوت، زۆر به لۆگیگ وهلامی قسه و سوکایهتی پیکردنهکانی خهلهکی دهداپهوه، پێیان دهوت "عهباس بۆچی گان ئهدهی؟". ئەمیش زۆر به هیمنی دهیوت "وهتوو چه؟ باوگمی؟ برامی؟ ووتمه بهو تووش قن بییه؟ زهره ریگم ههس ئهپاد؟. . . کوریم" مهی بخور. . . منبهه بسوزن. . . بچو گان بیه، مهردم ئازاری نهکنید". . . ئەگههز کهید توش بچو بییه، بهلام نان من نهوپرد "یا دهیوت" وهللا ئەگهه من نهووم چوندیگان خوشک و دایگدان گان، شارهگهمان کهنه قهحهخانه، ههه منم موخافهزهی شهرفدان کردمه. . . "که تورپهیش دهبوو له ههندی زهلام، دهیوت" من ئەگهه خودا یارم بوود، دوو سی چوندی بهدبخت سوار خۆم کهم، لکن ئیوه سهدام شهو و روژ خۆدان و دایگ و خۆشگدان گاد، وهختی من دوینن خۆدان وهگیان من کهنه شهریف! وهللا ههه سهدام و دوو گهوادهگهی تر ئهپا ئیوه خاسن"

کاک ههسهن وتی: ئەگهه ههلبژاردنی ئازاد بکریت، من عهباس ههلهبهزیم، ههچ نه بییت خوین ریژ نیه، شت و مهک ئاودیو ناکات. برا ئەگهه ئهتهرناتیف نه بییت، ئەوا ئەم زۆر لهوان باشتره!

قادر: بکه ریی خوا ئاخرنهک عهبوسی!

نه ناس: جا بۆ نه؟ چ زهره ریکی بۆ خهلهک ههبووه؟ ئەیدا نایدا به قیر، به من و توچی؟

فازیل: ئەگهه وینهیهکی عهباسم دهست بکهویت، گهورهی دهکهم و له ژوور سهرم ههلی دهواسم!

عادل: بۆ پێشهوه پێشمان کهوه عهباسه

گهورهی ئیمه، تۆمان هه بی بهسمانه

یش زۆر به هیمنی دهیوت "وهتوو چه؟ باوگمی؟ برامی؟ ووتمه بهو تووش قن بییه؟ زهره ریگم ههس ئهپاد؟. . . کوریم"

مهی بخور. . . منبهه بسوزن. . . بچو گان بیه، مهردم ئازاری نهکنید". . . ئەگههز کهید توش بچو بییه، بهلام نان من

نهوپرد "یا دهیوت" وهللا ئەگهه من نهووم چوندیگان خوشک و دایگدان گان، شارهگهمان کهنه قهحهخانه، ههه منم

موخافهزهی شهرفدان کردمه". . . که تورپهیش دهبوو له ههندی زهلام، دهیوت" من ئەگهه خودا یارم بوود، دوو سی چوندی

بهدبخت سوار خۆم کهم، لکن ئیوه سهدام شهو و روژ خۆدان و دایگ و خۆشگدان گاد، وهختی من دوینن خۆدان وهگیان من

کهنه شهریف! وهللا ههه سهدام و دوو گهوادهگهی تر ئهپا ئیوه خاسن"

کاک ههسهن وتی: ئەگهه ههلبژاردنی ئازاد بکریت، من عهباس ههلهبهزیم، ههچ نه بییت خوین ریژ نیه، شت و مهک ئاودیو ناکات. برا

ئەگهه ئهتهرناتیف نه بییت، ئەوا ئەم زۆر لهوان باشتره!

قادر: بکه ریی خوا ئاخرنهک عهبوسی!

نه ناس: جا بۆ نه؟ چ زهره ریکی بۆ خهلهک ههبووه؟ ئەیدا نایدا به قیر، به من و توچی؟

فازیل: ئەگهه وینهیهکی عهباسم دهست بکهویت، گهورهی دهکهم و له ژوور سهرم ههلی دهواسم!

عادل: بۆ پێشهوه پێشمان کهوه عهباسه

گهورهی ئیمه، تۆمان هه بی بهسمانه

(ئەوا ده بیته ههرا، وهلید بهههراپهکهوه وتی: جهماعهت وهخودا عهباس فره له سهدام و- الّخوه الاعداو- خاستره: عهبوسی. . .

سه. . . رۆک. . . مانه. . . عهبوسی. . . سه. . . رۆک. . . مانه. . .)

ههندی جار بۆیان پێوه دهنا "عهباس ئیمروو وهل دوو زیل عهسکهری مهوعدی ههس". جا دوو زیل چیه؟ زهلامی وا ههیه له بهر

چاوی ههموو دونیا دوو فهیلهقی سهربازی میوانداری دهکات. یهکهم جار سواری خۆیانی دهکات پاشان دهکهوێته پێشیان و مالّ به

مال سواری یهك به یهكی خه لگی شارێکی كه و ره دهكات. . . ئه و رۆژه فرمانی شایه و زهماوه ند درا، له سه ره هه كۆلانیكدا دههۆل و زورنایه كیان دامه زرانده. . . ئه و رۆژه به رۆژی ئازادی و سه ره كه وتن ناو برا. كاكه عه باس، وانه زانی ته نها هه ره ئه و جاره ئه و دوو فه یله فه یانه مێوانداری كردووه، نه خێر ئه وه پشه یانه. جاره كه ی پێشوو په نجا هه زار جه ندرمه یان مێوانداری كردبوو. كاكه عه باس، خۆشی ئه و رۆژه هه ره ته واو نابیت، كوره بێ قه زای بیت " به ده رپیی دایك و خوشكه كانمان چۆپییان ده گرد. . . ئه وانه، ئه وه ی پێیده لێن شه ره ف نه یانماوه " ناوی تۆیان به جاری سروه ته وه. . . ئه ری، هه یج نه ماوه ته نها بازرگانی به خوین " به وشه " به نان " به كاره با " به خاك " به ده رپیی ئافره ته كان و به هه موو شتیك. . . كه پێیان ووترا بۆچی وا ده كه ن ؟

سووك و ئاسان وتیان : ته ك. . . تی. . . كه. . . ته كتیك، مرۆف بۆ ئه وه ی سه ره كه وتن به ده ست به یئیت ده بی زۆر نه ترسانه هه موو گه ل به گانداین بدات. . . كه سانی ساده وه كو ئیوه له سیاسه ت تیناگه ن، هه یشتا بونی شیرتان له دم دیت. . . فه رموون، سه ربازیك له م ناوه ده بینن ؟؟ ئه ی چۆن سیاسه ت زیره کی ده ویت. . .

عه باس تۆیش ده بی له وانه وه فیزی ته كتیك بیت. . . ئه وانه مامۆستا گه و ره ی تۆن. . . پیاوی دانایان تێدایه " دكتور و ئه ندازیار " رۆشنه بر و پارێزه ر، ته نانه ت شه ره زای سۆسیولوگیشیان له گه له " ناوی هه موو شه راب و ئاره ق و جن و مه جونیان له به ركردووه، به بی ئه وه ی ته ماشای كتیپ بکه ن یا قۆپه بکه ن. . . گوێیان لیبگره عه باس، لیبان فیر ببه. . . عه باس نانه وا كه سانی وا هه ن یه ك ناوچه ی پان و به رین بۆ مه لاكان سیغه ده كه ن " ببوره نه ك ته نها مه لاكان، به لكو شاخه كانی ئه و خواره یش " كردویانه به تۆره، هه ره جاریك لایه نیک ده هینن. . . كاكه عه باس هه ره جاریك لایه نیک، هه ره ئه لپی (مه له ای الكاحونه الحمراو) یه هه موو كه سیك بۆی هه یه بیته ژوو ره وه. (شه ععاره گه و ره كه ش) وه كو كه رده جال به هۆنراوه و چه قه نه لیدان و بادانه وه جاریان بۆ ده دات. . . به هه ره حال ئه وه ی عه باس پێش سیی سال ده یكرد، ئیستاش به هه موو حیزه كانی ئه وروپا ناکریت، به لآم ئه وه ی مامۆستا كانی عه باس کردیان و ده یکه ن، له هه موو دنیا ده گمه نه. . .

كه ریمه وتی : جاریکیان شو عیكانیان ده سگری ده كرد، له هه مان كاتدا عه باس له سه ره حیزایه تیکه ی ده سگریكرا، پۆلیسه كان كه له پچه یان كردبوو، به ره و مه ركه ز ده یان برد. له سه ره ریگا خه لگه كه پرساریان لیکرد " عه باس ئه وه خیره ؟. له وه لآمدا ده ستی هه لپری و به ده نگیک زولال وتی : ئه یه ش له سه ره حزب الشیوعی.

هۆشیار وتی : جاریکیان وا ریكه وت، خۆپیشاندانیک له شار ریكخرا، عه باسیش به شداری تیدا کردبوو. چه ند كه سیك ئه مه یان پیتبول نه بوو، داویان له عه باس کرد، له ریزی خۆپیشانده ره كان بچیته ده ره وه، ئه ویش به مه زۆر سه خله ت بوو، ووتی " قابیله هه ره من حیزم، ئیسه وه كلك حیزه كان تر ده سنیشان بکه م ؟ "

هه ره له م سه رده مه دا بوو، خانی عه ره بانچیکان كه جاران بنکه یه کی عوسمانیکان بوو، روخینرا و ناچار بوون له ده ره وه ی شار، له ته نیشته باخه كه ی مالی خه لیل واشه ده وار هه لبدن و له پاشاندا چه ند ژوو ریکیان له قور درووست کرد و درێژه یان به كاره كانیان دا. به لآم زۆری نه خایاند، ئه مانیش كاره كانیان له ده ستدا، مسی عه ره بانچیش بیكار کرا. به هۆی دامه زرانندی یانه ی فه رمانبه رانه وه، مه یخانه كۆنه كه ی شه ره كه و دوکانی ئاره ق فرۆشیکه ی لویس مه ی فرۆش کاریان کزیوو وه، لویس به خیزانه كه یه وه به ره و ئه مریکا كۆچیان کرد " خانه كه ی باوکی فوئاد، دوکانی به رگدرووی كه واو سه لته و مۆدیله كۆنه كان داخران، به رگدرووی نوێ هاتنه ناو بازار. خانه كه ی مه حه قه ساو و ناو خاسیش داخران. ناو خاس بوو به ئه لكو هولیکه. تۆزباقه بوو به نا تر له گه رماوه كانی شه ره كه بۆ ئه وه ی، به پله ی یه كه م، پارهی شووشه زه حله كه ی مسۆگه ر بکات. پانتۆل و كراسه قۆل كورته شه ره كه ی وینه ی قوربانیه کی هاوچه رخی پێشاندده دا، ته مه نی له چله كان بوو، به لآم هه یشتا خیزانی دروست نه كردبوو، زۆر به ئاسایی له پال ده رابه ی دوکانیک داخرادا داده نیشته و شووشه ئاره قه كه ی به ده سه ته وه ده گرت، وه كو پاشای پاشاكان، به بی ئه وه ی هه یج نرخیك بۆ قسه لۆك و شه ره فرۆشتنی هاتوچو كه ره كان دابنیت " هه یمنانه ئاره قه كه ی تۆشه ده كرد. بارو دۆخی ژبانی فه خو زۆر له ئه و كاره ساتر بوو، له به ره فێگرتنه كه ی له كاتی سه ره خۆشبوونیدا، تووشی چه ندين جو ر برین ده بوو، به تاییه تی له سه ره دم و چاوی، بۆ نه گبه تی ده ستیکیشی گۆج بوو. قور به سه ره ئه وه ی شه ری به فه خو ده فرۆشت، چونكه ده رپیی دایکی ئه و كه سه ی ده كرد به ئالا و به ئاره زووی خۆی شه نه و با ی پێده كرد.

ئه م مرۆفانه پاله وانی بیهبوایی بوون، سه ره رای ئه وه ش درێژه یان به ژبان ده دا، له ناخوه پێده كه نین، جمینیان به ئاسمان و ئه وه ی تێدایه ده دا، به كۆل ده گریان، بی ئه وه ی باوه شیکه گه رم، باوه شیکه ناز بیانگریته خۆی، به لآم له ته نگانه دا یارمه تی ده دران. ئه وه ی

جیگای سهرنج بیټ، ئەگەر کەسیک مائاواوی لە ژیان بکردایە، هەر ئەم کەسایەتیانە بوون، لە پێشی پێشەوه فریای تاتەشۆر و تابووت دەکەوتن یا قولنگ و بیلیان هەڵدەگرت و دەچوون بۆ گۆرستان بۆ گۆر هەلکەندن. . . !

ئەمانە و دەست و دایەرە عادل کەموتەریاز و کەمال، یا دەست و دایەرە کەمی مەلا تەقی ئیواران بە کۆمەل، بۆ سەر چەمی ئەلوان دەچوون. کە سەرخۆشەبوون، دەنگیان بە قۆریات و مەقام و بەستە بۆ خۆشەویستەکانیان، بۆکارەساتی نامۆبوونیان و شەقی زەمانە بەرزەکردووە، تەنھا کەمال نەبیټ، ئەم تەنھا بە قورئان خۆیندنە کەمی عەبدولباست عەبدولسەمەد سەرخۆش دەبوو.

ئەم دەنگ بەرزکردنەوهیە دەبوو بە هۆی بیزاربوونی مەلا محیدین، بەلام بەبێ ئەوهی دلشکاندن و تۆراندن بیټە ئاراو. هەر و مەلا محیدین خۆشی بە قەرابە دەبخواردووە، بە خواردنەوه، ئەوهندە ی تر بیدەنگ دەبوو و لە ناو پێکە شەرابە کەیدا دەتوایەوه. مەلاکەمان زۆر خەریکی بەزم و رەزمی " ئەوت لەکوی دەستکەوتوو! " بوو، بە دەم پراوە ماسیکە یەوه میشکی بۆ دنیای شیعەر و هونەر و ئەوانی تر دەچوو، بە دەگمەن ماسی پێ پراوە کرا. لە هەمان کاتدا پراوە ماسیکە ی، جۆرە پراکردنیک بوو لە باروودۆخە ناارامە کەمی مالهەوی.

" ئەلوانە شپتە ی روح، ئەلوانی باوان " بە شەپۆلە هیمن و ماندوو کەمی هاوینی، بە شدار ی خەم و پەژارە یانی دەکرد. سالا هەیا بە لە ناو دلی خۆیدا جیگایان بۆ دەکاتەوه، نەک تەنھا بۆ دانیشتن، بە لکو بگرە لە ناوەر راستە کەیدا کە پریان دادەمەزراند " تەماتە و خیار و لۆببە یان دەچاند " بۆ مەزەکانیان بە کاریان دەهینان و بۆ ئەوهی پاشان بە زگی برسێوه نەخەون. سالا هەیا گوی لە فشقیات و ژان و ئاخ و ئۆفیان دەگری " سالا هەیا شەونەخونیان لە گەل دەکیشی " و لە یەک راهاتوون و جیگای متمانە ی یەکتەرن، کە بەبێ یەکتەرن ژیانان مەحاله. لە دایکیان باشتەر دەیانناسی! هیچ دوور نیە ئەلوان بەبێ ئەوان ووشک بکات! .

دەلین ئەلوان لە داخدا باریک بۆتەوه. هەندێ کەس دەلین " لە بەر ئەوهی شەوه، لەم بیست سالا ی دوواییەدا، بە زۆرە ملی دانیشتوانی شەرە کەمی بۆ ئێران، رەمادی، ناسریه وکەلار شار بەدەر کردوو. " هەندیکیش دەلین " گوا یە لە بەر ئەوهی، ماسیەکانی ریگای کۆچکردنیان گرتۆتە بەر".

لە وەتە ی ئەلوان، ئەلوانە، رۆژگاریکی و پەشی بەخۆیەوه نەبینیوو. ئاخ لە چ زەمانیکدا ماسیەکانی کۆچیان کردوو؟ بۆیە ئیستا وەکو تەتەرەکانی حەقە، نیوهی ئەلوان بەدوای ماسیەکانی عەودال بوو.

حەمید کەشکول و ئازا حەمە ئەمین وتیان " ئەو رۆژە لە مالمۆ، ماسی راوکەرە سویدیەکان هەوالیکی سەیریان بلاوکردووەتەوه، گوا یە شەپۆلیکی بچکۆلانە یان بینیوو، بە حال هیزی تیاماو، وەکو مرۆف نوزە ی کردوو، بە هەناسە سواریه کەوه ویستوو یەتی پرسیار بکات، بەلام ئەوهندە ماندوو بوو، خەوی لیکەوتوو. بۆ شەوه کەمی هەردووکیان خەویان بە ئەلوانەوه بینیوو.

حەمید وتی : لە خەوما، لە گەل وەلی چوومەتە سەر چەم، لەو کاتە ی وەلی باسی عاشقبازیکانی کردوو، ماسیەکی خۆی هەلداوه و دەمووچاوی وەلی شەرەفی تەپکردوو. پسام لە پیکەنین و لە خەو بیدار بوومەوه. بەو شەوه حەزم کرد پیاسە یەکی سەر دەریاکە بکەم! کاتیک گەیشتمە ئەوی، دەبینم هەمان ماسی، بە هەمان گەورە یی، سەدان جار خۆی بۆ دەرەوه هەلداوات، لە هەمان کاتدا، دەنگیکی سەیر بەرزەبوووه و دەبیوت : بیرو، کورم بیرو.

حەمید : بۆ کوی

دەنگ : بۆ کەنارە کەم، لە حەیبەتی ئیوه و وشک دەبمەوه ! ئە ی نەهات !

حەمید : کەنارە کەت لە ناو هەناومە، من ئەلوانم، تۆ کئی ؟

دەنگ : من هەناوتم، دێوانە ی رەنگ و بۆ و ئاوازتم، بیرو. . .

حەمید : بیرو. . . بیرو. . . چین چین ئارەقەم دەکرد، زەمین منی بە خۆیەوه نەدەگرت. بە مەلولی بەرەو تاقە ژوورە کەم گەپامەوه.

ئەوه ژوورە یا گۆریکی پێش وەخت ؟ ئاخ کئی بەتاقی تەنھا لە ناو یەک ژوور دەژیا ؟؟ بۆچی بۆ هەر کەسیک ژووریک تەرخان کراوه، تەنانهت هاوسی، هاوسی مالی خۆی نانسیت ؟ بۆچی بەتەنهایی دەژین و بۆ ئەوهی هەست بە تەنهایی نەکەن سەرو سەگیک یا پشیلە یەک بە خۆی دەکەن " بۆ لای سەرتاش دەیانبەن " تەنانهت گۆرستانیان بۆ تەرخان کردوو " مەسرفی بە خۆی کردنیان بەقەد مەسرفی ئەو یارمەتیە کۆمەلایەتیانە یە کە بە هەژارەکان و بیکارەکان دەدریت !! مرۆف لە باوہشی ئەلوان لە ناو خیزیانی گەورە پیدەگات و بەبەردەوام لە گەل یەکتەرن " پیکەوه نان دەخۆن. سەرەرای هەموو کارەساتەکان بەدەگمەن هەست بە تەنهایی دەکەن و

به‌برده‌وام سهرقالن ! ئه‌وه‌ی پیر بیته له‌خانه‌ی په‌ککه‌وتوکاندا به‌بێ‌ک‌ه‌سی مائناوایی ناکات. به‌راستی من نازانم چی روویداوه ! هه‌ندی ک‌ه‌س ده‌لێن " ئه‌و باروودۆخه‌ په‌یوه‌ندی به‌ ئاووه‌ه‌وای ساردی ئێره‌وه‌وه‌ هه‌یه "

نه‌ناس : ئه‌ی باشه له‌وێشدا به‌فریک‌ی زۆر ده‌باریته و زۆریش سارده، که‌ چی په‌یوه‌ندیه‌ کۆمه‌له‌یه‌تی‌کان به‌و شیوه‌یه‌ نیه که‌ تۆ باسه ده‌که‌ی ! له‌وێش مرۆف‌ه‌ست به‌ته‌نهایی ده‌کات به‌لام به‌ شیوه‌یه‌کی تر، ئانا به‌ شیوه‌یه‌کی تر. هه‌موو ده‌ورو به‌ری مرۆف‌ ئاگره و به‌ته‌نهایی ئابلقه‌ دراوه، بۆ هه‌رکۆی ده‌روات هه‌ر نامۆیه و هه‌ر هه‌ره‌س. ئه‌م جۆره ژیانه‌ شایه‌نی پیرۆزی و جوانی مرۆف‌ نیه !
حه‌مید : من نازانم، هه‌یه ده‌لێن " له‌ ژێر زه‌بری خۆپه‌ره‌ستی و ئاستی ئابووریان ئه‌م جۆره په‌یوه‌ندیانه هاتۆته ئاراوه. ئه‌مانه‌ خۆیانیش له‌ ژێر سامناکی ته‌نهایی و نه‌بوونی گه‌رمایی خۆر ده‌نالێن ! هه‌ندی جار له‌ ته‌له‌فزیون مرۆف‌ به‌ چاوی پر فرمی‌سکه‌وه‌ پێشان ده‌ده‌ن " په‌رسیاریان لێده‌که‌ن " بۆچی ده‌گرین ؟ " له‌ وه‌لامدا ده‌لێن " که‌س نیه له‌ گه‌لماندا قسه‌ بکات. . .

شه‌مه‌دین : ده‌ واز بار، ئه‌را دل‌مان که‌یده که‌باب، دل‌مان فره‌ خۆشه !

ئازاد : ئه‌و شه‌وه له‌ خه‌وما، من وئهلوه‌ن له‌ سه‌ر رێگای قوتابخانه‌ی دواناوه‌ندی کچان پیاسه‌مان ده‌کرد. له‌ گه‌ره‌کی پاشا کۆپری، مه‌حه‌مه‌د که‌ره‌مان بینی، پێکه‌وه (له‌وی راوه‌ستاین، له‌ واره‌ شاهین کۆر هات، له‌ لامان راوه‌ستا، له‌وه ده‌چوو زۆر ماندوو بیته.
مه‌حه‌مه‌د : ئه‌م‌پۆ چه‌ند به‌رمیلت بۆ سه‌ر ئۆتومبیله‌کان سه‌رخست ؟

شاهین : چل و حه‌فت به‌رمیل !

ئازاد : جه‌ماعه‌ت، ئه‌زانن موفاوه‌زاته ؟

ئهلوه‌ن : موفاوه‌زاتی چی ؟

ئازاد : گه‌واده‌که‌ی سان پاوڵی و شه‌وه !

شاهین : ئاخ‌ر ئه‌فه‌ندی، که‌س نه‌دیده‌وه، سه‌دام قنده‌ر نه‌ود ؟

ئهلوه‌ن : هه‌ته‌ر و مه‌ته‌ر، یه‌ک له‌ یه‌ک به‌ته‌ر !

مه‌حه‌مه‌د : عه‌بدوله‌ هات، حه‌ول !!

ئازاد : وا پۆله ئاسکه‌کان هاتن. هه‌موو رۆژه‌که‌ چاوه‌روانی ئه‌م ساته‌ ده‌که‌ین !

ئهلوه‌ن : کورم منیش چاوه‌روانی کۆپری کردم، ده‌بێره‌وه !

ئازاد : تۆ کیتی ؟

ئهلوه‌ن : هه‌موو کاته‌که‌ پێکه‌وه‌ین، که‌چی تازه به‌ تازه پیم ده‌لێنی تۆ کیتی ! من ئهلوه‌نه‌که‌تم. کورپه‌که‌ی حه‌مه‌مین، تۆ وات لێهاتوه‌وه، ده‌نگم نه‌ناسیته‌وه ؟ هه‌ی شه‌وه بمانباته‌وه. . .

ئازاد : شه‌وه ! به‌ده‌میوه‌هه‌ بیداربووم، ده‌بینم روومه‌تم ته‌ره. . . زۆری نه‌برد، درا له‌ زه‌نگی ده‌رگاکه. . . حه‌مید خۆی کرد به‌ ژووردا. . . بۆنی ئهلوه‌ن ئه‌و ناوه‌ی گرده‌وه، ئیمه‌ش له‌ناو بیده‌نگیدا هه‌په‌سابووین، نه‌مانده‌زانی ئه‌و رۆژه‌ چۆن به‌سه‌ر چوو. . .

شاره‌که، شاری دایکانه ! دایکێک وه‌ک فه‌خاو، سمبۆلی موفاوه‌مه‌تی ئافره‌تان، جارێکیان به‌ نه‌عه‌که‌ی له‌ قایمقامی شاره‌که‌ی دا !
دایکه‌ خازه، چونکی ئافره‌تیکی یاخی بووه، ئهلوه‌ن هه‌زی له‌ هاوسایه‌تی کردبوو. ئه‌م ئافره‌ته ملی حه‌مه‌مینی به‌گه‌زاده‌ی جافی به‌ سه‌ر ئه‌سپه‌که‌یه‌وه لارکرده‌وه. سیما وتی " ئه‌م به‌گه‌زادانه، ئه‌وه‌نده خویری و خویری به‌چه‌ن، له‌ مالی قازی فه‌ره‌ج شه‌ویان کردۆته‌وه، بۆ به‌یانیکی به‌ سواری ئه‌سپه‌وه، قامچیان داوه به‌ ئه‌رزدا و داوای سه‌رکارانه‌یان لیکردوه‌وه. هه‌ر خه‌ریکی راووتکردن بوون، که‌چی خۆیان به‌ پیاو ماقول ده‌زانن ! ده‌لێن له‌و رۆژه‌وه منداله‌کان گۆرانی :

حه‌مه‌مین به‌گ. . . سواری سه‌گ. . .

سه‌گ هه‌له‌په‌ری. . . حه‌مه‌مین به‌گ ته‌ری. . . !، ده‌لێن.

هۆشیاری ئهلوه‌ن‌زاده وتی " له‌ ماره‌یی دایکم واز ئه‌هێنم، به‌لام له‌ دانه‌ گه‌نم و جۆ دزراوه‌کان واز ناھێنم، ده‌بی (ئه‌و به‌دزادانه) نرخی دانه به‌ دانه‌یان بۆ خه‌لکه‌که‌ بگه‌رێنه‌وه " وه‌کو سه‌گێکی خویری به‌ ناو دێهاته‌کان بیان گێرن و له‌ جووتیاره‌کان و نه‌وه‌کانیان داوای لێبوورن بکه‌ن !

خوشکه‌ سوها، خه‌ته‌رناکترین کاری نه‌ینی حزبیکی قه‌ده‌غه‌کراوی ده‌کرد " نامه‌ نه‌ینیکانی نیوان رۆژه‌لگه‌ره‌کانی به‌مۆ و

هه‌میاره‌کانیانی ده‌هینا و ده‌برد.

شاره‌که دایکیکی هه‌ژار و نه‌خۆشی وه‌ک جوانی هه‌بوو، بۆ ئه‌وه‌ی منداله‌کانی به‌خێو بکات و بتوانن بۆ قوتابخانه‌ برۆن، ناچاری سۆزانیی بوو، منداله‌کانی نمونه‌ی په‌وشت به‌ریزی و سالاری بوون.

نه‌ناس هه‌موو جارێک هه‌ناسه‌ی ساردی بۆ جوان هه‌لده‌کێشا و ده‌یوت : جوانی جوانه‌کان وه‌کوو هه‌ر دایکیکی تری شاره‌که بوو. . . .
ئۆ جوان خان، سویند به‌ تۆ " به‌ هه‌ژارییه‌که‌ت " به‌ سۆز و میهره‌بانیه‌که‌ت " به‌ کراس و نه‌عله‌ شپه‌که‌ت. شه‌ره‌ف و ناو و که‌رامه‌تی تۆ زۆر له‌ شه‌ره‌فی سه‌رتاپای شیخ " ئه‌فه‌ندی " مه‌لا " ئاغا " سه‌ید و به‌گه‌کان " پیاوه‌ ماقوله‌کان و ئه‌وانه‌ی وا خۆیان به‌ شه‌ریفی مه‌که‌ داده‌نا، گه‌وره‌تر و به‌ریز و به‌ریزترن.

ئه‌وانه‌ی جوانیان زه‌وتده‌کرد ده‌یانوت " باشه‌ زۆر هه‌رزانه، به‌ رویه‌ دیناریک سواری ئه‌بیت، به‌ سه‌د فلسیش رازی ده‌بیت " - بۆ که‌ره، ئه‌سه‌په، ماینه، سه‌یاره‌یه‌ سواری بن ؟؟ . . . ئه‌مانه‌ نه‌یاندیه‌وێست له‌و راستیه‌ی تۆ بگه‌ن، که‌ جوان دایکیانه، به‌ خۆین و گوشت و رۆح دایه‌یانه، دایکیکی زۆر ئاسایی، ئه‌وه‌ نه‌بیت نه‌ختیک لاواز و بیمار و بێ ده‌نگ. ریک به‌ پێچه‌وانه‌ی وه‌هیه‌ " ئه‌وه‌ی " سواری ده‌بوو " پێده‌وت : گه‌واد ته‌واوبه‌ به‌تف و نه‌عله‌ت له‌ ماله‌که‌ی ده‌ری ده‌کرد.

جوان به‌ ره‌نگ و بۆوه‌ دایکیکی ئه‌لوه‌نییه‌ " ئه‌لوه‌نیکی زینیا . . . زۆر زینیا . . . که‌چی ئه‌و پیاوه‌ بێ ناموسانه‌ له‌ گه‌ل دایکی خۆیان ده‌نووستن، له‌گه‌ل جوان . . . به‌لێ له‌ گه‌ل جوانی دایکیان، ئه‌وه‌ نه‌بیت به‌ پاره‌یه‌کی هه‌رزانه‌تر، پاشانیش شانازیان پێوه‌ ده‌کرد ! ئۆ جوانی باوان، قورایوی پێلاوه‌که‌ت له‌ گۆپی کوره‌ به‌ ناوبانگه‌که‌ی خێلی قوره‌یش پێرۆزتره . . .

محیدین وتی " هه‌یچ یاسا و دیسپلینیکی ئه‌لوه‌نی نیه‌ بۆ ناچارکردنی دایکیک به‌ کاری سۆزانیی " !

به‌مۆ وتی : ئه‌وانه‌ی به‌م کاره‌ هه‌لده‌ستن، ئۆدییکن بۆ خۆیان. ئۆدیید نه‌یده‌زانی چ کاریکی سامناکی کردوه‌، که‌ پێ زانی، چاوی خۆی هه‌لکۆلی و له‌ ده‌شته‌کاندا بوو به‌ خۆراکی دپنده‌کان، به‌لام ئه‌مانه‌ دایکی خۆیان زه‌وتده‌کرد و پاشان سمیلیان باده‌دا. هه‌ر به‌راست که‌سانی دایک خۆگین، تاوله‌ و دومینه‌یان ده‌کرد و به‌ده‌میوه‌ باسی شه‌ره‌فیان ده‌کرد، خۆشیان به‌ قاره‌مان داده‌نا. ئه‌ری، ئه‌مانه‌ هه‌موو شتیکیان هه‌بوو شه‌ره‌ف نه‌بیت !

زه‌کی وتی : خوشکی هه‌ر یه‌کێک له‌ ئه‌وانه‌ی باسی شه‌ره‌ف و ناموس ده‌که‌ن گه‌نجیکی خۆشه‌وێت، ئیتر هه‌ر له‌ ماچ و موچ بگره‌ هه‌تا هه‌لی له‌ دواوه‌ " سوار " بوون، چونکه‌ هه‌موو که‌س ترسیکی بێ ئامانیاان هه‌بوو له‌وه‌ی که‌چه‌کان په‌رده‌کانیاان له‌ ده‌ست بده‌ن. راستیه‌که‌ی وا بوو، هه‌یچ ده‌رگایه‌کی ئاسنینه‌ی نه‌ی ده‌توانی ریگه‌یان لیگریت. ئه‌گه‌ر ئه‌و پیاوانه‌ به‌زه‌بر ئه‌وه‌شیان پیکراییت، ئه‌وا با دلنیا بن له‌وه‌ی که‌ خوشکه‌کانیاان ناچار کردوه‌ ده‌سه‌په‌ر لێبده‌ن و خه‌و به‌ توانده‌وه‌ له‌ گه‌ل سواری خه‌ونه‌کانیاان وه‌هه‌ بیه‌ن. که‌ ده‌بوو به‌ باسی شه‌ره‌ف، ده‌یانوت " ئه‌گه‌ر خوشکه‌که‌م شتی وا بکات سه‌ری ده‌بم "، ئه‌مه‌ش فشه‌ بوو، چونکه‌ هه‌یچ که‌چیک سه‌ر نه‌بردا !!! . . . " به‌ریزه‌کان " ئه‌گه‌ر سۆزانی به‌ کاریکی نابه‌جی و شه‌رم ئاوه‌ر و سووک ده‌زانن، هۆگاره‌کانی له‌ ناو بده‌ن " ریبه‌ن، ریبه‌ن با خۆشه‌ویستی وه‌کو ئه‌لوه‌ن ریگای خۆی بگریته‌ به‌ر . . . ریگا بۆ قه‌د و بالایی به‌ریزی راستیکان ئاوه‌له‌ بکه‌ن . . . گه‌وره‌کان ! به‌ بیژنگ ریگای رۆژ ناگرییت . . . با ئۆخه‌یه‌ک بکرییت !

شاره‌که‌ دایکی به‌ غیره‌ت و ئازای وه‌ک دایکی یحیا و خانزادی هه‌بوو، به‌ کوله‌مه‌رگی سه‌ر و حه‌وت مندالیان به‌خێوکرد. هه‌رچه‌نده‌ له‌ جوانی، زۆرجوانبوون و هه‌موو پیاویک خۆزگی بۆ ده‌خواستن، به‌لام وه‌کو نیشانه‌یه‌ک بۆ خۆشه‌ویستی و وه‌فاداری بۆ میرده‌کانیاان، سویندیان خواردبوو جارێکیتر میرد نه‌که‌نه‌وه‌ !

شاری دایکه‌ نه‌رمینه‌، ئه‌و ئیواره‌یه‌ به‌ردی خسته‌ ناو مه‌نجه‌لیکی ئاو و جوان سه‌ری نایه‌وه‌ و به‌ منداله‌ برسیه‌کانی وت " ئیوه‌ نه‌ختیک بخه‌ون، که‌ په‌تاته‌که‌ پێگه‌یشت، بیدارتان ده‌که‌مه‌وه‌ ". که‌ منداله‌کان خه‌ویان لیکه‌وت، دایکه‌که‌م هۆن هۆن بۆ منداله‌ برسیه‌کانی فرمیسی ده‌رشت، ئه‌و مندالانه‌ که‌ به‌و شیوه‌ دلته‌زینته‌ گه‌وره‌ بوون، یه‌کیکیان به‌ ده‌ستی خۆشه‌ویسته‌کانی خۆیه‌وه‌ ده‌سپێژی لیکرا. ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر نه‌هاتبا، بۆ رۆژی داهااتوو ده‌چوووه‌ ریزیانه‌وه‌ ! یه‌کیکیان بۆ ئه‌وه‌ی نه‌کوژریت و له‌ جه‌نگ به‌شداری نه‌کات، نارنجۆکیکی ته‌قاندوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی به‌نجه‌ی خۆی بپه‌ریت " که‌ چی پێیان زانی و له‌به‌ر ئه‌و کاره‌ حه‌وت سال زیندانی کرا. یه‌کیکیکیان له‌ به‌ر چاوی دایک و باوکی گوله‌ باران کرا !

دایکه‌ سه‌بیحه‌، له‌ ناو گه‌ره‌که‌که‌دا، به‌ به‌رچاوی هه‌موو خه‌لکه‌که‌ به‌دوای مام غه‌ریبدا رایده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی گونی بگرییت، ئه‌میش

دشداشهكهی بۆ سهروهه بهرزدهكردهوه و به هه موو هیزیکهوه دهيقوچاند، بۆ ئهوهی له دهستی رژگاری بێت. هه ندی جار رژگاری دهبوو، و هه ندی جار كاك په فعهت و كاك شوکور ریگایان لیدهگرت و سه بیحه دهگه یشته سه ری و زی بهی ئی هه لده ستاند، به ده ست ماچکردن و پارانه وه به ریده دا.

ئهم په فعهت و شوکوره گۆبه ن چیه ك بوون له و ناوه، جارێکیان كه رویشکیکیان دایه دهستی نه ناس " پێیان وت " بیده به دهستی میم خاتوون، با سه ری به ری " "

نه ناس : كه رویشكه كه م برد و یستم راسپارده كه به میم خاتوون بلیم، له م كاته دا خاتوون له بهر ته نوره كه یه وه به قیژه و هاوار هات وتی " ئه و پشیله یه چه س سه گ باوگ " ویستی په لامارم بدات، به لام من له گوئی گادا نووستبووم، نه مده زانی مه سه له كه چییه، هه ر باش بوو فریای خۆم كه وتم و به كۆلانه كه دا رامکرد و پیستی خۆم له مه قاشه كه ی دهستی خاتوون رژگارکرد و گه یشتمه لای گۆبه نچیکان " ئه مانیش كه منیان به و حاله بینی، له حه بیبه تاندا خه ريك بوون میز به خۆیاندا بکه ن. فه ره ادیان ده گرت و به سه ر عه رزه كه دا درێژیان ده کرد و مووی به ریان راده كیشا. به دوو قۆلی شه ریان به مام یاوه ر ده فروشت " مام یاوه ر عه بیبه، چه س ئه یه، خه ره گه د له یناوه مه وسن، هه ر سه عات و كبری هه لسن، عه بیبه له یناوه ژن تید، ژن چن، ئه یه توو فی ری کردیده لێوا بکه د ؟ مام یاوه ر : نه وه للا من فی ری نه کردم، ئه ی خاسه ژنه گان حه قیان چه س له کیر خه ره گه م، ئه را ته ماشای که ن، غی ر خۆیان کوسیان خورد. ئه مجار په فعهت و شوکور ده یانکرده روژی خویان، ده كه وتنه گیانی مام یاوه ر و کیریان راده كیشا و پێیان ده وت " گیر خه ره گه د حه یا و شه رم له مه حه له گه نه هیشته، ئه وانه ی وه ل یه كه و شه پکه ن، وه گیر خه ره گه ی توو جمان وه یه كتر دن " ئه م ئه لوه نزا دانه به راست ئه لوه نی بوون. . .

شاره كه، كۆمه لێ گه نجی هه بوو، روژیان داده گیرساند، زستانان یاریان پیده کرد، به تاییه تی یاری باله و هه ندی جار له گه ل منداله كان توپینیان پیده کرد، به هاوینیش به كۆل هه لیانده گرت. شه وان مانگیان بۆ ناسمان به رزده كرده وه. سه له های سال ئه مه کاریان بوو، به خۆشه ویستی و وه فاداری روژیان له ئامیز ده گرت. ناوه كانیان ئیستاش له گوئی روژه لگه ركهانی ئه م بهر و ئه وه به ردا ده زرنگیته وه، وه ك نه مر نه سه رده بن مه جید، كه به شه وانیش بۆ راوه شه وه ده چوو. له كۆتایی شه سه ته كاندا، له جاده ی ئه بو نه واس خه ریکی راوه شه وه بوو، فیه شه كێکی چه ته كانی شه وه بهر شانی كه وت. له سه ره تایی حه فتاكاندا به جکه شه وه كان رفاندیان، له كوئیکی تاریكدا توندیان کرد، پاشان لاشه لاواز و برینداره كه یان دایه بهر فیه شه ك و له سه ر ریگی شاری عه زیزیه دا فریاندان. جووتیاره كانی ئه و ناوچه یه لاشه كه یان دۆزیه وه، و هینایانه وه بۆ شاره كه. هه موو خه لکه كه دوا ی ته رمه كه ی كه وتن، هه ر له ماله وه هه تا سه ر قه بران به به رزی ده ست هه لیانگه ر، نه ك به سه ر شان. كاتیك پرسیاركرا : بۆچی ؟ له وه لامدا وتیان " له بهر ئه وه ی شه هیدیکی روژه لگه ر " !

هه روا شه هید جه بار حه لاج كه هه ر وه كو حه لاج كوشتیان و پارچه پارچه یان كرده بوو. شه هید مه جید كه ریم (غاندی) جه ماعه تیك هه یه، به ناره وایی به شه هیدی خۆیانی داده نین - شه وه یه كه مجار چاویلکه كه یان شكاند، نه یانده زانی، غاندى هه ر ده میكه شته كان به دل روونتر ده بینیت و هه ر به دل ده گری، به دل تیشکی روژی ژێرده سه ته كان دژی ده سه لاتی كۆت و زنجیریان داده به زینیت. ده لێن، له دوا دیدنه ی له گه ل هاوسه ره كه یدا وتبوی " ئه وه من ئه رۆم، داخه كه م مندالی خۆم نه بینی. . . له بهر من زیانی خۆت تال مه كه، هیوای ژیانیکی به خته وه رت بۆ ده خوازم. لیم ببوره " ! بۆ به یانیه كه ی شه وه خنكاندی. شه هید مامۆستا عه بدلولوه اب سه فه ر ئاغا، په نگه دایكه میه ره بانه كه ی، ئیستاش چاوه پوانی گه رانه وه ی بكات، كه س نه یده وپرا هه واله جه رگ په ركه ی پیرا بگه یه نیت. كاك خه لیل و جه لیلی كوپری و خوشكه كه یان وه رده به كاره ساته كه یان ده زانی. زۆران عه زیز پشتیوان، روژه لگه رکی ماندوو نه ناس بوو. هه ر به زگماگی مروقیکی یاخیبوو، زۆر په له په لی روژه له هاتن بوو، شه وان خه وی ئی نه ده كه وت، پاسه وانیی شاره كه ی ده کرد، به یناو به ین چاوی به خدی زینده ش ده كه وت، پیکه وه نانیان به سه ر برسیه كاندا دابه ش ده کرد، به هه موو هیزیکه وه فووی له روژ ده کرد، هه تا زووتر هه لبیت، به تاقی ته نها زی به ی به به چکه شه وه كانی ناو شاره كه ی كرده بوو. سیروانی برای، شوژه سواری دوانزه سواری مه ریوان بوو، ئه میش نه یده زانی مه رگ چیه. سه لام عه بدولرله زاق، روژه لگه رکی کریكار و هه ژار بوو. مه حه مه د ئه سه د، نه جم، ماموستا حه مید، په پوله یه کی وه ك سا بر ره شید، تارق حوكمان، سه باح فه ره ج، حه سه ن په زا، كوپه كه ی میم بدور. . . لیستیکی دوور و درێژ له ناوی روژه لگه رانی بنه ماله هه ژاره كان و لاوانی بیتاوان، شه ونخوونیان ده کرد بۆ رژگاری مروق له جه وروسته می بالاده ست به سه ر

ئەو شارەدا، كە دلى بۇ ژيانىكى ماچ ئاسا لىدەدات، ئەو شارەى وا ھەزاران رووخسارى ھەيە و رووبارىكى زىندوو.
چەند ئەلۆن نەناسىك پىيان دەوت " ئەلۆنە شىتە ". ئەمە جۆرە زۆملىكە دەرھەق بە ئەلۆن لە لاين ئەوكەسە بىمروەت و
گىلانەو، گوايە جەنابيان نازانن كەى لافاو ھەلدەسىت. ئەوانەى وايان دەووت، لە لاىكەوہ لە بىريان دەچوو، كە خۆشيان نازانن كەى
ئاشق " تووپە " ياخى دەبن. تەنانەت نەياندەزانى كەى لە داىكبوون، لە لاىكەى تىرشەوہ نەياندزانى، كە ئەلۆنەنىش وەكو خۆيان
پىويستى بە گيان شۆردن ھەيە. بە بى بەزەبىانەوہ گوواو و چلكاوى ھەموو ئەو دەور و بەرەى تىدەچوو " تووى ژن و پىاوہكانى
قەسرە زەردەكە و رىزە كەلاوہ و ئىرانەكانى تەنىشتى دەھاتە ناوى. كە ئەلۆن خۆى دەشۆرد، سەرلىشتىواوہكان پىيان دەوت " شىتە
شىتە ". پاشان گوناھە ئەلۆن بەپىنریتە ئاستى سەرشىتى، سەرشىتى تەنھا يەك خەسلەتى بوو. جا كى لەم سەردەمە شىتەدا،
سەرشىت ناپىت. . . . نازانم بۆچى باسى ئەو ناكەن كە ئەلۆن راستگويە و راستى فىرى دانىشتوانى شارەكە دەكات ؟

كاتىك خىزانىكى ھەوليرى بۇ خوازىنى كچىكى ئەو شارە ھاتن، دەم راستەكەيان زۆر بە حورمەت و بە جدى وتى " باخچەكەمان
ھەموو جۆرە گوللىكى تىدايە، تەنھا يەك گول نەبىت، بەبى ئەو گولە باخچەكەمان زۆر جوان و ديار ناپىت. ئەو گولە لە باخچەكەى مالى
ئىوہ دەسدەكەووت. جا بۇ ئەو ھاتووين ئەو گولەمان بەدەنى ! پاشان ھەموويان بىدەنگ بوون و چاوپروانى وەلاميان كرد !
قەدرى شوفىر لەم سەر بۇ ئەو سەر تەماشاي مەجلىسەكەى كرد، بىرىكى لىكردەوہ، وەكو بلىى قسەكانى كابرارى زۆر بە دل نەبوو و
گالتهى پىدەھات. ھەموو دانىشتوان تەماشاي دەمى مام قەدرى يان كرد، پاشان قەدرى بە ھىمنى وتى : " نىزانم من شىت بىمە يا
ئىوہ . . . باوہ تو باس چە كەى ؟ گول چە . . . جەدقەى چە، . . . خەرگ عالپاوہ چە . . . ئەى كلاو كلاوہ چەس ؟ ئەپا قسەى راست
نىكەن ؟ ئەى خۆ بىژن، باوہ لە ھەولير كوسىگ نەكەفتىسە دەسمان ئەپا كىير كوپرەگەمان، ئەپا ئەو ھاتنەسە ئىپرە، داواى كوس
دووتەگەمان ئەپا كوپرەگەدان كەن ! ئىتر ئاو بار و دەس بشوور. . . ئەى سورتك بازارپە چەس. خالو من حەقم نىە. ئەوہ دووتەگەس
و سوئال لە خۆى بكەن. . . "

ئەگەر قەدرى ئەلۆنەى نەبووايە، ئەوئەندە راستگۆ دەبوو ؟ (خۆ مەسەلەكە ئەوہ نىە، ئافرەت بەپىنریتە ئاستى لەش) ، بەلكو ئەلۆن
لە درۆ و دووويى شىت دەبوو. ھەندى كەس ھەن وا دەزانن كەس درك بە درۆ و دەلەسەكانيان ناكات، نازانن لە پاشاندا تىزيان
پىدەكرىت.

بۆچى ئەو بىمروەتانە باسى ئەوہ ناكەن، كە ئەلۆن، ئەلۆنەى رۆژى تەنگانەيە. ئەو جارە لاتووخە دەويست بە تەپتەپەكەى
(ماتۆرسىكلە كۆنەكان) سەندوقىكى چاى قاچاغ دەركات، پۆلىسەكانى گومرگ بە سەيارەوہ دواى كەوتن. لاتووخە پەناى بۇ ئەلۆن
برد و تەپتەپەكەى بە سەندوقە چاىكەوہ بە باوہش ھەلگرت و داىە ناو ئەلۆن و گەيشتە ئەوبەر ! ھەرچەندىش فىشەكيشيان پىوہ
دەنا، بەرى نەدەكەوت !

ھەندى كەس ھەبوو دەيانوت " لاتووخە ھاوارى كردووہ يا عەلى، ئىمامى عەلىش، فرىاي كەوتووہ ". ئەو كافرانەى وا قسەى
دواكەوتوانەى بى سەروشوینی وايان بلاودەكردەوہ، نەك ھەر دوا رۆژيان نىە، بەلكو بگرە ھەر ئىستاش گالته بە خۆيان و خەلكەكە
دەكەن، چونكە ئەوانە لە رۆژە رەشەكاندا، نە ئىمامى عەلى " نە عەلى بەگ " نە عەلى رەزائىش فرىايان كەوت. راستە لاتووخە پىاوئىكى
بەھىز و بەقەلاقەت بوو، بەلام ئەگەر ئەلۆن نەبوایە، پىى نەدەكرا تەپتەپەكەى و سەندوقە چاىكەى ۱۰۰ كىلۆبى ھەلگرىت، كارى وا لە
ھىزى مرۆقى ئاسايى بە دەرە. ئەوہ ئەلۆن بوو لە كاتى تەنگانەدا، فرىاي لاتووخە كەوت.

بۆچى باسى ئەوہ ناكەن، كە ئەلۆن دانىشتوانى شارەكە فىرى خۆشەويستى مرۆق و خۆبەختكردن لە پىناوينايدا دەكات ئەلۆن وتى :
ئەوہى خۆى بە خۆشەويستى من دەزانىت، دەبى بەقەدژمارەى نمە بارانەكانى ئەم چەند ترىبليون سالە دوايىانەى مۆژووى من و
شارەكە، مرۆقى خۆشبووت.

بۇ ؟

ئەلۆن : لەبەر ئەوہى مرۆقەكان مۆوانن. سەربارى ئەوہىش، ھەندى جار ھەست بە تەنھايى و بىزارى و بىھودەيى دەكەن " ناچارى
گرىيان و لائەوازی و نەدارى دەكرىن. ھىشتا مۆوانىكەيان تەواو نەبووہ، داىك و دۆست و خۆشەويستەكانيان مائاوايى دەكەن. ھەندى
جارىش وا رىك دەكەووت، لە رىگای رۆشستىيان بۇ دەعوەتەكانيان، خۆيان مائاوايى دەكەن. ئەو رۆژە بە چاوى خۆم رىبوارىكم بىنى،
ھەرچەند ھاوار و دادى دەكرد " داىكم مەرۆ، كچى خواكە مەرۆ، ھىشتا وەختە، پەلەپەلى چىتە. . . محەمد كەرەم، مەرۆ، بۇ كوى

دەرۆی، هیچ نەبیت بیکە بە خاتری برادەراییە تیمان. هیچ، هەر هیچ سوودی نەبوو، هەر ئەلێی لە گەل ئەوانم نیه ! ئاخر چۆن دەبیت بەبێ مالتاواپی بپۆن ؟ ئەمە چە رۆژگارێکی رەشە. . . ؟ "

هەر وەرۆفەکان ناچار دەرکێن رووداوی دلتەزین ببینن : مندالێک بە دەمدا دەکەوێ بە سەر و بریندار دەبێ. دەلێن رووداوی سامناکتیش روویداوه و روودەدات.

ئەلۆه و تی : مەرۆف دەبێ بە ناوی ئەو خۆشەویستیەوه، بەرەنگاری شەوه بێتەوه. ئەوهی لە گەل شەوه و بەچکەکانی تەوقە بکات " بە هەر مەبەست و نیازیکەوه لێی نزیک بێتەوه، پێی لە سەر دلی من و باران و قینۆس دەنیت و. . .

لەو زستانە شوومەدا، کاتێک ئاگردانی ناو چایخانەکە ی ئیبرایم نایفە ئاگر دەسپێت، ئیبرایم هەولیدا بە دەست، تەنەکە نەوتەکە، کە توند بە کۆلەکەکەوه بەستراووه، بۆ دەرەوهی چایخانەکە بیات، لەگەل هەر تەکاندانیکیدا، پڕژی نەوتەکە بە خۆی دەکەوت، تەنەکەکە ی لێکردەوه و بەراکردن دەرچوو دەرەوه. لەم کاتدا خۆیشی ئاگری تیبەر بوو وکەوتە سەر زەویکە، لە نیو ئەو هەموو پیاوێ جەرەزەنەدا، مندالێکی بچوک بلوزەکە ی داگەند و ئاگرەکە ی سەری ئیبرایمی کۆژاندەوه، بەلام ئاگرەکە کاری خۆی کردبوو و زۆر درەنگی بە سەر هاتبوو. هەرچەند هاوار دەکرا " ئە ی ئاگر، ببە بە زوقم و ناشتی بە سەر ئیبرایمدا. . . ئە ی ئاگر، ببە بە زوقم و ناشتی بە سەر ئیبرایمدا. . . ئە ی ئاگر، ببە بە پیکەنین بۆ برایم. . . "

ئەم هاوار و سکالایە هیچ، هەر هیچ سوودی نەبوو، ئاگری بە نەعلتە ی بوو، کارە ترسناکەکە ی خۆی کردبوو. پاش چەند سەعاتێک مالتاواپی لێکردین و رۆی. . . برایمی سورکەلە ی سمیل ئەستورخەیی و جەرەزە رۆ. . . برا رۆ. . . هۆ برا، هۆ برا رۆ، کۆرە شرینەکە ی نایف رۆ. . . کۆرە چاوە ترسەکە ی نایف رۆ. . .

مەحمودی برای وتی " گویی وە قەور باوگ ئاگر، وە هی قورعانیش، ئاخر گوناح نیه کاکەم سوزاند. . . ئە یە چەس ! " هەرچەند خەلکە و تیان " برایم، بیکە بە خاتری مندالە کانت مەرۆ، کۆرە برایم مندالە شرینە کانت هیشتا گچکەن. . . جاری زوو. . . مال وێران جاری زوو. . . !

تازە هیچ. . . دایک و خوشک و برا و ژن تازە جەرگیان سوتا. . . کاکم برایم ئەسپەکە یی هەتیو کرد " تەنها هەر بە خۆی راگەرولغاو دەکرا. ئەسپەکەش لە خەم و پەژارەدا سەری خۆی هەلگرت و رۆی، دەلێن لە داخاندا لە دەورو بەری دیی (یوسف بەگ) گیانی لە دەستدا. . .

ئەگەر برایم ئەلۆهنی نەبوا، ئەو کارە ی دەکرد ؟ ئەگەر ئەو مندالە ئەلۆهنی نەبوا. . . ؟
خۆشەویستی زمانی ئەلۆهنی بوو. . .

خۆشەویستی لە نیوان کچ و کۆرەکان زۆر جار بریتی بوو لە یەکتی ببینن !

- فلانە کاتژمێر وەرە پێش دەرگاگە یا فلانە کاتژمێر تۆ وەرە پێش مالی فلان، هەتا منیش لە پەنجەرەکەوه بنبینم !

نەناس، ئیستاش شتەکانی تر لە تۆی ئەو پەنجەرەیهوه دەبینی و بۆی دەپوات " پەنجەرەیهکی ئاسایی، بەلام لە سات. . . دەقە ی. . . چرکە ی رۆژانی. . . سالی. . . هەموو خواکان دەبوون بە نیگا، نیگاگان دەبوون بە پرد، هیوا و ئارەزۆکانیش بە سەریدا تێدەپەپین. حەمید : بۆ کۆی ؟ بۆ پەنجەرەکە ؟

نەناس : نەخیر، بۆ ئەوئ ! بۆ جیگا یهکی نادیار، ئیمەیش تیدا وون دەبووین، بۆ ئەو جیگا یهکی وا هیشتا مەرۆفەکان وشە ی هەندەران، زیندان، تەنهایی، نامۆیان بەکار نەدەهینا و لە ناو تێروانینەکان دەتوانەوه.

حەمید : لە پشت پەنجەرەکە وا بوو ؟

نەناس : بەلێ، لە پشت ئەو پەنجەرەیه دەرگا یهکی هەبوو بەرەو سەردەمیکی کریستالی، خۆشەویستی زاده ی بوونی مەرۆفەکان بوو، هیشتا هۆکانی سۆزانچیتی رووخساری مەرۆفەکانی شەرمەزار نەکردبوو " نە ترس و نە لەرز، هەر وەرۆفەکانی توپ و فرۆکە یی لێوه نەدەهات. تەنانەت ئەلۆه نیش لە نیوهروانی هاوینەکاندا لە سێبەری ئەو پەنجەرەیهوه تەماشای قەد و بالارووتاوەکە ی چپای کەلاتی دەکرد.

یحیا دەلی وتی " پێش هەزار و نۆسەد و نەوەت و هەشت سال، کچ و کۆرەکان لە سەر کەلات بەزم و پەرمیان دەکرد، ژیر دارەکانی شاهیدی هەزاران چیرۆکی دلداری بوون. ئەوئ تەکیە گاهی ئەوین بوو، تەنانەت چپای بەمۆیش حەسوودی پێدەبرد.

هەندى كەس دەيوت " لەو رۆژەو بەچكەكانى شەو مۆلگايەكيان لە سەر دامەزاند، دارەكانى سىس بوونەو، بۆيە ئىستا وا رووتەلە " چەند ئەلۆەزادەيەك مەسەلەكەيان بە شىۆەيەكى تر دەگۆرپايەو، دەيانوت " كاتى كەلات چاوى بە بەچكەكانى شەو كەوتوو، بە دارەكانى وتوو، بۆن، لەم ناوە نەمىنن، با سىبەرەكانتان نەكەن بە پەنا. . . "

لدارەكان زۆرجار دور بە دور لداريان دەکرد، يان نامە و بۆنى خۆشيان بۆ يەكترى دەنارد. يەككى وەك شەهاب وەهاب، بۆ ئەوئى خۆشەويستى خۆى بۆ چيمەن پيشان بەت، رەنگى وەنەوشەيى لە بەر دەکرد، هەر لە قات و كراسەكەيەو بەگرە هەتا كەرەوات و پىلاوئەكەى، تەنەت دەستەسەرەكەيشى وەنەوشەيى بوون و گۆلئىكى وەنەوشەييشى لە يەخەى كراسەكەى دەدا.

هەلبەت جووتەى وايش هەبوو، زۆر لەو زياتريان دەکرد. كەسانى بەدبەخت و چارە رەشيش هەبوون، بە سال شەيداي كچىك دەبوون، بە بى ئەوئى كچەكە پى بزانتى " بۆ هەلئەك دەگەران بە كچەكە بلين " خۆشتم دەويت "، كە هەلەكەيش ريكەكەوت پيشان دەوتن " تۆ خوشكىمى ". عەلۆش بە هەزار حال غيرەتى كۆكرەو، لە سەر ريگاي قوتابخانە، بە دواى پەريى خەونەكانيدا دەرويشت، هەتا لىي نزيك بوو، لە باتى ئەوئى پى بلئيت " خۆشتم دەويت "، پىي وت " قەحبە " ! كچەكەش رووى كرده دواو، نامەردى نەكرد، تفيكى لە روويكرد. لەو رۆژەو عەلۆش، چيتر لە بەردەم مالى باش حەمالەكە رانەوئەستا ! ئەمەيە نەهاتى ! مەگەر ژن هينانەكەى جەمال بە قەد بەزەمەكەى عەلۆش سەير بيئت. كاتيك براكەى جەمال ژنى هينا، جەمال رويشتە سەر بانەكەيان و هاواريكرد " منيش ژن توام، وەخودا ژن ئەپام نەيەرن خۆم خەمە خوارەو " . هەموو خەلگەكە كەوتنە رجا و تكا، بەلام جەمال تازە شىتتايەكە دابووى لە كەلەى.

– بەو خوارەو، وەللا ژن ئەرات تيرين

جەمال : هەر ئيسە ژن توام !

– ئاخ ئيسە نيود، وەى سەعاتە كى ئەراد بارين

جەمال : نيزانم، كى تيرين بارن ! وە للا ئيمروو خۆم كۆرم ژن ئەپام نەيەرن !

– كورە بكە پى خودا سويرةگەمان مەكە وە شيوەن

(جەمال، عەشق دابووى لە كيرى، بە چەپۆك دەيدا بە سەرى خويدا و باوكە پۆى دەکرد، وەكو نۆحە و رەوزە خويندنەكەى رۆژانى عاشورا لەو سەر بانەو هواريدەكرد. . . ژن تووالم، دايە ژن تووالم. بەرد شەقى برد هەتا لە سەر بانەكەو دايانەزاند، چەند رۆژئىكى پى نەچوو ژنيكيان بۆ هينا !). لەو رۆژە بەدواو، بوو بە پياوى ناو پياوان، و باوكئى رەنجەر، بە كارى كەناسى و باقلە فرۆشتن نانى دەردەكرد.

ئەم ژن هينانە زۆر بيۆەى بوو لە چاوى ژن هينانەكەى كەريم. باوك و دايكى رويشتن بۆ مالە خزميكيان و داواى كچە بچكۆلە ۱۵ - ۱۶ ساليەكەيان كرد و بۆ كورە كەلەگەتەكەيان هينا " كراسى بووكينەيان لەبەر كرد " گەنج و كچانى گەرەك بە كراسى جوان لە گەل ژن و پياو ماقولەكان هاتن بۆ شاييەكە " بۆنەكانى بەردەم دەرگا گەرەكەى شىخ عەبدولقادر ئەو ناوئى گرتەو " هەلپەركييان دامەزاند " هەلەلە ليدان و چەپلە ريزان لە گەل گۆرانيەكانى حەمە نەقارە و نوره كويز و حەسەن زيرەك و (بەنات ئەلريف) تيكەل بوو " دەنگى دەهۆل و زورنا هەلپەركيەى ئەوئەندەى تر گەرم كرد.

كات بوو بە پاش نيوئەو، بەر بووك لە گەل بووكەكە چوو ژوورەو " بووكەكە سەرى لە بەر خوى نابوو و ئارەقەى كردبوو، بۆيە ئارايشتەكەى تيك چوو بوو.

پاشان زاواكەيان بە كلكە قنى بۆ ژوورەكە بەرى كرد، لەم كاتەدا پيشان وت " ئەگەر خيرا بە زاوا نەبى، زاوات ئەكەين ! " برادەرئىكى ترى پيووت " كورە بتبينم ها، وەك پياو زاواى بكەيت " . . . " خواكەى پى نيشان بەدى " . . . " چەتوئى، ئەرا خۆت تير تير بكەرەى " باوكى پيووت " كورم حەيامان نەبەيت، شەرەفمان نەشكيتيت، خيرا وەرە دەرەو، و ماچيكي كرد " . . . دايكى دەستى كرده مى و ماچى كرد " رەبى وە حەلالت بود " . . . هەلەلە لى ليدا. . . زاوا بە چەپلە ريزان و گۆراني :

" هەلەلە ويزن بۆينە. . . دەستە گول ويزن ئەلنە " كرايە ژوورەو. هەلپەركيە ئەوئەندەى تر گەرم بوو. . . فسكە فسكە وەتە ئەو ناو. . . پيەكە نينى مەكبازانە دەستى پيكر. . . كورەكان لە نيوان خوياندا، يا پياويك " دايكيك بە كورەكەى خوى يا كورەكان بە يەكترين دەوت " رۆژئىكىش بۆ تو. . . نوخشە بيئت لە تو " هەندى كچيش دەيانوت " چەند بى ئەدەبن. . . عەيب ناكەن لە خويان

" . . یا هەر له نیو خۆیاندا پێدهکه نین و ژۆر شتی تر . . زاوا دهرنهچوو، هه ندئى كه س سه بریان نه ما . . له دهرگا که یان ده دا، و هاواریان ده کرد " چیتکرد ؟ . . ده دهرچۆ " . . " عومرت نه مینى، ئاخو تر قو پیاوی " . . " زانیمان ئه و کو پره نیت " . . نا ئارامی و مقو مقو که وته ئه و ناوه وه . . ئه م بارودوخه سه عاتیکی خایاند، خزم و دۆستانی زاوا تووشی هه ستريا بوون . . زاوا به سه ر شوپیه وه هاته دهر وه . . به پسکه پسک له گه ل یه کتر قسه یان ده کرد . . باوکه که وتی " تف بکه ی له ئاسمان، ده که ویتته ناو چه وانی خۆت " . . هه ندئى برادره دلی زاوایان ده دا یه وه . . مه سه له که پاش چه ند ده قه یه ک ئاشکرا بوو " بووکه که له ترساندا تو قیبوو و ریی زاوا نه دا بوو توخنی بکه ویت !! " . . پاش نیو سه عاتی تر زاوا سه ر له نوئى به پال کرایه ژووره وه . . هه لپه رکیکه سه ر له نوئى گه رم کرایه وه . . نیو سه عاتی تری خایاند . . زاوا به سه ر شوپری هاته وه دهر وه . . دا یکی شه مال و تی : وه لاا دو عایان لی کردوو ه .

سوعاد : دوور نیه چاوی پیسی لیدراییت .

ئه حمده : برا، که ریم کابرایه کی شهرمنه، رهنگه له بهر شهرمه که ی هیچی پی نه کریت .

چه ند ئافره تیک چوونه ژووره که ی ته نیشتی ژووری زاوایان . . دهرگا که یان داخست . . دوو سی که س له بهر دهرگا که راوه ستان . . پاش نزیکه ی ده ده قیه دهرگا که یان کرده وه . . پاشان ده م به ده م بریاریکه بلاو کرایه وه . . ده بی پشوویه ک بدیت " زاوا بوون بو شه و ده مینیتته وه . . بووک له ناو ژووره که مایه وه . . چه ند ژنیک چوونه ژووره وه . . زاوا وه کو پیشت نه ده که وته بهر چاو . . نانی ئیواره خورا . . بو شه وه که ی پیاوه بوو به زاوا . . به یانی بووکه که نه یده توانی ئاسایی پروات . . ده یانوت ژۆر ئازاری پیگه یشتوو ه . . ژۆر ترساوه . .

هۆشیار ئاره قه ی ناوچه وانی سپیه وه : ئه مه باسی هاوسه رپیتیه یا زه وتکردن ؟

نه ناس : ئه رى، ده قاوده ق وا بوو " زه وتکردنیکه ره سمی بوو و بوئى هه لده په رین " مه لایه که ش به ناوی خواوه ریگای بو خو شکردن، هه ر بو یه ش که س پرسیار و گومانی پيشان نه دا .

هه ر له و ماوه یه دا تابانی نازدار وه ک نار په زایی دهر برینیکه دژی برا که ی له شوو کردنی به دولبه ره که ی، خۆی سووتاند، له نه خو شخانه که هیشتا گیانی تیدا مابوو، وتی " من نه مویست خۆم به یه کجاری بسوتینم، نامه ویت بمرم " به ده م ئه م قسانه وه وه، ژۆر درهنگی به سه ر هاتبوو، کچی خواکه پۆی . .

کاتیک هه والی مه رگی تابان به نه ناس گه یشت، به ناسیا وه که ی وت " نازانم بوچی یاران ئه وه نده په له په لیانه، ئاخو برادره گیان هیشتا زوه زوو . ئه م مال خرابانه بو کوئى ئه پۆن ؟؟ . . " بیدهنگی بالی به سه ر خامۆشی شه و داکیشا، وشه کان بایه خی خۆیانیان له ده ستدا و فرمیسه که کانیش ژۆر ده میکه وشکیان کردوو ه، له بری ئه وه قورگم به یه که وه ده نووسیت و ئازارم ده دات . نازانم بوچی ئه م حاله ته جیکای فرمیسه ک و گریانیان گردۆته وه ؟ گریان جو ره لاسایی کردنه وه یه کی ئه لوه نه . .

مه به ستم ئه وه نیه که لیره باشتریکه له وئى، نه خیر من عه فوی وام نه خو اردوو ه و نا یخۆم . ئیره ییش وه کو ئه و ییه به لام به شیوه یه کی تر " به ناویکی تر !

ئازاد : ئاخو وا نیه، ئیره و لاتی ئازادیه .

نه ناس : به لئى وایه ! ئازادی بلاو کردنه وه ی ده یان گو قاری پۆرتوگرافی " فیدیوی و فیلمی سیکیسی قیزئاوهر " ته نانه ت له گه ل مندالان و کهر و سه گ و پشیله و مه یموون و چۆله که ئه وانی تر . ئازادی تو ریستی سیکیس له ولاتانی تر . سالانه سه دان هه زار پیاوی ولاتی شارستانیه ت بو " سیغه کردنی " مندال و کچی تابه ند و سیریلانکا و فیلیپین و ولاتانی ئه مریکای لاتین سه فهر ده که ن، به لام به بی مه لا و وینه ی ئافره ته کان ! . به ره مه یینانی زه وتکردن و کوشتنی کچی ۶ - ۱۴ سالی . به لئى لیره دا ئازادی هه یه، بو یه روژنامه کان چه ند لاپه ره یه کیان ترخان کردوو ه بو گه ران به دواى خو شه ویستی و هاوسه ر " که نالی ته له فزیونه کان ده وری گه وادی شه رعی ده بینن " ئافره تی رووت پيشانده وه ن له گه ل ژماره ی ته له فۆنه کانیا ن : ته له فۆن بکه ن بو ژماره ی ۲۲۲ ۱۲۳ ۰۱۷، ژۆر هه رزانه، ده قه ی به ۸۰ فینگه !! بیجگه له و که نالانه ی که ته نها بو سیکیس ترخان کراون . ئه وه ی بیه ویت ته ماشایان بکات، ده بی به جیا هه قده ست بدات ! . سه ر دیواره کان " یه که م لاپه ره ی گو قاره کان به وینه ی ئافره ته رووتکراوه کان ده رازیننه وه . به گشتی بودجه ی سالانه ی حکومه ته دیموکرات و پالپشته کانی مافی مرو ق له بازرگانی سیکیس ده گاته شه ش ملیارد مارک . به کورتی ئه م حکومه تانه، ریک و ره وان حکومه تی

گهوادهگانه “ به پارهی باج وه رگرتن له سهر ئهم کاره درندهیه دهسه لاته کانیان به ریوه دهبن !. بیجگه له مانهیش، ژیانه کهیان ئه وهنده ئالۆز کردوو “ مرۆقه کانیان ئه وهنده نا ئارام و بارگران کردوو، خۆشه ویستی جوانه کانیش له ژێریدا ده نالینن و تووشی دهیان گپروگرفت ده کرین. . .

ئازاد : تو ته نها لایه نه ره شه کهیان ده بینن، ئه ی لایه نی باشیان نیه ؟ به راستی تو راستیان به نیوه چلی ده بینیت. بۆ باسی ئه وه نا که ی که له بواریکی زۆره زو مافی ئافره تان مسۆگه ر کراوه ؟

نه ناس : وایه له هه ندی لایه ن مافیان مسۆگه ر کراوه، به لام له ویش له هه ندی لایه ن مافیان پارێزراوه، هه موو لاکان گوواویه !!

ئازاد : ئه ی ته که ی ؟ ئاسمان به رز، زه وی سه خت ! . چاره چیه ؟ مرۆقه بۆ کو ی سه ره له بگریت، بۆ ئه وه ی وه کو مرۆقه بژیت ؟

نه ناس : هیچ چاره یه که مان نیه بیجگه له هه ولدان بۆ نزیك بوونه وه له راستیه کان، و هه ولدان و کۆشش بۆ گه یشتن به شته که ی تر بدهین “ بۆ نزیك بوونه وه له ئه لوه ن “ بۆ بوون به ئه لوه ن ! . . .

ئو که سانه ی وا ته نها یه که لایه نی ئه لوه ن ده بینن، تاوان ده که ن. به لام ئه لوه ن لیان ده بووریت، راستیه که ی ئه وانه به بی ئه وه ی خۆیان پی بزائن، یه که به یه کیان ببوون به ئه لوه ن و هه موو خه سه له ته که ی ئه ویان پیوه دیار بوو، له لای واحد سیولی و ره قیب به زاز نه بیته . . . سالی هه زار و نۆسه د و شه ست و سی بوو، کۆلانه که چۆل وهۆل بوو “ نزیکی نیوه پۆ بوو “ پیم وابی ده نگه وه ره سینه که ی بانگدانه که هیشتا به رزنه بووه وه “ چه ند مندالیک له ده ره وه یاریان ده کرد “ رادیوگه وه ره که ی مالی که مال یاسین که له په نجه ره ی ته نیشته ده رگا که یانه وه دایان نابوو “ هه موو ده نگیان به رز کرد بووه وه “ کابریه که به عه ربی ده یلوورانن. . . نه ناس گه راپه وه ماله وه “ ده بینیت شیرینی مال ویران و مه لیچه ییش گو ی له رادیو ده گرن.

نه ناس : دایه بۆ گو ی له رادیو ده گرن ؟

دایک، ته ماشایکرد و به تور کومانی پی ووت “ باخ، باخ، بلله بیر شه ی ئۆلب ! ”

نه ناس : دایه، باوه که ی ده گه رپته وه ؟

دایک : چه ند رۆژیک تر، .

نه ناس رۆیشت بۆ به ر ده رگای ماله وه . . . واحد سیولی گه واد باوک “ سمیلی به قه د پیلاره که ی ره شه پا قه وی ده بوو “ خۆی ته یار کردبوو “ به جلوه رگی میلیشیا (پاسه وانی نه ته وه) به ره و ناو بازاره که ده رپویشته . له و رۆژه به دواوه، حه سه ن ئینزیباتی گه واد، خه لکی شاره که ی ده تۆقاند. ماله که ی به رامبه ر دوکانه که ی حلمی بوو، هه ر بۆیه ش حلمی فزه ی لیبرابوو “ له داخا رۆژ له دوا ی رۆژ ره قه له تر ده بوو، مالی مام ده ره بنده قه ره بییش له ته نیشته دوکانه که ی حلمی یه وه بوو “ ئه مانیش له (قه ده غه کردنی هاتووچۆی گشتی) به رده واما بوون، سه ریان له ده رگا که وه ده رنه ده هینا “ جه لیل خه یات، له ترسی ئه و گه واده سه ری له سه ر مه که یه ی دروو مانه که ی به رزنه ده کرده وه “ جه لعودیک بوو بۆ خۆی. تارق قه سه بایش پیلاره که ی ره شه پا قه وی له سه ر لیوی شۆر کرد بووه وه، پیکه وه له گه ل ژنه که ی شه پریان به خه لک ده فرۆشت : ئیوه کوردن، خزمتمان له لادیکان هه یه، به که واه سه لته و رانک و چۆغه وه دین بۆ مالتان !

نه ناس : ئه ی خۆ ئیوه ش کوردن.

تارق : ئیمه حکومه تمان خۆشه ویت. ئه وه ی قسه به حکومه ت بلیت، پۆلیسی ده هینینه سه ر “ زیندانیان ئه که یین.

به غه یبه ت نه بیته “ ماله که یان وه کو ماله زه رده که ی لیها تبوو “ پیاوه که ی ئه من و جیگری ئه فسه ره که ی پۆلیس، به ئاره زووی خۆیان هاتوو چۆیان ده کرد، هه ر بۆیه ش خه لکی به راستی لیان ده ترسان.

له زیندانی پۆلیسخانه که جیگا نه ما، هه رچی ژوو ره بوو کران به ژوو ری زیندان. له و رۆژه به دواوه، ئه لوه ن، وه کو جارن نه ما، زیاتر لا فوا ی ده هینا. . . باوکی نه ناسیش زیندانه که ی موسه یب و دیوانیه بوون به مالی. چه ند سالیک به سه ر چوو، هه تا رۆژیکیان گه راپه وه. دایکی نه ناس، له به رده م هه موو گه ره که که باوه شی به میترده که یدا کرد.

دایک ئه کره م چاوی به وه که وت، ووتی : وی، گیست بوون، خۆ عیب نا که د له خۆی، له به ر چا و عاله مه گه ماچ شو یگه ی که د. . .

نه شمیل وتی “ ئی قه ی چه س، ئه وه چه ند ساله شو یگه ی له سجن بیه. . .

کاتیک دایکی عادل گو یی له و قسانه ده بیته، به تو ره ییه وه وتی “ ئه وه ی قسه ئه کات، با گوو بخوات، وریا هه م میترده م و هه م کو پی

ماممه، بۆچی عهیبه دهست بکه مه ملی "

لهو رۆژهوه ههتا بهردانی باوکی عادل " دایکی نه ناس، شهوان ههندی شیعرو گۆرانی بۆ نه ناسی دهخویند :
زارهکه، زهلیلهکه . . .

دهمه ی قه مبه ر خه لیله که

ئه م شهو، شهوی نورانه

ره سوله الله میوانه

دهمی مار، دهمی عه قره ب، دهمی هه رچی ئه جناسیک هه یه

بچیته دم قه منته ر، تا سوچی سه حه ر

سه ر نه هینته ده ر، یا سوله یمان پیغه مبه ر. . .

ره قیب به زازیش تاوانیککی وای کردبوو، قه ت له کۆلی نابیته وه، هه تا هه تایه به روو ره شی ده می نیتته وه. موژده ی کچی و لاوچاک
ئه مین حه زیان له یه کتری کردبوو. رۆژیکیان له خۆشه ویستی ئه لوه نه وه له ناو یه کتریدا توابوونه وه " هه ر له هه مان رۆژ، ئه لوه ن له
خۆشی ئه وان هه وه گه شابووه وه، به رگی ئاسمانی له به ر کردبوو، هه ر ده توت به سه ر شه وه دا زال بووه " دار هه نار هکان زووتر گۆلیان
کردبوو " له ده شته که ی گه ره کی کریکاران، دۆمه لانیکی زۆتر له ساله کانی پیشو هه لتۆقیبوو " ره حیمیش له و رۆژه وه به بلویره که ی
ئاوازی " به و به و. . . به و به و. . . خاتمه خاسه گه م. . . پا بنه وه بان دیده راسه گه م. . .

به و. . . به و. . . به و. . . به و مه چوره وه. . . ئیمشه و له لای خۆم. . . رۆژ بکه ره وه " ی ده ژنه ی.

به له ناو یه کتری توه نه وه که ی موژده و لاوچاک، به چکه ئه لوه نه یه که دروست بوو. له ترسی درن دایه تی ره شی ره قیب به زاز به ترس و
له رزه وه له مالی ناسیا وه کانی لاوچاک رۆژیان به سه ر ده برد، نزیکه ی حه وت مانگ به سه ر ئه م شه رفه مه ندایه تیه دا تیپه ری، موژده و
لاوچاک ترسیان نه ما، بۆیه پیکه وه بۆ مالی مام ئه مین گه پانه وه. لیره دا وه کو پارێزیک، موژده بۆی نه بوو ده رگا بۆ که س بکاته وه.
به لام له و رۆژه ره شه دا، له وه ئه چوو رقی ره ش هه موو کاتیک له سه ر بان ه که یانه وه چاودیری ماله که یانی کردبیت، زانیبووی که س له
ماله وه نه ماوه ته نها موژده نه بیته، له ده رگا که یانیدا، بۆ چاره ره شی ئه لوه ن، موژده ده رگا که ی کرده وه.

ئاخر بۆچی ده رگا که ئه که یته وه ؟ بۆ ؟ بۆ ئه وه ی پیشانی خه لکی شه ره که به دی، چه ند درن ده ن ؟ بۆ ئه وه ی تف له ناوچه وانمان
بکه یته ؟ بۆ ؟ بۆ. . . بۆچی ده رگا که ت بۆ گورگه که کرده وه ؟

قینه ی ره ش، پچی کچه که ی گرت و بۆ ده ره وه ی ماله که ی رایکیشا، وه کو خویریه که موژده ی کچی دایه به ر فیشه ک، چه ند
فیشه کیککی ئاراسته ی زگی کردبوو و هاواری کرد " شه رفه م پا که وه بوو. . . شه رفه م پا که وه بوو " به لام شه ره فی هه تا هه تایه
گواوی کرد.

خه لکینه، موژه خوشکیکی خۆشه ویستمان بوو، و بیگومان ده بوو به دایکیکی پر سۆز، وه کو دایکه کانی تر لایه لایه ی بۆ کۆرپه که ی
ده کرد، باسی خۆشه ویستی ئه لوه نی بۆ ده کرد، به ماچ و ناز به به که ی گه وره ده کرد " ئه و گه واده کوشتی. مالتان بروخی چۆن قبۆل
ده که ن یه کیک تف له رووی ئه لوه ن بکات ؟ نازانم چۆن ئه لوه ن رووی نه کرده مالی قینه ی ره ش و ته فرو تونای بکات ؟ .
هه ردوویکیانی کوشته، ئه زانم ئه مه چی ده گه یه نیت ؟؟

له سه ر گیانی موژده ی به ره به یانی خۆشه ویستی، له ناو گۆمی خوینه پیروژه که ی خۆی و کۆرپه ئه لوه نیکه ییدا، گورگه فرسه ت
ته له به کان له خۆشیاندا کردیان به شایی زه ماوه ند. پاشان بۆ ماوه یه کی کورت زیندانی کرا و به ربوو. . .

هه مان تاوان ده ره ق به عه باسه ی به سه ته زمان کرا، تاوانه که ی ئه وه بوو، پیش حه قده سال کچیککی راغبی خواستبو و پاش ماوه یه که
ته لاقی دابوو. پاش حه قده سال، راغب ده پروات بۆ دوکانه که ی عه باس و به ر فیشه کی ده دات " که ده گاته به ر چایخانه کانی گه ره ک
هاوار ئه کات " ئینتقام کردم. . . شه رفه م پاک ئیتم " . . .

به رامبه ر به م تاوانانه، هه بوو ده یوت، ده ستیان خۆش، ئه گه ر وا نه که ن، سه بی هه رکی بۆ خۆی ده ستی کچیک ده گریت و وه کو
حه یوان سواری ده بی. به لام زۆریه ی خه لکه که ده یانوت " کوشتن گوناهه . . . ئه گه ر شه ره فیان هه بوایه کچه که یانیا ن نه ده کوشته " "
" باوکه که گه واده، ئه گه ر گه واده نه بیته، کچی خۆی ناکوژیت ؟ " راغبیش گیله پیاویکی گه لحو بوو. . .

فاتمه، یه كێك بوو له سۆفیه كانی شاره كه، به درێژی رۆژ تهلهیله ده كرد، و كاتیك یادی شیخ حسامه لدینی ده كرده وه به كول فرمیسی ده رشت " به بێ دهوام دووباره و ههزار باره ناوی خوی ده هیئا، له گه ل جولا ندنی هه ر دانه قه زوانیکی ته سبیحه كه ی، كه به شانازی وه ده بیوت " له بیاره هۆنرا وه ته وه "، ئه وه نده " ئه لالا . ئه لالی " پیده كرد، خودی دانه قه زوانه كان بو بوون به ئه لالا، به كفر نه بیته، سه د و یه ك خودای هه بوو. جاریکیان به نه ناسی ووت " كورم تۆش گه وه بووی " ده ست بکه به نوێژکردن، بۆ ئه وه ی تۆش بچیته به هه شت " له وێ ده بیته به خاوه ن سه د خوړی. نه ناس پیبووت " كه واته تۆ ئه م هه موو نوێژه بۆ ئه وه ئه كه یته، له به هه شتدا سه د پیاوی به هه شتیت ده ستبکه ویت ؟!

به ده م پێکه نینی که وه ده ستی برد بۆ نه عله که ی و به رووی نه ناسیدا کیشا " وتی " هه ی کافره خوی پری برۆ، جه هه نه م جیگات بیته ". . . کاتیك سۆفی فاتمه ده چوو هه لوه ت، له به ر خۆیه وه " به فرمیسیک رشتن و ده نگیکی هیمن " به هه ورامی و باجه لانی گۆرانی هه مناکی ده وت :

ئه لوه نه شیته و دايم خيڵه نی
گه سال ئه ی وه خته، له نوای خيڵه نی

ئه لوه ن هاتگه و وه به رزی داران
ریگه بریگه و له شووره سواران
ئه لوه نه شیته بگه بگرم
با سه ری بیه م له قه وم و کارم. . .

ئه و رۆژه ی كه ئاسمان سوور هه لگه را، سۆفی فاتمه وتی : ئه مه هیما یه كه بۆ تو په یی خوا له سه ر تاوانیکی دلته زین. كورپه كانم برۆنه ده ره وه و له ته نه كه بدن " ئه م رۆژی قیامه ته " ! به لام رۆژی قیامه ت، به گویره ی بۆچونی ئه و نه هات، به لكو هه موو رۆژیكمان بوو به رۆژی قیامه ت !!

ئه لوه ن كارتیكردنیکی تاییه تی هه یه له یادی مرۆقه كانی ئه و شاره . له وێ و له هه نده راندا به نه یینی و هه می لاهه كان و مانگه شه وان و شتی تر ده ستچینه كراوه . ئه مانه ته نها خه لكی ئه و شاره لی تی ده گه ن !
خه لكی ده رباره ی دانیشتوانی شاره كه ده لێن " خه لكی ئه و شاره دوو جوړن " یا زۆر باشن " یا سه گ كورپی سه گن " ناوه راستیان نیه ."

ئه م جوړه بریاردا نه جیگای داخه، به راستی زۆر سه خته، شارێك به و راده یه دلدار بیته " جوان و دێرین " شارێك ئه وه نده خاوه ناس " به ئاره قه ی ناوچه وان و بازووی مه حمود ئه حمه د، قه یسگه، مه حمه د عه لی، هۆشیار و ئیبراهیم ئه سوهد خشت و چه مه نتۆ و گه چه كه ی بارده كرا و به ده ستی سه لام به نا، ته ها به نا، ئه حۆله، هه مید، مه جید به نا داده مه زرا. سه ربانی ماله كانیش به ره نجی عه لی شه ره فه سواق ده درا. ئه مانه و سه دان كه سی تر شاره كه یان گه وه ده كرد و له وێرانی ده یانپاراست وه كو براكانیان، ئه وانیه په رژی نی چین و عه شتار و ئه هرامه كانیان دروو ستكرد. كه چی له په رتوو كه كانی میژوودا نووسراوه، فیرعه ون، نه بوخوژنه سه ر و نازانم كام پاشای چین ئه و شته مه زنا نه یان دروو ستكردوه .

عه لی شه ره فه وتی : با ئه را خۆیان گوی بخۆن، ئه و فیرته په ماش و نه بو خو زجرت و پاشا ترخیو و ئه وه ی وه كو ئه وانن، گه وادی كرده و كور عاله مه كه دانه سه كوشت !

شاری هه مید چكچكانی ئه لوه نزاده، كه به پیه ك له سه ر په تیکی بارێك ده رۆیشت و له سه ریدا پاسکیلی لیده خوړی " به داره سیحراویكه ی هیلكه ی به خه لك ده كرد " له ناو شه فقه كه ی ده یان كۆتری ده رده كرد. ئاخه باسی چیبكه م، شارێکی پیس و شه رمن، منداله كانی له ناو جوگه ی چلكاو و پیساوی ناو ماله كان گولوانیان ده كرد " شارێك كه نه خۆشه كانی به مندال و گه وه ره وه، به ژن و پیاوه ته نها به هه بی ئه سپرین و په نسلین " له وانه گرنگتر به ئاوی پونگه چاكده بوونه وه. قورگ ئیشانه كه یان به فروت باش ده بوو و زۆر به ئاسانی. مرۆقه ده چوو به ده ستی دكتوره خانزاد، ئه میش په نه چه یه کی ته رده كرد و فروتی ده خسته سه ری " هه تا پیده كرا په نه چی ده خسته ناو قورگیان، ئیتر بۆ خۆی باش ده بووه . . .

شاری سه گ و پشیله بی خاوه نه كانه، به لام له برساندا نه ده مردن، ئه وه نه بیته به یناو به ین به كومه ل راوده كران ! كوره بی قه زا بن،

برادهران پرسپاریان لیده کرد " ها كاك نوری خیره، بۆچی به م گه رمایه قاپووت و مل پیچت له به ره ؟
نوری حاج : كاكه ئه ی چی له بهر بکه م ؟ رادیو وتی، ئه مرۆكه له مۆسكۆ دوازه پله ژیر سفره، منیش هاریکاری له گه ل كریكاریانی
سۆفیتی ده كه م ! . نوری ئه وهنده خه ریکی هاریکاری ده بوو پانتۆل له دوا ی پانتۆل " كراس به دوا ی كراسی خه لگی به ده ستیه وه
ده سوتا !

بۆ نه گبه تی، ستۆدیوی وینه كیشانه كه ی به هجه ت له ته نیشته دوكانه كه ی نوری حاج بوو. وینه گرتنه كه ی به هجه ت هه موو خه لگی
گێژكردبوو. ئه گه ر به هجه ت وینه په كتی له بهر ده رگای ماله كه تان بگرتایه، له سه ر كه رێك خۆتت ده بینیه وه " ئه گه ر له چایخانه دا
وینه تی بگرتایه، خۆتت له تۆی جل و به رگی وه رزشیدا ده بینیه وه ! له باوه مه حمود وینه ی بۆ ده گرتی، كه ده تهینایه وه، ده تهبینی
له سه ر ره سمه كه، له بهر ده رگا كه ی عه له مداردا راوه ستاوی ! به به رده وام له بهر دوكانه كه ی هات و هاوار ده كرا. بۆیه بهر دووكانی ئه و
دووانه قه له باله غ بوون !

مروّقه هه رچی بووتایه، به هجه ت له وه لامدا ده بیوت : ئی چ جیاوازیه کی هه یه، له سه ر كه رێك بیته، یا له چایخانه دانیشیت، گرنه
ئه وه یه ئه و رووخساره هی تۆیه، ئیتر چیت ده ویت، ده بچوو ملت بشكن !
له كاتی راوه شو عیه كاندا، هه موو كه سێك خوا خواییوو ده سگیر نه كریت، به لام سه مینه ی ئه لوه نزاده له به رده م بنكه ی پۆلیسه خانه كه
هاتوچۆی ده كرد ! زۆر هه زی ده كرد زیندانی بكریت.

مولازم هاشمی جه لاد ده رکی به مه كرد و پییوت : سه مینه روحت ده ربچیت ده سگیرت ناكه م، خۆشت ئه وهنده ماندوومه كه به جرت و
فرت له به رده م پۆلیسه خانه كه دا !

كه پیلانه كه ی سه ری نه گرت، سه مینه بۆ قه زه بات سه فه ری كرد و یه كسه ر گه راپیه وه. له سه یته ره ی پشكنینی رێگای شاره كه،
سه مینه له بهر چاوی ئینزیباته كاندا په ریه ك قووت ده دات !

ئینزیبات : ئه وه چی بوو قوتتدا ؟

سه مینه : وه للا هه یچ قوت نه داوه !

ئینزیباته كه ده ستگیری ده كات و ره وانیه ی پۆلیسه خانه ی شاره كه ی ده كات، له خۆشیاندا ده فریته، نه یده زانی چۆن سوپاسی
ئینزیباته كه بكات، به لام خۆشیه كه ی درێژه ی نه خایه ند، كه هاشم چاوی پێكه وت، یه كسه ر فه رمان ده دات ئازادی بکه ن ! سه مینه وش
شادیه كه ی بوو به شین !!

ئه ی هاوار، پیاویك وه ك باوكی هیلانه تازه به تازه وه ك مندالێکی چوار - پینج سا له بیری گۆرانی :

په خشه قپ گرد له سینه م

له خویه و من سه كینه م

په خشه قپ كرد له رانم

له خویه و من سه كرانم !

ئه م باسانه له م سه ر بۆ ئه و سه ری دنیا، بوون به باسی رۆژانه ی ئه لوه نزاده كان ! له بهر تالی دووربوون له ئه لوه ن، و سه ختی و
ئالۆزی ژیا نی شاره دووره كان، په نا بۆ خه یال و یاده كان ده به ن، رابردوو ده هینن و ده یكه ن به ساریژی ده رده كانی ئه و سات و
جیگایه یانه، له دوا ییشاندا یه كێکیان گۆرانی " غه ربی شاران كار وه پیم كه رده ن. . . " ده لی، و یه كێکی تر ده لیت " پشینان
راستیان وتوو " به رد له جیگه ی خۆی سه نگی نه " !! . نه ناس وتی " ئیمه ومانان نه به ردین " نه جیگامان هه یه، نه خاوه نی
چاره نووسی خۆشمانین. بۆ ئه وه ی وه زعه كه درامی نه بیته جوامیر گۆرانی خۆشه ویسته كه ی ده لیت

" ئینه وه هارهن. . . مه حه ل جو ی زه رده ن

چێرش چێشكه رۆ. . . شۆله ئاو به رده ن !

ئه گه ر كه سێكیش پیا له كه ی شه رابی تپمابا، ده مه لاسكێی كابرای ئه وه به ری ده كرده وه " بۆمه د، نه خۆمه د. . . یه للا بۆمه د. . . "
جا چیتیا به چی ! ئه م باسانه ش ده رباره ی خۆشه ویسته كه یه " ده رباره ی ئه وه یه وا كه س لێی وه رس نابیت. ده رباره ی ئه وه یه وا
هه یج به كتریایه ك " هه یج چلكاویك كاری تینا كات. چی پیسای شاره كه هه یه ده چوو ه ناو ئه لوه ن، منداله كان تیدا یاریان ده كرد و لێیان

دهخواردوه. به پینچه وانه وه، ئه وهی گوناح کاریه بکات، به قومیک له ئاوه که ی ئه لوهن گوناحه که ی ده وه ریت !

- ئای گهر بزانی چۆن چاوه کانیان وه کو خهون، سنوور و زه مه نه کان ده برن - !

شاریکی بچکولانه یه له هه موو شوینیکدا یه، به ناچار ی جینگاکه ی به جی ده هیلت و سه ره له گه ریت " سه ره له گرتن بووه به پیشه ی " له گه ل شاره کانی سه رتای دونه یه کده گریته وه. قه سربیاخ که وتوته جاده یه کی کۆپنه اگن. بلیم چی، که ناوی کۆپنه اگن دیت، تووشی دلگه کته ده بم " سو فی فاتمه نه یه زانی درۆ چیه، جاریکیان وتی " رۆله وه لی دیوانه خزمانه " نه ناس له بهر خۆیه وه وتی " تۆ بلایی ده ماره حیزانه که ی وه لی دیوانه هیشتا له سه رده می کۆمپیوتەر و کۆپیکردنی مرۆف کاری خۆی بکات ؟ " نه ناس وتی " بۆ من ئه و شاره بووه به به شیک له بوونم. کاک فازل قسه که ی پێ بری، و پرسیا ریکرد : " مه به ستت کام شاره ؟ " نه ناس : به لئ ؟

کاک فازل : باسی کام شار ده که ی ؟

نه ناس : بۆچی له م دونه یه چه ند شار هه یه ؟ بۆ من هه موو گه ردوون له و شاره و له درۆ پیده ری به شه ری که ی پیکه اتووه . . . باسی ئه و شاره ده کم، که بولبوله کانیشتی " به باله کانیان، خاکیان به سه ر خۆیاندا ده کرد " وا وه یلایان ده کرد، به خه مگینه وه له سه ر لقی داره پرته قال و هه ناره کان پرسه یان ده گه ر، کاتی که منداله کان، به چه که کانیان ده فراندن. دایک و خوشکه کان له وانه وه فیتری چه پوک به سه ر کیشاندا بوون بۆ له ده س دانی خۆشه ویسته کانیان !

من ئه و داره سه ره برپاوانه " ئه و بولبولانه م ده ویته وه !

ئاخر درۆی چیه کم " تازه ئه و له وئ هه ناسه هه لده کیشیت " بۆیه بۆ من ئه وئ بووته باخچه ی شاره که " ئه وئ بۆته لانکه ی رۆژانی جه ژنی لیواری ئه لوهن " به به شیک له نه ینی به رده وام بوونم !!

کاک فازل : به ده بخت " تۆ به دای کلای بابر دوو که وتوویت، پاشان عه یبه بۆ تۆ " خاوه ن دوو مندالی، هه روا رهنگه ئه ویش نیستا خاوه ن سی مندال بیت. . .

نه ناس : هیچ وه کو راگردن به دای کلای بابر دوو خۆش نیه " مرۆف ده بی سۆزیک دیوانانه و هیزیک نه برای هه بیت " ده بی بتوانیت رابکات " وه کو ئه سپه سپیکه ی بناری دۆلمازه له " چۆن به ناو به فره که ره وتی ده کرد " ملی دهنه و ده رۆی " ته نها جی سمی له سه ر به فره که به جی ده هیشت " ئه وه هه زاران هه زار ساله خۆری خۆشه ویست، له خۆشی ده س له مل کردنی ئه و جی سمانه هه لدیت " ئه گینا هیچ هۆیه کی تری نیه بۆ هه له اتن بیجگه له بیزار بوون. به لام به داخه وه، هیشتا تیشکه ئالتونیه کانی به ژوانه که ی نه ده گه یشت " ئه م له جیگای خۆیدا ده تویه وه " سه ره رای ئه م سه ره نه جامه دلته زینه شه، خۆر هه ر به رده وامه له راگردن به دای کلای بابر دوو که ی. . . دلنایام له وه ی که ئه سپه سپیه که شه نه یه زانی به ره وکو ی مل ده نیت " هه ر ئه وه نده ی ده زانی به بوغرابوونیکه وه تیته قاند. برا ئه زانیت، که به و راگردنه، هه زاران خه یالی زه ردوو سوور دینه بهر چا و " نیت وه کو بلایی مرۆف ئومیدیک دیاریکرای هه یه " ئه ی ژبانی بی ئومیدی بۆ چی باشه ؟. ئومید چۆریکه له که مال " مرۆف هیچ ریگایه کی له به رده مدا نامینیت غه یری ئه وه ی له ناویدا بتووته وه. . . که مالیش ته نها ئه وانه پیده گه ن و تییدا ده ژین که وا به چۆریک له چۆره کان خزمایه تیه ک " ره گیک " ناسیاویه کیان له گه ل قینۆسدا هه بیت. . .

کاک فازل : ئه وه سه رابه، سه راب. . .

نه ناس : تۆ جاریک ده لئ، ئه وه کلای بابر دوو، جاریک تر ده لئیت، ئه وه سه رابه " من هه ردوکیانم پیقپوله " چونکه متمانم به ئاوه که ی ئه لوهن هه یه، هه روا من راهاتووم به راگردن به دای سه رابی کلای بابر دوو. . . !!

ته نانه ت پاشاکۆپری که وتوته زیورخ " مه زره عه که وتوته ستۆکۆپۆلم " یه کیک له کۆلانه باریکه کانی گه ره کی عه بدوله به گ که وتوته مۆنتریال " ماله کانی ریگای مه نزه ری، ئه وه ته له ئه مریکا " گه ره کی سالح به گ له ئه سته نبول " کۆرده ره له ناوه راستی شاری مالمۆیه " حه ی ئه لعمال، ئه وه ته له مانه یام " گه ره کی عه بدوللا به گ که وتوته گوینتگن " گه ره کی حه میدیه و تیل خانه که وتوونه پاريس و ئوریه رۆ. . . هند. شاره که هه تا مه رگ دلداری ده کات " چاوه روانی دوا سه فه ری ده بیت، بۆ ئه وه ی سه ر له نو ی بۆ به گژاچوونی تاریکی و مه رگ ریگای سه فه ر بگریته بهر. . .

شاریکی ئه فساناوییه به بی ئه وه ی یه کیک بیت له حه وت سه رسوور هیته ره کانی جیهان. شاری خانوه قوره کانه، که له زستاندا

په ریشان ده بوون. ژۆریه ی دانیشتوانه که ی ناچارده بوون بۆ سه ربانه کانیان سه ربکه ون و درزه کان بکوته وه. له ناو ژووره کانیش، سه تل و قاپ و قاچاغان دانده نا بۆ ئه وه ی دلۆپه جه رگه رکان، ئه و ناوه زیاتر ویران نه کن " چش له نووستن " ژۆرجار ئه وه ولانه ش هیچ سوودی نه ده بوو. ئه مجار تف و جمین رووی له ئاسمان ده کرد " جمینی سه رب سه رب. . .

سه یرتان لێ نه یه ت، که خه لگی ئه و شاره له خودای باو و ئاساییه که و رۆژی حه شر و مه شر ناترسن. ئه م پیخاوس و مالۆیرانه نامرن، به لکو ده بن به ماسی. هاوینان کاتی که خه لگی شاره که بۆ مه له وانی ده رۆیشتن، ده یانبینین، ته نانه ت له گه ل یه کتری یاری چاوشارکێیان ده کرد، کاتی که ئه وان قونته یان ده دا " ماسیه کان خۆیان بۆ ده ره وه هه لده دا، به و شیوه یه یه کتریان نه ده دۆزیه وه، به لām هه ندی جار له کاتی ئه م یارییه دا وا ریده که وت، ماسیه ک، له گه ل براده ریک یا مندالکی خزمی یا ناسیاویکی خۆشه ویستی یارییه کرد " له خۆشه ویستییه وه، هه زیانده کرد پیکه وه نانی ئیواره ش بخۆن، ئیتر، وه کو ده زانن ده مه ته قه ی شه وان ته واو ناییت " هه ر وا باسه کانیش ژۆر ژۆرن، ئیتر بۆ خۆیان خه ویان لیده که وت. بێجگه له وه ش هه ندی مندال یا گه نجی وا هه بوون که چاویان به باوک یا برا " خوشک یا خزم یا براده ره کانیان ده که وت، هه زیانده کرد له وی بمیننه وه.

جه مال وه فیک، یه کیک بوو له باشترین مه له وانه کانی شاره که " که چی رۆژیکیان نازانم کی بینیبوی، و هه زی له نوکته کانی ئه ده م باقی هه بوو، جه مالییه هه موویانی ده زانی، ئیتر هه ر نوکته له دوا ی نوکته گێراییه وه " دره نگی به سه ردا هاتبو و له وی مابوه وه. سه رب ئه وه بوو، هه ندی له ناحه زانی ئه لوه ن ده یانوت " باوه گه زی هه موو سالیک یه ک دوو مندال ده خنکینیت "، هه موو خه لکه که ده یانزانی، ئه مه قسه یه کی قۆره و هیچی تر. یحیا ده لی که خۆی ئاگه داری ژۆر شت بوو، له م باره یه وه فه رمووی " باوه گه زی، عه زیزی ئه لوه نه و ئه و جۆره شتانه ناکات " هه تا ئیستا ته نها یه ک شتی کردوه. ئه وه ییش، جاریکیان محمه د دلگ له داخان، له سه ر پرده که وه خۆی هه لدا یه خواره وه، ده یویست خۆی بکوژیت " باوه گه زی ئه مه ی ژۆر پی ناخۆش بوو " وه کو بلتی هه له یه که، هیچ که س لئی نابوریت. باوه گه زی " ده ستی لئوه شانده " ! محمه د خۆی ده یگێرایه وه " من جارن وا نه بووم، پرچم وه کو ته له کانی خۆر زه رد زه رد بوو " چاوم وه کو ئاسمان شین شین بوو " پیستم وه کو به فرسه ی سپی بوو ". جا له بهر که م ئه قلی ده یووت " فریشته کان ده ستیان لئوه شاندم، بۆیه ئیستا و ناشرینم ".

هه ر هه مان ئه م محمه ده سپله یه، که وا دللی باوه گه زی له خۆی ره نجانده، پیشتهر، کاتی که سه ربازی هه لاتوو بوو، ئینزیبا ته کان راویاننا، کاتی که گیشتبوه سه ر پرده که، خۆی هه لدا بووه خواره وه. له بهر ئه وه ی ئه م جاره له ته نگانه دا بوو و پیویستی به یارمه تی هه بوو، ئه لوه ن باوه شی بۆ کرده وه، هیچی لینه هات و به قونته یه ک سه ری له ناو تانکی ئاوه که ی مالی ره فیک ئه فه ندی ده رکرد !

ئه محمه ده قه نه له زمانی باپیره گه وره یه وه ده یگێرایه وه " محمه د دلگ له نه وه ی خوا ئاساییه که یه، که ئه لوه ن قیزی لیده کرده وه، چونکه کابرایه ک بووه، له راده به ده ر فشه باز و تپزل " درۆ و ده له سه کانی خه لگی وه پس کرده وه " ژۆر خۆی له مرۆف به گه وره تر داناهه. ئه لوه نیش به و گه وره یه ی خۆیه وه، بۆ حورمه تی مرۆف، سه ری بۆ داده نه واند.

هه مان بۆچوون له سه ر مامۆستا زه لیل هه بوو. ئه م بۆ خه لگی ده گێراوه " کاتی که زه رده شتی کوپم له دایک بوو، یه کسه ر هاواری کرد : باوکه " ! . ئه م مامۆستایه هه ر خه ریکی فشه بازی بوو و راستی ده شارده وه، به لām رۆژیکیان کوپگه ل بۆ راباردن، له به رده م قه سه ره زه رده که ی سه رپیل ریزیان به ستبوو، له م کاته دا زه لیل ئه فه ندی له ژووره وه بوو " له درزی ده رگا که وه چاوی لئیانبوو " نه یده ویست له ژووره که ده ربجیت، به لām ئا فره ته که ده یویست پاره ی نانه که ی ده ربکات، له م کیشمه کیشه دا ئا فره ته که به پال زه لیلی ده رکرد کوپگه ل : ها مامۆستا زه لیل تو چی ئه که ی لیره ؟

زه لیل، به سه رشۆریه وه وتی " ته بیعه . . . ته بیعی ". هه ر ئه م کاره حیزانه یه ی راست بوو، که چی حاشای لیده کرد ! . . سه باح چاوشین و عه لی زه ریفه و خه لیل شه وقی به چاوی خۆیان بینیبویان ماسیه کان له ده وره یه ی قولابه که ی مه لا محیدین کوپونه ته وه " نانی سه ر قولابه که ی ده خۆن " په رداخه ئاره قه که ی ده رپژن، و خۆیان ده می پیوه ده نین " یاریان له گه ل ده کرد " هه ندی جار، سه ربان ده نایه سه ری، قولابه که یان راده کیشا و هه موو شیرازی بیرکردنه وه که یان پیده بپی و به ئاگیان ده هینایه وه. له م کاته دا ده بینن سهدان ماسی شه بوت " گه ره " زه رده ده وریان لیداوه و پی پی پیده که نن. جا چۆن پیته که نن ؟ مه لا، ئه لوه نی لێ رازی بیت، ئاگی له دنیا نه ده ما " ده رۆی. . . ده رۆی بۆ لای نه یینیان، بۆ لای ئه و نه یینیان یه و : " به ناوی مرۆفی به خشنده و

میهره بان " به ناوی نان و ناوی هاوبهش " به ناوی ئەلۆن " به ناوی ئەم بەرو و ئەو بەر " دەستی پێدەکرد ! هەندێ جار سوورەتی یوسفی مام عەزە زلایبە فرۆشی دەخویند " بە قەد نەمامیک بوو، ناچاری کارکردن بوو. ئەو سوورەتە یوسفی، کە لە کتیی کافرەکاندا ناوی هاتوو، کاریکی حەسوودانە و ناشەریفانە یە " کۆپیکە بە دە بۆ یوسفەکە ی ئەلۆن.

رۆژیکان براکە ی باوکم، بۆ پشودانی نیوهرۆ گەرایەو بە مالهو، لە کاتی چوونەوێ بۆ سەر کار، لە بەردەم دوکانەکە ی سەید قوتب کەوت و گیانی لە دەست دا " سێ شەو و سێ رۆژ ناوێ و دەرهوێ ئەلۆن پرسەیان بۆگرت.

هەندێ جار وا دەهاتە پیش چاو، ماسییەکان محیدین راودەکەن، لەوێش زیاتر ئەلۆن و شارەکە لە ناو ئەودا وون دەبوون. ناخر بۆچی ؟ پێکرا لە ناو یەکتەریدا وون دەبوون ! لەم کاتەدا دانیشتوانی شارەکە گوێیان لە :

هەیاران و مەیاران

یاخوا بباری باران

بۆ فەقیر و هەژاران.

منداڵەکانیش، یەک لە دوا یەک لە مالهو دەردەچوون " کۆمەل کۆمەل لە جیگایەک کۆدەبوونەو " بە ناو کۆلانەکاندا دەرویشتن و پێکەو هەیاران و مەیاران دەووت، هەموو شارەکە گوێی لەم کۆرالە مەزە دەبوو. تەنھا یەک کەس لەم یەکانگیرییدا تێدەگەشت، ئەوێش، یحیا دەلی بوو !

یحیا ئاگای لە هەندێ نەینیه گەورەکانی سەرەو و ناوێوەی گەردوون بوو. لە چلە زستان، لە ژێر باران " لە کاتێکدا ئەلۆن هەلەستا " یحیا مەلەوانی دەکرد " قوتابیانی فێرگە ی سەلاحدینی ئەیوبی و ناوێندی کچانی شارەکە لە پەنجەرەکانەو چاویان لێ دەبوو. بە چاوی خۆیان دەیانبینی، یحیا قوتتە دەدات و نایەتە سەر ! کەچی پاش چەند رۆژیک لە ناو شار، لە تۆی دشا شە یەکی تەنک و بە پێخاوسی دەیانبینی.

- یحیا ئە یە چەند رووژە دیار نید ؟

یحیا بە حال بزیهکی دەکرد و دەبووت : ها ؟ !

- لە کورە بید ؟

یحیا : کیانەگە ی باوگد، تەباشیرو وار ؟ - ئەم پرسیارە بە بەردەوام لە سەر زبانی بوو.

- تەباشیر لە کورە ئەرادیارم ؟

یحیا لە گەرفانە زلەکە یەو پارچە تەباشیریکی دەردەهینا، و لە سەر دیوارە قورپوێکان وینە ی پشیلە یەکی ئەفسوناوی دەکێشا " پشیلە یەک بە پەنجا - شەست پێو، یا وینە ی هەزار پێ دەکێشا. سبە ی لە سەر دیوارەکاندا وینە ی دەیان پشیلە و هەزار پێ دەبینران، لە نیوان هەر پشیلە یەک و پشیلە یەکی تر هێلکی رادەکێشا. بە هۆی یحیاو هەندێ لە خویندکارەکانی شارەکە سلفادۆر دالیشیان ناسی. کاتیک یحیا برسی دەبوو، تەنھا داوای لە تە نائیکی دەکرد و بەس. هەموو مال و شەرەف و ناموسی شارەکە بە دەستی یحیاو بوو.

یحیا بۆی هەبوو سەر بە هەموو مالیکدا بکات، چەند مالیکێ دەوڵەمەند نەبیت، ئەوێ راستی بیت خۆی بیزی نەدەهات بچیتە ئەو جۆرە مالانەو. لەوانە مالی جاشیک وەک دایەر خوفیر، حاجی عەلی مەرتهب (ناخر بلی عەلی مەرتهب تۆ کە ئاوەکە ی ئەلۆنت لە بەردەستدا بیت، چ پێویستیەکت هە یە بۆ لای بەردە رەشەکە برۆی ؟ برا رۆ گوناھی تەواو نابیت) یا مالی کاول خەتاسە " خاوەن فابریکی سەهۆل و ئاشەکە بوو " ئەو فابریکە ی کە دەنگە هەراسانەکە ی هەموو گەرەکە ی بیزار دەکرد - ئای نەعلتە ی بۆ دەچوو - هەروا خۆشیی دەنگی شەمەندنەفەرەکە و زەنگی کلێساکە ی لێ تیک دەداین. مالی هادی ئەفەندی مەلاک، کە گفتوگۆ و مەزەنە ی جیا جیا لە سەر ژمارە ی کچەکانیان دەکرا " هەندێ دەیانووت بیست کچن و هەندێ کە سیش دەیانوت ژمارە یان دەگاتە چل کچ ! تەمەنیان لە سەر ووی چل سال بوو " هەموویان جلوبەرگی رەشیان لە بەردا بوو " زولفیان هەمووی سبە ی بوو " پەلکیان لێ هۆنیبوو " باوک و باپیرە یان لە ترسی ئەوێ مولکەکانیان لە دەست نەچیت " لە ویش خرابتر بە هۆی هەست بە عیب و عارکردن، کە سیک - هەر کە سیک بیت - کچیکیان بخوازیت، بە سوونەتی خوا و پێغەمبەریش قایل نەبوون ! یەک کچیان نەبیت سەرپێچیکرد و ئازایانە میردیکرد، بە بێ ئەوێ عیب و عاریان بە سەرەو بیت !! هەمان شت لە گەل سێ کچی حاجی بەختیاری مەلاک روویدا و چەند

خوشکێکی قهحتان ئەفەندی بیئاموس ! . ئەم قهحتانە بەرپۆبەری شارەوانی شارەکه بوو، رۆژتیکیان بە ئەلۆن زادهیهکی یاخی وهک ئامەدی که ناسی ووت: ئەمڕۆ دەبێ پاچینهکهی بەردەم ژوورهکه م پاڤز بکه یته وه .

ئامەدی له وهلامدا وتی : بچو باوه بچو، حزیه گه مان وهل حزیه گه دانه وه توریایه . عه ره بانه و گزگه که ی دابه بهر و گه یشته قوله که ی ته نیشته گه راجه که ی شاره وان ی، له و ی عه ره بانه و گزگه که ی هه لدا یه ناو قوله که !
ئەحسان - ئەمە ی بینی - و پرس یاری کرد : ئامەدی ئەرا لێوا کردی ؟

ئامەدی : زه ره ره له حکومهت دەم . گوی وه قه ور باوگ به کر ئیجا قه حتان " پاشان ریگای باخه کانی قه سربیاغی گرت هه بهر . . .
یاخیبوونه که ی ئامەدیش هه ره له ئەلۆه نه وه سه رچاوه ی گرتووه " ئەگینا له کام ئەستیره، شتیکی وا روودهات ؟ ئەلۆه هه ره له یه که م رۆژووه ته لقینی له دایکبووه کانی شاره که ده خوینیت : " چه وسانه وه یاساغه، هیچ هۆیه کی ئەلۆه نیه بۆ چه وساندنه وه " .
به پیی ئەم یاسا سروشتیه دیینه یه، ره مه زان که چه ل، که به ته نه که ئاوده سه کانی شاره که ی پاکده کرده وه، جارێکیان ئاوده سه که ی حوسینییه ی گه وره ی پاک ده کرده وه . له کاتی ژماردنی ته نه که گووه کان، سه یید چوار ته نه که که متری حسیب کرد، به لام کاک ره مه زان زولم له که س قبوول ناکات و نه یکر دووه، بۆیه په نجه ی به چاوی سه یید کرد و پییوت " ها سه یید، توای چوار ته نه که گوی من بخۆید ؟
سه یید : نه وه للا ره مه زان، و الحسین چان ۱۲۷ ته نه که .

ره مه زان : سه یید، من عومرم له ناو گوی خه لاص کرده م، خۆم حسابیان کردم و ۱۳۱ ته نه که بوی، خۆد زانید، من گوی حوسینییه نیخۆم .

سه یید : هه سه قابل من چوار ته نه که گوی توو بخۆم، یابه و العه باس قابل نه داره د

ره مه زان : سه یید بو ره وه ی، کرده ی خیر ئیمام حوسین، یه للا عافیئت بود !

ئاخر سه یید چۆن ئەتوانیئت چوار ته نه که گوی ئەلۆه زاده یه ک بخوات ؟ - نه چه هه ره کیم بۆ خویده . . . شاری ورته ! - به لام ئەلئی چی، ره مه زانیش وه کو هه ره که سیکی تری ئەو شاره، میه ره بان و به خشنده یه، بۆیه گه ردنی سه ییدی ئازاد کرد .
فه نتازیای خه لکی ئەو شاره و بر واکانیان سنوور به زین بوون . بر وایه کی باو هه بوو ده رباره ی ئەوانه ی که به نامه ردی کوژراون، گوایه له گۆره کانیانه وه راستبوونه ته وه و هاواریان کردووه " بۆچی . . بۆچی . . " وه کو پرۆتییستیک دژی تاوانباره کان . که سانی وا هه بوون سویندیان ده خوارد، که به شه وان گوینیان له و هاوارانه بووه !

ئەم بر وایه ریگکه وتبوو له گه ل کوشتنی کابرایه کی بیوه ی وه ک عه بی قه ساب، له شه ویکدا به نامه ردی ته قه یان لیکرد " نه مرد هه تا چاوی به سه میعه ی که چه گه وره که ی که وت ! پۆلیس ئەم تاوانه ی دژ به نه ناسراویک تو مار کرد . هه روا هاواروادی ئەو ئافره ته ی وا دژ به ژیا نه کاره ساتاویه که ی خۆی سووتاند " لاشه پیروژه که ی له ناو ژووره تاریکه که ی که وتبوو . هه ندی پیره ژن ده یانوت " کچیکی باشبوو، به لام نه عله تی لئ بیت " کافره و دۆزه خ جیگایه تی . . . خوا مروقی دروستکردووه بۆ ژیا ن و ته نها خۆی به پر سیه ره له سه ر روح سه ندنه وه ی . . به لام ئەم، شه یتان فرمانی پی کردووه خۆی بسوتینیت و سه ریچی له ئیراده ی خوا بی کردووه . . هه ی نه عله تی لئ بیت " . . .

شاری خه می شیتانه و سه رنجدان و عه به سی ئەو ریگا بیسه رو شوینیانه ی وا مروقه کان هه ره له سه رده می بی سه رده مه کانه وه پید اچوونه . . بویره نه زه ق چا و له ناو چاوی مه رگ ده نین و له گه لیدا چه پله ریژان بۆ ژیا ن لیده ده ن بۆ ئەو ژیا نه پر مه رگه ساته ! . . ئەمه جوړیک بوو له کوتایی پیهینان به مه رگ و کارتیکردنه کانی له سه ر ناخی بوون .

کاتیک ئوقیانۆس بۆ سه ردان ده هات ده یوت : له هیچ جیگا و ریگایه ک نمبینیوه و نه مبیستوووه به و شوخی و نه به ردا یه ته دا مه رگ " ئەو مه رگه دل شکین و سامناکه بیه زینریت . ئەم کاره ته نها به مروقه ئەلۆه نیکان ده کریت، به وانه ی که خه لتانی خوین بوونه، ئەوانه ی که بۆ ساتیکی چاوپیکه وتنی باخه کانی شاره که، شه وان ملی ریگای مه رگ ده گر نه بهر . . .

هۆشیار : ئە ی هاوار ئەم کاره بۆ ئەکه ی که نعان . . که نعان مه که ! کوره ده فه وتییت، به چه که شه وه کان ریگای مله وکناریان و په له چه فتیان گرتووه . . .

محیدین : من ئەزانم تو شیتی باخه کانی، به لام وا مه که تیا بجیت . . که سانی تریش هه مان شتیان پیده وت، به لام که نعان له ناو میحرابی بۆنی دار هه نار و دهنگی شالوور و گوگوختیکان ئەسیر بووبو و هه ره بۆیه سه ره پای بی مال و بیکار و بی حالبوونی به

گه شبینیوه “ به گۆرانی ولامی ته می و ئامۆژگارێکیانی دهبایه وه :

دنیا سه فه ره . . . گشتمان میوانین

که ی تییمنه دنیا . . . که ی چیم نێزانین

روژگاره و چوگه سه ر . . . هه ر وه ک ریگه ی سه فه ر

وه بی ده نگ و بی خه وه ر . . . سه فه ره هۆ سه فه ره

سه فه ره هۆ سه فه ره هۆ . . . هۆ هۆ

سه فه ره هۆ سه فه ره هۆ . . . هۆ هۆ

له ی دنیا مر دم خۆشی نه دیمن

له ی دنیا مر دم خۆشی نه دیمن

هه ر ئاخه وکیشیم هه تا مریم

هه ر ئاخه وکیشیم هه تا مریم

روژگاره و چوگه سه ر . . . هه ر وه ک ریگه ی سه فه ر

سه فه ره هۆ . . . سه فه ره هۆ هۆ

سه فه ره هۆ سه فه ره هۆ هۆ سه فه ره . . .

له م کاته ده نگێک ده لێت " مادر بگو . . . مادر . . . ده بیژ . . . قسه یه ک بکه !! " . . .

جا قسه ماوه هه تا بیکات ؟ نه یشی ده ویست به گریان بدویت. له چرکه تایبه تیکاندا وشه کان بایه خی خویان له ده ست ده دن، چاو چینی زمان ده گریت و فرمیسه که کان چینی وشه کان . . . ده یزانی، ئه و ده یزانی به م زوانه سه فه ر ده کات !! . . . له . . . سه ر . . . سه فه ره . . .

ریبین وتی : سه فه رت به خیر . . . تو، ئه ی ئه شکێ نه هات و چاره پوانی روژی خنده باران، به خیر بچیت. به خیر بچیت باوانه که م . . . به . . . خیر . . . ئه لوه ن ئاگادارت بییت . . . گله یه کانت وه بان دیه م دایکی خۆم . . . به فرمیسه ک و بیده نگ و لامت ده ده مه وه .

این آشک های شور . . . از کجا می آید، مادر ؟ . . .

شاری هه ژاره که نه، مه که مه د عه لی ئاسا که هیچی نه بوو، ته نها جینی نووستن و چه ند مه نه ج له و قاپێک بۆ خواردنی خۆی و رادیویه کی رووسی. ئه گه ر که سێک هه زی کردبا تو په یی و جمین به بار به سه ری دا بباریت و بیته سینه ما و قه شمه ری ناو چایخانه “ به سی بوو ته نها بلێت " رادیوی رووسی یا پیشه سازی رووسی خراپه ". هه مه ده یکرد به روژی خۆی “ چه ناگه ی خۆی ده گرت “ قوڕ ده چو به سه ر کابرا “ له جوینه وه ده ستی پیده کرد هه تا تفلیکردن “ کابرای به جاسوس و کریگرتی ئیمپریالیزم له قه له م ده دا “ خوشک و دایکی کابرا ده کران به (سه ی حاجی) ، سه ی ره له وه دا بوو، کابرا (هه ر که سێک بوایه) وه کو سو نه به هه یچ شتێک ته ر نه ده بوو “ جا یه کیێک وه ک ته هو، به ده بو د یا (مه م . .) نمونه یه کی به رجه سه ته بوو بۆ مامۆستای تر زل “ ده به نگ و جه یش ئه لشه عبی ، به چی ته ر ده بوون “ به تایبه تی ئه گه ر ده ریاکه هه مه عه لی بییت ! ئه مانه خواخوایان بوو، که سێکی وه ک هه مه عه لیان ده ست بکه ویت. ئاشکرا بوو بۆ هه موو که سێک، که کاکه هه مه بیتاوانه و پیاویکی به حورمه ته، و که سه که ی تر شه رفرو شه، خوا مکر دبی مه لا عارفیش بییت ! شارێکی ئاسان وه کو حوسین نه شه، ئه گه ر تو کاوه گه رم و زۆر هه رزانه که ی مام حوسین نه بوایه، ده بوو زۆر جار منداله کانی گه ره ک به برستی بچه قوتابخانه. له هه مان کات یارمه تی که ده گه من بوو بۆ ده یان گه نجی بیکاری گه ره که که هه روا بۆ ئه و دایکانه ی وا نه یان ده په ر ژا خیرا ژه می نیوه رو ئاماده بکه ن.

شاری خالو په نه ج له ی هه نار فرو شه “ چاویلکه که ی به جو ره ها زه مق و ته ل و په ت ده به سه ته وه، هاوینان سه به ته هه نار یکی بچوکی ده هیئا و له ته نیشت ماله که ی ئه حمه ده قه نه دا ده نیشت و ده یفرۆشت، منداله ئاگرتی به بوکان پیان ده ووت “ خالو په نه ج لی . . . په نه ج که ده وه چه نی ” . . . شاری مام کاکلی فره زان و دلته ره، ئه گه ر پرس یارت لی بکر دایه “ ماسه که ت چۆنه ؟ ” یه کسه ر تا قه

زه‌حله‌ی عیتکاوه‌ی ده‌خوارده‌وه. خالو ئه‌حمده جارێکیان وتی : له ولاتانی تر ئه‌وه‌ی سێی ساڵ له جیگایه‌ک خزمه‌ت بکات، پاداشت و مه‌دالیه‌ی ده‌ده‌نی، که چی من پاش سێی ساڵ له‌کاره‌که‌م ده‌رده‌کریم، کارێکم ده‌ده‌نی که نه‌مکردوو (!) و هاوڕیکانی، ده‌بن به ناوکی کار و دیسپلینی کۆلیکتیغانه “ چونکی، ئه‌و گه‌نجان له هه‌موو هاوینیکدا به هه‌روه‌زی و به بی‌پاره، پرڤیکان دروسته‌کرد ” ده‌یان به‌رمیلیان ریزه‌کرد و پریانده‌کرد له به‌رد. به‌م شیوه‌یه هه‌موو دانیشتوانی جه‌له‌وه به شیوه‌یه‌کی خێرا و ئاسان ده‌گه‌یشتنه ناو شار “ پتویستیان به‌وه نه‌ده‌ما له تهنیشت مائی هه‌سه‌ن ئه‌فه‌ندی و به سه‌ر پرده ” که له هه‌رزه‌که ” یا له تهنیشت مائی قه‌حتان ئه‌فه‌ندی خوێری، به‌رامبه‌ر به به‌ریوبه‌رایه‌تی ئه‌منه‌که‌وه و له پیشی مائی قایمقامی کۆن و حوسینییه‌که‌وه تهنه‌پن !.

هه‌مان کاری هه‌روه‌زی له کاتی سه‌رام یا بۆ رینی هه‌ناره قه‌لشیوه‌کان ئه‌نجام ده‌درا “ ته‌نانه‌ت بۆ شوشتنیش، مائیگه‌رمه‌وه‌که‌یان گه‌رم ده‌کرد و هاوسیکان له‌وێ خۆیان ده‌شوشت. باوکی عادلش ئه‌وه‌ی هه‌ژار بوايه نرخی ده‌رزی لێدانه‌که‌ی ئی وه‌رنه‌ده‌گرت، زۆر که‌س پێیده‌وت ” نه‌گه‌ت تۆ خۆت هه‌ژاریت، منداله‌کانی خۆت پتویستیان به‌و پاره‌یه هه‌یه ” به‌لام باوکی عادل گوئی به‌و پیاوه هۆشمه‌ندانه نه‌ده‌دا، به هه‌مان شیوه‌یش، خۆی و دوو کورپه‌که‌ی له لای ئه‌ده‌م حه‌لاق و پاشان له لای خه‌لیل حه‌لاق سه‌رتاشینه‌که‌یان به‌خۆپای بوو. . . !

دانیشتوانی گه‌ره‌کی جه‌له‌وه ده‌یانوت : حه‌وت ئه‌ستیره دره‌وشاوه‌که‌ی ئاسمان، حه‌وت خوشک و براکه‌ی ئه‌و به‌رن ماله‌که‌یان له تهنیشت مائی سه‌لاح به‌ختیار و محسن ئه‌حمه‌ده له که‌ناری ” شیتته‌که ” هه‌تا ئه‌و دووایانه‌ش ژورێکی تاریکیان هه‌بوو، به‌لام که‌س نه‌یده‌ویرا بچیتته ناوی !.

دوور نیه ئه‌مه نیشانه‌یه‌ک بوبی‌ت بۆ چاره‌نووسی مسۆگه‌ری خه‌لکی ئه‌و شاره له په‌رش و بلاوی و لانه‌وازیبونیان به سه‌ر هه‌ر پینچ کیشوه‌ره‌که‌دا. بوونی حه‌وت ئه‌ستیره‌که کارێکی جادوکه‌رانه‌ی ده‌کرد. خه‌لکی ئه‌و شاره‌ی له هه‌ست به تهنایی کردن رزگار ده‌کرد. هه‌ندێ جاریش هه‌سوودیان پێده‌بریت، چونکه ئه‌وان له جیگا به‌رزه‌کانیانه‌وه، چاویان به شاره‌که ده‌که‌ویت “ ره‌نگه گوئیان له قسه قۆره‌کانی جاسم ئه‌فه‌ندی یا که‌نعان ئه‌فه‌ندی بپیت یا له پیکه‌نین به تهنه‌فه‌ندی و فولکس فاگنه چه‌کنه‌فسه‌که‌ی خشه‌بکه‌ن، یا شیوه‌ن بۆ بارکردنه ناهه‌قه‌که‌ی مائی باوکی ئه‌سکه‌نده‌ر بکه‌ن !

بلیم چی، نه‌ناس، خۆیشی سه‌یری به هه‌ندێ بروا و بۆچونی خه‌لکی ئه‌و شاره‌دا ده‌هات، جارێکیان باسی ئه‌وه‌یان کرد که ” خدر زنده، که گوايه شاره‌که به دیوی رۆژئاواوه ده‌پاریزیت، هیشتا زیندوو ” شه‌وان به جلوه‌رگی شه‌روه له کۆلان و شه‌قامه‌کاندا سوال ده‌کات، هه‌رچی نان و پاره‌ی ده‌ست ده‌که‌ویت، به سه‌ر هه‌ژار و شیتته‌کانی شاره‌که‌دا دابه‌شیده‌کات.

به هه‌مان شیوه‌ش ده‌یانوت : باوه مه‌حمود، که مه‌زاره‌که‌ی له سه‌ر گردێکی به‌رزه “ له ناوه‌راستی ده‌شتاییه‌کی به‌رین، شاره‌که به دیوی باکووه ده‌پاریزیت و به‌ره‌که‌تی بۆ ده‌هینیت. شه‌وان ” مێرده‌ز مه‌هره‌بانه‌کان، ئه‌وانه‌ی شاخیان هه‌بوو ” به شیوه‌یه‌کی تاییه‌ت ده‌پاریزیت. هه‌روا ده‌شیان وت : ئه‌وه‌ی بروات بۆ خزمه‌تی و تکای ئی بکات، به‌مورادی بگه‌یه‌نیت “ موراده‌که‌ی جیبه‌جی ده‌کات. ئه‌م بروایه به شیوه‌یه‌کی تاییه‌ت له نیو دلداره‌کاندا باو بوو، به‌لام به مه‌رجیک حه‌وت به‌رد له به‌رده‌کانی تهنیشت گۆره‌که‌ی له سه‌ریه‌که‌وه ریز بکات. ئه‌وانه‌ی پێیانده‌کرا به‌رده‌کان له سه‌ریه‌ک ریز بکه‌ن، له خۆشیاندا ده‌فرین “ پێیان ئه‌رزی به‌خۆ نه‌ده‌گرت “ له مه‌زاره‌که‌یه‌وه وه‌کو فرۆکه داده‌به‌زین بۆ خواره‌وه. پیره‌ژنه‌کان خه‌ریکی بخور داگیرساندن بوون “ له به‌ر خۆیانه‌وه هه‌ر ده‌یانرپسی، که‌سیش لێیان حالێ نه‌ده‌بوو، بچگه له - برا پوو “ باوگه پوو. . . یا “ باوه مه‌حمید بکه‌ خاتر. . . مراره‌گه‌م حاصل بکه. . . ”

له‌و ناوه هه‌والیک بلاو بووه‌وه، که ده‌یانگێرایه‌وه، هه‌زار سویندیان بۆده‌خوارد، گوايه یه‌کێک له‌و عه‌ره‌به قوربه‌سه‌رانه‌ی که وا رژی به زۆر یا به ته‌ماح بۆ لادیکانی ناوچه‌که‌یان هینابوون “ لقه دارێکی له باخه‌که‌ی نزیکي باوه مه‌حمود بریبوو “ ئه‌ویش که چاوی ئی ده‌بیت، توپه ده‌بی و ده‌ستیکی ئی ده‌وه‌شینی و گۆجی ده‌کات. هه‌ندێ که‌س ده‌یانوت، باوه مه‌حمود ناسیوناالیسته !! بۆچی ده‌س له گه‌نجه‌کانی ئه‌و شاره ناوه‌شینی، که سالانه به لایه‌نی که‌مه‌وه سێ جار بۆ سه‌ردانی ده‌هاتن. له‌و سێ رۆژه ئاره‌قخۆری و شه‌لاتی بازاری و لۆتیته‌ی دنیایان ده‌کرد، که‌چی به خه‌یالیدا نه‌ده‌هات. ده‌ستوه‌شاندنی چی، ته‌ره‌ماشی چی، هه‌ندێ که‌س ده‌یانوت، له‌و سێ رۆژه باوه مه‌حمود له که‌رامه‌ت و باوکایه‌تیه‌که‌ی خۆی ده‌که‌وت “ ده‌بوو به قه‌شمه‌ریک له‌و ناوه.

ته‌نانه‌ت جارێکیشیان خدر زنده به شاهینه کویری وت : تۆ بۆ ئاره‌ق ده‌خویت، نازانیت ئاره‌ق خواردن حه‌رامه ؟

شاهین : هه‌ر تو نو‌قسان بیت، توش ده‌م کردیده‌وه، بیژه پیم، ئه‌را، ئه‌را خودا حه‌رام نیه کورم کردیه، له رووشنایی دنیا مه‌حرووم

کردیه، لکن ئەرا من حەرامە عەرەق بھۆم ؟

باوە مەحمود : قسەگەد فرە حەقە، راست کەید، یەلا لە من عاجز نەو، ئەویش با هەر ئەرا خۆی گوی بھۆد، عەرەقەگەد بھۆ، نوش گیاند بوود. . .

عەلەمداریش، گواپە شارەکە بە دیووی رۆژەلاتەو دەپاریزیت، بەلام هیچ نەبوو هەر فشه بوو، چونکە هیچ نیشانەپەکی پێشان نەدا و هیچ تۆلەپەکی بۆ دارخورما سەرپراوەکان نەسەندەو. خەلکیش چیتەر متمانەیان پێنەما و بۆ زیارەتی نەدەچوون، بۆپە ئەویش لە خەجالەتیدا سەری هەلگرت !

هەر لەم کاتەشدا، خەلکی هیچ گۆپیان بە ئیمام عەباس نەدەدا، ریزی عەباس نانەواپان زیاتر دەگرد لەوێ ریزی ئەو بگرن. دەلێن، هەندێ پیرەژن لە ئیمام عەباس کۆبوونەو و هەرچی قورپی عالیاوە هەپە بە سەریاندا کردووە، ئەویش خۆپیری خۆپیری فزەپ نەکردووە !

لە ناوەراستی حەفتاکاندا، لە دەور و بەری ئەو شارەدا، لە نزیک یەکیک لە رەبایەکانی ئینگلیز، گۆریکیان دۆزیبەو، " بە بێ هیچ لێکدانەو پەکی خیرا ناویان لێ نا ئیمام تازە. هەتا ئەو دوواییانەش هیچ ئاگاداریەک دەربارەپ ئیمام تازە نەزانرا و هیچپیشی بۆ نەکرا " هەرچەند دوورپیش نیە، گۆری سەربازیکی ئینگلیز بیئت، یا گۆری شایەتیک بیئت لەسەر تاوانیکیان " بە هەمان ئەندازەش، دوور نیە گۆری بیئتوانیک بیئت، بە دەستی ئینگلیزەکان کۆژرابیئت، وەکو تۆلە سەندنیک بۆ وونبوونی یەکیک لە سەربازەکانیان. دەگێرپنەو رۆژیکیان سەربازیکی ئینگلیز ویستویەتی ئافرەتیک زەوت بکات " ئافرەتەکەش سەربازەکەپ بردۆتە مالەو " کاتیک لە هەموو شتیک دنیابوو، هەستاو سەربازەکەپ کوشتوو و فرەیداو تە ناو بیری مالەکەیان. . .

هەر لەم سالانەشدا بوو، مەلا تەیارە (ئەوئەندە خۆپ بە " مارکسی و چەپ " دەزانیت، هیشتا خزمەتکاریکی وەفادارە لە بەردەم دەرگای جەلە جەلەو. ئەو پالەوانە لە لینین و یوسفە سمیل زلیش رازی نیە، کە چپ بە بەرپۆبەری کارەباکەپ سلیمانی رازیە !!) . نانەواپان زیاتر دەگرد لەوێ ریزی ئەو بگرن. دەلێن، هەندێ پیرەژن لە ئیمام عەباس کۆبوونەو و هەرچی قورپی عالیاوە هەپە بە سەریاندا کردووە، ئەویش خۆپیری خۆپیری فزەپ نەکردووە !

لە ناوەراستی حەفتاکاندا، لە دەور و بەری ئەو شارەدا، لە نزیک یەکیک لە رەبایەکانی ئینگلیز، گۆریکیان دۆزیبەو، " بە بێ هیچ لێکدانەو پەکی خیرا ناویان لێ نا ئیمام تازە. هەتا ئەو دوواییانەش هیچ ئاگاداریەک دەربارەپ ئیمام تازە نەزانرا و هیچپیشی بۆ نەکرا " هەرچەند دوورپیش نیە، گۆری سەربازیکی ئینگلیز بیئت، یا گۆری شایەتیک بیئت لەسەر تاوانیکیان " بە هەمان ئەندازەش، دوور نیە گۆری بیئتوانیک بیئت، بە دەستی ئینگلیزەکان کۆژرابیئت، وەکو تۆلە سەندنیک بۆ وونبوونی یەکیک لە سەربازەکانیان. دەگێرپنەو رۆژیکیان سەربازیکی ئینگلیز ویستویەتی ئافرەتیک زەوت بکات " ئافرەتەکەش سەربازەکەپ بردۆتە مالەو " کاتیک لە هەموو شتیک دنیابوو، هەستاو سەربازەکەپ کوشتوو و فرەیداو تە ناو بیری مالەکەیان. . .

هەر لەم سالانەشدا بوو، مەلا تەیارە (ئەوئەندە خۆپ بە " مارکسی و چەپ " دەزانیت، هیشتا خزمەتکاریکی وەفادارە لە بەردەم دەرگای جەلە جەلەو. ئەو پالەوانە لە لینین و یوسفە سمیل زلیش رازی نیە، کە چپ بە بەرپۆبەری کارەباکەپ سلیمانی رازیە !!) . باوکی هیلانە وتی " خوا بکەم کەس وەکو مەلا تەیارە خۆپ نەکا بە پەند "

مەلا تەیارە لە سەر ئۆتومبیلەکەپ بەردەم بارەگای جەلالیاندا چاری دەدا : مەلا بمری خوینی هەرزانە جەلال بمری خوینی گرانە. . .

لەم کاتەدا، ئیبرایم رەووف وینەپەکی بچوکی مەلا موستەفای لە گێرفانی چاکەتەکەپ دەرکرد و بەرزی کردەو و کەوتە چاردان، بەلام بەم شیوہپە :

جەلال بمری خوینی هەرزانە

مەلا بمری خوینی گرانە. . .

کابرایەکی ئەرکەوازی خوینی گەرم بوو :

ئەسبەگەپ مەلا قن کردە بەرزی

ئیران و عیراق لە تاوی لەرزی. . .

(هەمی ترحیو حاکم ئەفەندی) !

هۆشیار وتی : کاتیک ناوی ئەمانە دیت، قسەکە ی کابرای عەرەبم دیتەووە یاد " ئوفیش ریحت هەلی . . . "

ئەوێ سەرئێج راکیش بێت، ئیمام و ئەسحابەکانی دەوروبەری ئەو شارە، قەد لە بەزم و رەزمی جوانان و سەرخۆشی و گێچەلەکانیان توورە نەدەبوون، لەوێش سەرسورپهینهتر، قەد بێزارنەدەبوون لەو کەسانە ی کە رۆژیان لە سەر شان هەلدهگرت و هیچ غەزەبیکیان لێ نەدەگرتن. هەمان هەلوێستیان هەبو بەرامبەر ئەو کچ و کورپانە، کە بۆ فرسەتیک دەگەران، یەکتەری لە باووش بگرن یا ماچیکی یەکتەر بکن. . . ئوو، ئیمام و ئەسحابەکانمان چەند مۆدیرنن " چەند مەردانە و دلباش بوون. لەو شارە کەس باسی شیعه و سونیتی نەدەکرد، هەموو پیکرا لە رۆژانی عاشورادا سنگ و زنجیریان دەکوتا، تەنانەت شوعیکانی گەرەکی مەیدان، لە دەستەکانی رۆژانی عاشورادا ئالای سووریان بەرزەدەکردهووە لە پال ئالای رەشەکان (ئالای شیعه ئەنارشیستەکان) " لە خۆیانیان دەدا و بە یەک دەنگ هاواریان دەکرد :

ئیمە لە مەیدانەو

وہناو شوعیگانەوہ (شەھیدانەوہ)

بۆ حەسەن و بۆ حوسین

ئیمە رەش پۆشەوہ

بەلام کاتیک عادل ئەمن و بەھا ئەمنی گۆرپەگۆر- رۆژیکیان لە هەولێر نەناسکە و جەبار واشە بۆ کۆرپکی ئەدەبی چوبوون، دەبینین بەھا لە پێشی پێشەوہ دانیشتووە، کاک واشە بە پیکەئینیکەوہ وتی " ئاخ بەھا خەر، توو و ئەدەب کوجا مەرەبا " - گوئیان لە بەستە ی شوعیەکان بوو، بە پۆلیسیکی زۆرەوہ هاتنەگیانیان، بەدار و شەق کەوتنە ناویان " ئیتەر ئالاکان بەلایەک دەکەوتن " وکۆرگەل هەر کەسی بەلایەک - هەر ئەتووت سالی حەفتاوتویە - " لەولایشەوہ تەعزیەبارانی ئیمام حوسین و سەید چاوەپوانی دەستە ی خۆینگەرەکانی گەرەکی مەیدانیان دەکرد !

ئەوێ راستی بێت زۆریە ی گەنجەکان بە نیازی دلداری بەو کارە هەلدهستان " رۆژەکانی عاشورا خیر و بەرەکەت بوو بۆ ئەوان " سنگیان رووتدەکردهوہ " توند سینگیان دەکوتا، هەتا سنگیان باش سوورەوہ بێت " نەک بۆ ئیمام حوسین، بەلکو بۆ ئەوێ کچەکان دلایان پی بسوتیت " هەپیروو چوین سینە ی قرمز ببیە " وای بومە قوربانت عەزیزەگەم " !

کاتیک دەستەکان دەگەشتنە ناو حەوشە ی حوسینیە ی گەرە یا حوسینیە ی چوک لە گەرەکی مەزرەعە، گەنجەکان ئەوئەندە زیاتر لە خۆیان دەدا. بەلام لە هەمان کات چاویان دەبیری سەربانی حوسینیەکە، چونکە زۆریە ی کچەکان لەوێ دادەنیشان. تەنانەت جاریکیان شیخ مورا لە سەر مینبەرەکەوہ بە توورەبی هاواریکرد " السماو ینزر الی الارز، و الارز الی السماو، ئاخەر هە ی قندەر وە قن کراوہگان، هە ی قەحپەگان، ئیوہ هاتنە ئەرا تەعزیە ی ئیمام حوسین یا ئەرا عاشقبازی ؟ " . ئەمجار حیمایەکە ی بەدار دەکەوتە گیان ئەو قوڕ بە سەرمانە، ئیمام حوسینیشیان لە بیر دەچوو " قەشمەر بازیکەیش دەستی پیدەکرد. کاتیک شیخ مورا دەیبینی حوسینیەکە چۆل بوو، بە دەست و دايرەکە ی دەوت " بانگ ئەو قحپانە بکن با بانو " ئەرا ئەوێ قندەرەگانیش بانوہ " .

شیخ مورا لە یەکیک لە خوتبە بەناوبانگەکانی فەرمووی " بکەنە خاتەر خودا و قەرەگە ی ئیمام حوسین، مەیلن دویتەگانان مینی جۆب بکەنە وەر " با حەیا و شەرفمان نەچد " لەم کاتەدا علی کاکل، کە یەکیک بوو لە کورە قۆشمەکانی شارەکە وتی : شیخ سوئالیگم هەس.

شیخ : کورم فەرموو.

علی کاکل : ئە ی یاشیخ، دویتەگان خۆد ئەرا مینی جۆب کەنە وەر ؟

شیخ مورا : کورم لە بەر ئەوێ، دویتەگانم لە دالگیان حیز ترن " .

علی کاکل (بە چەپلە لیدان و فیکە کیشانەوہ) یاخوسەین، یاخوسەین، رەحمەت لە باوگ ئەوێ سینە کوت. . .

لە بەر ئەوێ علی کاکل شەرمی نەدەکرد و رووی هەبوو لە بەرچاوی هەزار کەس قسە و پرسیاری خۆی بکات، بۆیە زیاتر ئەم بوو، کە قسەیکە نایەجیی ببیستایە، ریک دەهاتە مەیدان و شمشیر و قەلغانی هەلدهگرت ! .

شیخ مورا لە خوتبەیکە تردا فەرمووی " ئیمامی علی پیاویکی زۆر بە هیژ بوو، هەموو زەمینی هەلگرت و خستیە سەر شانی " .

عەلی کاکل، ھەستایە سەر پێ، دەستی بەرزکردووە و وتی : یاشیخ پرسیاریگم ھەس.

شیخ مورا : ھەم چەس، خێرە ؟

عەلی کاکل : وەختی ئیمام عەلی زەوی خستە بان شانی، پای لە کورە بوی ؟

شیخ مورا : کورم پای ئیمام عەلی لە کوس دایگد بوی.

عەلی کاکل : یا حوسەین، یا حوسەین. . .

ھەموو خەلکەکە دەیانکرد بە پیکەنین و روژی خوێان. . .

ھەندی کەس ھەبوو دەبوت " عەلی کاکل بە فیتنەیی کەمال دەلی، ئەم قەشمەری بازارییە دەنیتەوہ " ھەشبوون دەیانوت " برا شیخ مورا خۆی کابرایەکی قۆشمە و زمان شیرینە و ھیچ لە دل ناگری، ھەر بۆیەش تەمەنی گەشت بە سەد و پینج سال ". کەسانی وایش ھەبوون دەیانوت " ئەلەون لە بەر خاتری شارە خەمناکەکە دەس بە تەمەنی شیخ مورا دەوہ دەگریت، چونکە شیخ باوک مردوویش دەھینیتە پیکەنین "

ئەم بار و دۆخە بە گشتی زۆر لەوہ گەورەتر و ئالۆزترە، سەرەرای باشی و دل نەرمی ئیمام و ئەسحابەکان، ئەو خەلکانەیی کە بپوایان بە خوا ئاساییە کە ھەبوو، لە سەر ھەبوونی، گومانیان لێ پەیدا کردبوو. ئەم گومانە پەيوەندی بە مەلایە کەوہ ھەبوو بە پراست خواناس بوو، روژیکیان قورعانی ناو پەرۆ سەوزە شپەگەیی و ھەموو پەرتووکە ئاینیکانی کۆکردوہ و لە بەر چاوی ھەموو خەلکەکە سوتاندنی، وەکو پڕۆتستیک دژی بپیری رووخاندنی دتی تۆلە فرووش - کیلومەتریک لە شارە کەوہ دوور بوو. - لە کاتی سوتاندنە کەدا، مەلاکە، لە بەر چاوی بینەرە تاساوہکان، کەوتە دووان لە گەل قورعانە سوتاوہ کەدا : ئەگەر بە پراست خودا ھەبە و تۆ کتیبی ئەوی، دەبی لە سەر ئەم زولم و زۆرە تۆلەمان بۆ بسینیت. پاشان رویشت.

ئەو خەلکانەیی لە دەورووبەریدا بوون تینەگەیشتن، بۆچی مەلاکە لەو کاتەدا سەرنجیکێ قوولی لە کورە روژھەلگرە کە دا " وەکو بلێی سالەھایە چاوی پینە کەوتووہ " کورە کە خۆی نیە، کە بە ھەموو شیوہەیک بە باشی دەیناسیت. دەلین، مەلاکە لە نوێژ وازی ھینا و پاش گەیشتنی ھەوالی ھەلواسینی کورە کە بە بیدەنگییەکی ترسناکەوہ گیانی لە دەستدا. . . .

ئەوہی راستی بیت، قورئانە کە نە تۆلەیی بۆ خەلکە کە سەندوہ، نە شتیکی بە مەلاکەیش کرد، بۆیە کۆمەلێ، کە ھیشتا لە خۆشەویستی ئەلەون دوور بوون، بپاریاندا لیتی نزیک بینوہ. یەکیکیان ھوت شو و ھوت روژ بە دواي یحیا دەلیدا گەرا، ھەتا عیدانەیی بینی " ئەمیش پێی ووت لە کوئی یحیا دەبینیت. کابرا چوو بۆ لای یحیا و پاش سەلام، پرسیاری لیکرد : کی ئەلەون نیە ؟ یحیا دەلی : ئەلەونی ئەو کەسە یە ئاوہ کەیی تۆشی بیت " لە تەنیشتیوہ رویشتیبت " خۆی پێ شۆردیبت " خەوی پێوہ بینیبیت. ئەلەونی ئەو کەسە یە، ھەناسەیی کەسیکی ئەم بەری یا ئەو بەری بەرکەوتیبیت " لە تەنیشتیوہ دانشتیبیت " چاوی پیکەوتیبیت " گوئی لە ھاژەیی بویت.

کابرا : ئەی ئەگەر شەو بوو و کەس نەبینی ؟

یحیا دەلی : ئەلەونی ئەو کەسە یە، ئەگەر کەسیکی ئەم بەری یا ئەو بەری پێی بە سەر خاکە کەیی دابنیت !

کابرا : ئەی ئەگەر خەلکی ئەو شارە پێیان بە سەر خاکە کەشیان دانەنا ؟

یحیا دەلی : ئەلەونی ئەو کەسە یە، ھەرچی ئەکات، با بیكات، بەلام کەس ئازار نەدات و ئازاردانی کەسیش قبول نەکات. ببیت بە نان بۆ برسێکان " بە ئاو بۆ تینۆکان " بە مال بۆ لانەوازەکان " بە پەنا بۆ بی پەناکان !

کابرا : ئەی ئەگەر پێی نەکرا ئەو کارانە ئەنجام بدات ؟

یحیا دەلی : ئەلەونی ئەو کەسە یە، توانای لە پادە بە دەری ھەبە " دەتوانیت بە سۆز " بە گریان " بە گۆرانی " بە ھەلپەرکی " بە ماچ " بە تەفەنگ " بە مۆسیقا " بە لە باوہش گرتن ببیت بە یاری بۆ یاران !

کابرا : ئەی کەسیکی پێست زەرد یا رەش بۆی ھەبە ببیت بە ئەلەونی ؟

یحیا دەلی : من دەتبینم دوو چاوی ساغت ھەبە و دوو گوئی زلت پێوہە، بۆچی خۆت وەکو کوپر و کەر پێشان دەدەیی ؟ (کابرا ویستی خۆی بچەمینیتەوہ و بکەویتە سەر دەستی یحیا)

یحیا دەلی بە تورەییوہ دەنگی ھەلپری، لە ھەموو مالەکاندا بیسترایوہ : ئەلەونی ئەو کەسە یە، بۆ کەس ناچەمیتەوہ و ری نادات

که سیش بۆی بچه میتته وه !

کابرا بۆ لای کهس و ناسیاهه کانی گه راپه وه و فهرموده کانی یحیا ده لی گه راپه وه . . .

یه کیکیان وتی " له ئەلوه نه وه هاتووین و بۆ ئەلوه ن ده گه ریننه وه " ئامین !

ئهو ی تریان وتی " به ئەلوه نی ئەژیم، به ئەلوه نی ئەمرم، به ئەلوه نی ئە ی دەم وه لامی قه برم " ئامین !

که سیک ی تریان وتی " یا ئەوه ته تا ئە به د به چۆک دادان ده میتینه وه، یا به یه کجاری رۆژ ده میتینه خواره وه و بۆ ملی منداله کان

ملوانکه ی لیدروست ده که ی " ئامین !

به ریزه کان !!

گویتان له ده نگدانه وه یا پیکه نین و گۆرانی خه لکی ئەو شاره بووه ؟ به سه ر غوربه تیاندا تیپه ریوون ؟ ئە ی له سوچی که وه چاوتان له

بی دنگ بوونیا ن بووه ؟ ئە ی . . . ؟ . . .

ئه گه ر ویستان له وه هه موو شتانه تی بگه ن، برۆن بۆ قولایی سه رسامبوون، زۆر دوور برۆن . . . بگه رین بۆ واتای شه پۆله کان و بۆ ئەو

سۆزانه ی وا به ژانه قوله کانی ناو هۆره ی جافاندا تی که ل بووه . بگه رین به دوا ی شه یدابوونیا ن، که به هه ر دلۆپیکی ئەلوه نه وه ئالاهه .

ئه گه ر هه زده که ن هه موو جیهان به نیگایه ک له به رچاوتان بی ت، برۆن بۆ سه ر که لات ! بیینن چه ند خه راباده مال . . . چه ند خراباته

حال و رۆح !

شاریکی گلگامشیه " خه میکی گلگامشیه بۆ له ده ستچوونی ئە نکیدۆ . بیه وده ییه کی به رده وامی گلگامشه له هه موو ریگا و بانه

بی کۆتاییه کان . بیه یوایی و شکستی، به بی هه راوه وریا له ویدا خو یی مات دابوو . . .

یحیا ده لی پی ی وت " تۆ زه فه رم پی نابه ی " تۆ ناتوانی زه فه ر به من بیه ی . . . من هه میشه به ره نگاریت ده که م . . . رۆژ ده که م به

میوانی شه وه دریز و تاریکه کانی شاره که م ! تۆ هه یچ، هه ر هه یچ نیت . . .

هه لا محیدین : دایکه کانم، خوشکه کانم ! موژده بی ت، وا ئاوازی به هاری شاره که مان به پۆه یه، ماسیه کان پیان و وتم "

جادوکه ره کانیش بۆ ئە وه ی بتوانن جادوو بکه ن، یه که م جار به هه موو زمانه کان ناوی ئەلوه ن ده هینن " ناوی ئەم به ر و ئەو به ر . . .

عیدانه وتی : گویتان ئە وه چاره نووسه ! به لام ئە گه ر چاره نووس واتایه کی هه با، بوونی ئەو شاره و دریزه پیدانه به شه رییه که ی،

چاره نووسیکی جوانه، له ئاونگی سه ر گه لای دار پرته قاله کان ده چیت " ئەو سه رووده یه، که له هه موو به شه کانی دنیا وه به رزده بیته وه

:

ئاخر ئە وه نامۆ بوونه، مرۆڤ هه تا راده ی جه رگه برین ئازاریکی شیت، پاش تیپه ربوونی بلیونان سال له نامۆ بوون . . . چاوه پوانیش له نیو

ماوه کاندای بکوژیتته وه . . .

هۆشیار : هۆ برا، له جیات ی چاوه پوانی، به ئاوه که ی ئەلوه ن که مال ده چیتین . که مال بۆ مرۆڤه، خودی مرۆڤه که ماله . . . !

هه مید : ئای له شه وانی دریز ی ته نهایی

پی م بلین :

کام سۆز،

کام هاوری باوه ش گه رم

کام نیگای پر له چاوه پوانی

کام به یان، له تۆ رزگارم ده کات !

ئە ی نه ناسی نامۆ، تۆش چرا که ت بکوژیتته وه . . . ئە وه به یانیه

شاره شوخ و جوانه که، به دیار ئاوازی شته که ی تره وه به مه لولیه وه ره شپۆش و ره نگ زه رد دانیشته وه

له وه ده چیت له سه ر ریگای ژوان بی ت له گه ل . . . !!

ره حیم به بلویره که یه وه ده چیت بۆ لیواری ئەلوه ن، ده س له ملی ده کات، و پرسیاری ماسیه کان ده کات ! . . .

ئەلوه ن : ره حیم، بروانه چۆن په لکه زیرینه و قینۆس به دوا ی یه کتری دای راده که ن ! . . . ره حیمی برا، رۆژانی سه ما و خه نده کانمان به

ریگاوه ن . . .

رهحیم بلویرهکەى دەرکرد، پێش ئەوەى دەستی پێبکات وتى " بە ناوى مرۆفەى بەخشنده و میهرهبان، بە ناوى نان و ئاوى هاوبهش، بە ناوى ئەلوان، بە ناوى ئەم بەر و ئەو بەر " پاشان پارچە ئاوازیکی ژەنى، پەلکە زێرینه، پەلسریک ئاسا بە سەر جیهاندا لەم سەرەوه بۆ ئەو سەر دەفەری. . . مەلا محەدینیش

قولاپەکەى دەستی نایە لاوه و بۆ یەکەم جار لە تەمەنیدا، لە سەر چەم هەلپەری. . . جەماعەتیش لە خۆشیاندا خەنى بوون. . . ئەرى ئەو چى رووى داوه ؟؟

لە دەرەوه، دەنگى مەلەکان بەرز دەبنەوه. . . گویم لە گەرى ئۆتۆمبیلەکانە، ئەوا رۆژیکى نوێ دەست پێدەکات. . . هەست دەکەم لە گەل برادەران لە سەر چەم پێکەوه پياسە دەکەین، نەختیک داخى دلمان بۆ یەکتەرى هەلەدەپێژین. . . بەلام راستیەکەى شتیکی ترە، دەبینم زۆر لییانەوه دوورم، بە تاقى تەنها لە ژوورەکەمدا دانیشتووم.

ئەم شەو، شەوى یەلدايه، وخەویش لە چاوم ناکەوێت !! کەسیش نیه، ئەگەر هەشبیت ناتوانی هیچم بۆ بکات، ئەمەش راستیەکى تەلخە و دەبى بینۆشم. .

ئەلوان : نۆش برا نۆش، بۆچى تۆ لە کویت ؟؟

۱۹۹۰/۱ - ۱۹۹۸/۵/۳

.....

مانای هەندى وشە و رسته

۱ - خەرەگە مەمرە وههاره : کەرەکە مەمرە بههاره

۲ - دایه : دایک " لە ناوچەى سیدهکان دەلین (دا) " هۆ دا، دایه

۳ - چامور عالیاوه باشوزه : (تورکومانیه) واته قورپى عالیاوه به سەرتان - عالیاوه دێیهکە لە نزیکى شارەکە.

۴ - دالگ حیزهگان : دایک حیزهکان

۵ - مو عیب علیکم : (عەرەبیه، شیوه زمان) عەیب ناکەن لە خۆتان.

لە دەرەوه، دەنگى مەلەکان بەرز دەبنەوه. . . گویم لە گەرى ئۆتۆمبیلەکانە، ئەوا رۆژیکى نوێ دەست پێدەکات. . . هەست دەکەم لە گەل برادەران لە سەر چەم پێکەوه پياسە دەکەین، نەختیک داخى دلمان بۆ یەکتەرى هەلەدەپێژین. . . بەلام راستیەکەى شتیکی ترە، دەبینم زۆر لییانەوه دوورم، بە تاقى تەنها لە ژوورەکەمدا دانیشتووم.

ئەم شەو، شەوى یەلدايه، وخەویش لە چاوم ناکەوێت !! کەسیش نیه، ئەگەر هەشبیت ناتوانی هیچم بۆ بکات، ئەمەش راستیەکى تەلخە و دەبى بینۆشم. .

ئەلوان : نۆش برا نۆش، بۆچى تۆ لە کویت ؟؟

۱۹۹۰/۱ - ۱۹۹۸/۵/۳

.....

مانای هەندى وشە و رسته

۱ - خەرەگە مەمرە وههاره : کەرەکە مەمرە بههاره

۲ - دایه : دایک " لە ناوچەى سیدهکان دەلین (دا) " هۆ دا، دایه

۳ - چامور عالیاوه باشوزه : (تورکومانیه) واته قورپى عالیاوه به سەرتان - عالیاوه دێیهکە لە نزیکى شارەکە.

۴ - دالگ حیزهگان : دایک حیزهکان

۵ - مو عیب علیکم : (عەرەبیه، شیوه زمان) عەیب ناکەن لە خۆتان.

۶ - حلوه : جوانه " شیرینه

۷ - ئیسه ختاب بیه : ئیستا ووتارەکەت بخوینەوه.

۸ - گوش : گوێ

۹ - قسهگاند : قسهگانت

- ۱۰ - چەس ئەیە : ئەو چیه !
- ۱۱ - جور عەرەبانتەك : (جور : أسحب) عەرەبانەگەد بكیش : عەرەبانەكەت راکیشە . واتە بڕۆ - بە سوکایەتیکەوہ .
- ۱۲ - گوی : گوو
- ۱۳ - واز بار : واز بەینە
- ۱۴ - نێزانی : نازانیت
- ۱۵ - کۆپەك ئۆغلو : (تورکومانیه) واتە کوپی سەگ
- ۱۶ - مەرتەك و مەرت مال ئانی، راحە و لیسەوزەلانی، و الگیا جای للزانی : ژنەكەت لە گەل ژنەكەم رویشتن بۆ سەیران، گیاكە دەگاتە بەرزى ئەژنۆ.
- ۱۷ - ئەپرا شارەگە عەبر ئەكەى : بۆچی لە جادەكە تیدەپەپى
- ۱۸ - بەدرەوجەسان : شارێكە سەهر سنوورە لە خوارووی عیراق
- ۱۹ - ولج وین صرتى : (شێوہ زمان) ئەوہ لە كوپی
- ۲۰ - بیا انجا : (فارسیه) : وەرە بۆ ئێرە
- ۲۱ - گیسٹ بوپن : پرچت بپرن
- ۲۲ - بەورەو : وەرەوہ
- ۲۳ - بەو ئەپرا ئەیرە : وەرە بۆ ئێرە
- ۲۴ - دەبە : جوړیکە لە تلیاق
- ۲۵ - ھەلھەلە وێرن بۆینە . . . دەستە گول و یرن ئەلنە : (کوردی و تورکومانى) : ھەلھەلە بدەن بە بالای . . . دەستە گول بدەنە دەستیەوہ
- ۲۶ : وە توجە : بە تۆ چی
- ۲۷ مەزەرپەگم ھەس ئەرات : زەرەرپەگم بۆ تۆ ھەیە
- ۲۸ گان بیە : گان بدە
- ۲۹ جوندینگان : (عەرەبیە، بە عەرەبی دەنووسریت - الجنود -) سەربازەکان -
- ۳۰ لکن : بەلام
- ۳۱ - وەل : لەگەل
- ۳۲ - ئەیەش : ئەمیش
- ۳۳ - کەموتەر : کوتر
- ۳۴ - حەفت : حەوت
- ۳۵ - تەبیعیە، تەبیعی : ئاساییە، ئاسایی
- ۳۶ - وار : (تورکومانیه) ھەیە
- ۳۷ - ئەپرا لیوا کردی : بۆچی وات کرد
- ۳۸ - والحسین چان ۱۲۷ تەنەكە : (بە عەرەبی شێوہ زمان) بە ئیمامی حوسەین ۱۲۷ تەنەكە بوو
- ۳۹ - خەلاصی کردمە : (خلاص، عەرەبیە) واتە تەواویم کردوہ
- ۴۰ - زانید : ئەزانی
- ۴۱ - قابل نەدارەد : (فارسەکان وا دەلێن) ، بۆ بایەخە، ھەیە بە کوردیش دەلێن : قابیلی نیە !
- ۴۲ - بوپەرەوہی : بیپەرەوہ
- ۴۳ - عافیئتد بود : بە عافیئتد بیئت
- ۴۴ - نە چە ھەركی بۆ خۆیدە : (کوردی و تورکومانى) بۆچی ھەركی بۆ خۆیە

- ٤٥ - چوین : چۆن
- ٤٦ - هتا : هتا
- ٤٧ - بچو : بچۆ
- ٤٨ - تیرم : دههینم
- ٤٩ - لهیناوه مهوس : له م ناوه رامهوهسته
- ٥٠ - چن : دهچن
- ٥١ - لیوا بکهه : وا بکات
- ٥٢ - نهکههفتیسه دهسمان : نهکههوتۆته دهستمان
- ٥٣ - دویت : کچ
- ٥٤ - سوئال : پرسپار
- ٥٥ - سوزند : دهسوتینی
- ٥٦ - ئهپاد تیرین : بۆت دههینین
- ٥٧ - ئیسه : ئیستا
- ٥٨ - بهنات الریف : (به عه ره بی دهنوسریت - بنات الریف -) واته کیژانی لادی " کۆرانیان دهووت
- ٥٩ - باخ، باخ، بلله بیر شهی ئۆلب : (تورکومانیه) واته بروانه، بروانه، دهزانیت شتیك رویداوه
- ٦٠ - شوپگیه : میردهکهی
- ٦١ - شهوه : مۆتهکه
- ٦٢ - کلگ : پهنجه
- ٦٣ - قونته : خو هه لدان بۆ ناو ئاو
- ٦٤ - سویره گه مان : شاییه که مان
- ٦٥ - گزگه کهی : گسکه کهی
- ٦٦ - سیفا : خواوهندی خو شه ویستیه له میتودولۆجیای هیند
- ٦٧ - باندایین : سه رداخسن - سه ری مه نهجه له کهی داخست
- ٦٨ - گولولن : یاری هه لمتاین " که لایانی
- ٦٩ - تۆزباقه : ناوه
- ٧٠ - بچۆمهه، نه چۆمهه : بتخۆم، نه تخۆم - کابرا سه رخۆش بووه -
- ٧١ - جمین : جویندان
- ٧٢ - په لك : کهزی
- ٧٣ - قولّه : کۆرده ره
- ٧٤ - این اشك های شور . از کجا می آید، مادر ؟ : ئه و فرمیسه که شو روا یانه له کوپوه دیت، دایکه ؟
- پارچه شعریکی (لۆزکا) یه، شاملۆ بۆ فارسی وه ریگتپاوه .
- ٧٥ - وه بان دیه م : به سه ر چاوم .
- ٧٦ - تییمن : دیین
- ٧٧ - چیمن : ده پۆین
- ٧٨ - هسه : - هسه - وشه یه کی عه ره بیه - الان -
- ٧٩ - وهل : له گه ل
- ٨٠ - لیوا بکهه : وا بکات

٨١ - فیری کریدیه : فیرت کردووہ

٨٢ - عہ قرہب : - عقرہب - واتہ دوپشک

٨٣ - دیدہ راسہگہم : چاوہ راسہگہم

سوپاس و پیژانین

سوپاسی بی پایانی ئو برادرانہ دەگہم کہ بق بلاوکردنہوہی ئہم نووسینہ یارمہتیان دام لە گەل ریز و خوشەویستی.
ئەدرەس :

salam. A. Ibrahim

Nelkenwinkel 3

37081 Goettingen

Germany

Tel-Fax : 0551- 505 3927

کوردستان نێت

www.kurdistanet.org